

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

บัญชา พนาลี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

บัญชา พนาลี

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2566
(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

POLITICAL PARTICIPATION OF MEDICAL PERSONNEL AT PHYATHAI 3 HOSPITAL BANGKOK

BANCHA PANALEE

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE EQUIREMENTS
FOR THE MASTER DEGREE OF POLITICAL SCIENCE
FACULTY OF SOCIAL CIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
2023

หัวข้อสารนิพนธ์	:	**การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลพญาไท ๓ กรุงเทพมหานคร**
ชื่อนักศึกษา	:	**บัญชา พนาลี**
ชื่อปริญญา	:	**รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**
ปีพุทธศักราช	:	**2566**
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	**รองศาสตราจารย์พิเศษ ดร. สุกิจ ชัยมุสิก**

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะสังคมศาสตร์ .....

(พระมหาสุรไกร ชินพุทธิสิริ)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ :

ประธานกรรมการ .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุทธนา ปราณีต)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษา) .....

(รองศาสตราจารย์พิเศษ ดร. สุกิจ ชัยมุสิก)

กรรมการ .....

(ดร. สมภพ ระงับทุกข์)

กรรมการ .....

(ดร. ฐากูร หอมกลิ่น)

กรรมการ .....

(ดร. เกษฎา ผาทอง)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Topic	:	Political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital Bangkok
Student's Name	:	Bancha Panalee
Degree Sought	:	Master of Political Science
Academic Year	:	2023
Advisor	:	Assoc. Prof. Dr. Sukit Chaimusik

Accepted by the Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master Degree of Political Science.

Dean of Faculty of Social Sciences .....
(Phramaha Surakrai Jinabuddhisiri)

Thematic Committee :

Chairman .....
(Asst. Prof. Dr. Yuttana Praneet)

Member (Advisor) .....
(Assoc. Prof. Dr. Sukit Chaimusik)

Member .....
(Dr. Sompop Rangubtook)

Member .....
(Dr. Thakul Homklin)

Member .....
(Dr. Ketsada Phathong)

Copyright of Mahamakut Buddhist University

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์	**:**	**การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร**
ชื่อนักศึกษา	**:**	**บัญชา พนาลี**
ชื่อปริญญา	**:**	**รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**
ปีพุทธศักราช	**:**	**2566**
อาจารย์ที่ปรึกษา	**:**	**รองศาสตราจารย์พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก**

สารนิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน 3.เพื่อเสนอแนะแนวทางการมีร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จำนวนบุคลากร 990 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 361 คน โดยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ประเภท ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ สถิติเชิงอนุมาน คือ การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test or One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง และด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 ส่วนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้เสนอแนะแนวทางการมีร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครสามารถแยกเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ควรให้บุคลากรทางการแพทย์นำรูปแบบเชิงปฏิบัติการในการติดตามข่าวสารเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมือง 2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ได้แก่ ควรศึกษาในโรงพยาบาลอื่นเพิ่มเติม เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เชิงลึกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และสามารถนำไปแก้ไขปัญหา ในภาพรวมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ได้แก่ ควรมีการศึกษาลักษณะและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแง่อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การติดตามผลทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมทางการเมือง, บุคลากรทางการแพทย์, โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

Thematic Title	:	**Political Participation of Medical Personnel at Phyathai 3 Hospital Bangkok**
Student's Name	:	**Bancha Panalee**
Degree Sought	:	**Master of political sciences**
Anno Domini	:	**B.E.2566 (2023)**
Advisor	:	**Assoc. Prof. Dr. Sukit Chaimusik**

The objectives of this thematic were 1.To study the political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok. 2. To compare the political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok on gender, age, education level and Different monthly income 3. To suggest guidelines for political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok.

The research tool was a questionnaire. The sample was collected from 990 medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok. The sample size was 361 people by Krejcie and Morgan's open table method.) and using simple random sampling (Simple Random Sampling). There are 2 types of statistics used in data analysis. These were descriptive statistics, namely frequency, percentage, mean, standard deviation, and inferential statistics, namely t-test and F-test or One-Way ANOVA.

The results were found as follows :

1. Medical personnel, Phyathai 3 Hospital, Bangkok Political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok, overall in all 3 aspects, was at a high level. when considering each aspect Sorted by average from descending. It was found that the aspect of political opinions had the highest average. Followed by political news. and in terms of exercising the right to vote Least mean, respectively.

2. Comparison of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok with sex, age, education level different Political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok, including 3 aspects, were significantly different at 0.05 level.

education level and monthly income were different. There were no differences in overall opinions on political participation in all 3 aspects.

3. Medical personnel, Phayathai 3 Hospital, Bangkok has suggested guidelines for political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital, Bangkok, which can be categorized as follows: Political news monitoring Medical personnel should be encouraged to use the action model in monitoring the news to promote political participation. 2. Political expression namely, should study more in other hospitals to gain in-depth information about political participation and can be used to solve problems in the overview of political participation The aspect of voting, for example, there should be further study of the characteristics and factors affecting political participation in other aspects, such as political follow-up. expressing political opinions, etc.

Keyword : Political Participation, Medical Personnel, Phyathai 3 Hospital Bangkok

กิติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก รศ.ดร.สุกิจ ชัยมุสิก คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำปรึกษาให้ความรู้แนะนำตลอดจนตรวจสอบ และช่วยเหลือแก่ผู้วิจัย ในการแก้ไขจน สารนิพนธ์เล่มนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ข้าพเจ้าต้องขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือสละเวลาในการกรอกข้อมูล รวมถึงสถานที่ทำงานของข้าพเจ้าตลอดจนเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลพญาไท

ขอกราบขอบพระคุณนายแพทย์สุรพล โล่สิริวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

ขอกราบขอบพระคุณนายแพทย์สุรเศรษฐ์ ง้าวหิรัญพัฒน์ หัวหน้าศูนย์สุขภาพ โรงพยาบาลบางไผ่ พื้นที่นอกเขต ในการทดลองเครื่องมือแจกแบบสอบถาม Try out สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณบิดา มารดา ครอบครัว คุณครู อาจารย์ ที่ให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ประโยชน์ที่ได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอน้อมรำลึกถึงพระรัตนตรัย และขออุทิศคุณความดีมอบเป็นสิ่งบูชาแด่ บุพการี และอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเป็นแรงบันดาลใจ ให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาครั้งนี้

บัญชา พนาลี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	**ง**
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	**ฉ**
กิตติกรรมประกาศ	**ซ**
สารบัญ	**ฌ**
สารบัญตาราง	**ฎ**
สารบัญภาพ	**ด**
บทที่ 1 บทนำ	**1**
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
.14 สมมุติฐานที่ใช้ในการวิจัย	3
.15 ขอบเขตในการวิจัย	3
.16 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	**6**
.21 แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง	6
2.2 แนวคิดการติดตามข่าวสารทางการเมือง	26
2.3 แนวคิดการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง	31
2.4 แนวคิดการเลือกตั้ง	33
2.5 บริบทของพื้นที่ที่ศึกษา	37
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	42
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	**43**
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	43
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44

สารบัญ (ต่อ)

3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 45
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล 48
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย 48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 50
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 50
4.2 .ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 50
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 51
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 77
5.1 สรุปผลการวิจัย 78
5.2 อภิปรายผลการวิจัย 79
5.3 ข้อเสนอแนะ 83
บรรณานุกรม 86
ภาคผนวก 89
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย 90
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.. 92
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม 96
ภาคผนวก ง หนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูล 102
ภาคผนวก จ หนังสือขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ Tryout 104
ภาคผนวก ฉ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 106
ภาคผนวก ช ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม IOC 108
ภาคผนวก ซ ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่ และ มอร์แกน... 110
ประวัติผู้วิจัย 112

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	51
4.2	แสดงค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	52
4.3	แสดงจำนวนค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	52
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน.....	53
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน.....	54
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 1.ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง.....	54
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 2.ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง..	55
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 3.ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง	55
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	57
4.10	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามเพศ.....	58
4.12	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามเพศ.....	58
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามเพศ จำแนกตามเพศ.....	59
4.14	แสดงการเปรียบเทียบการใช้ความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตาม.....	59
4.15	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ.....	60
4.16	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ.....	60
4.17	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	61
4.18	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามอายุ..... 62

4.20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามอายุ..... 62

4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามอายุ..... 63

4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามอายุ..... 63

4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ..... 64

4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ..... 64

4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา..... 65

4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา..... 65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.27	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	66
4.28	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	66
4.29	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	67
4.30	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	67
4.31	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	68
4.32	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	68
4.33	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.34	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	69
4.35	แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé).....	70
4.36	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	70
4.37	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	71
3.38	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	71
3.39	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	72
4.40	แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé).....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.41	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	73
4.42	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	73
4.43	แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)	74
4.44	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง	75
4.45	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง	75
4.46	ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง	76
4.47	ตารางองค์ความรู้ที่ได้รับ	76

สารบัญภาพ

ภาพ **หน้า**

2.1 แผนผังการบริหารจัดการการรักษาผู้ป่วยภายในโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร..... 40

2.2 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย..... 42

มหามกุฏราชวิทยาลัย

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวคิดของระบอบประชาธิปไตยถือว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ภายใต้หลักการแบ่งแยกและตรวจสอบการใช้อำนาจ (Check and Balance) โดยมีองค์กรผู้ใช้อำนาจทางนิติบัญญัติ องค์กรผู้ใช้อำนาจทางบริหารและองค์กรผู้ใช้อำนาจทางตุลาการ เป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชน อย่างไรก็ตามระบอบประชาธิปไตยแบบผู้แทนได้ก่อให้เกิดข้อคำถามต่อความเป็นตัวแทนของประชาชนในการใช้อำนาจอธิปไตยหรืออำนาจรัฐขององค์กรเหล่านี้ เนื่องจากบทบาททางการเมืองของประชาชนในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยจึงเป็นหัวใจสำคัญของระบอบประชาธิปไตย

การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political participation) หมายถึงการกระทำใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้น โดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือไม่ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิผลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ตาม เพื่ออิทธิพลของกลุ่มการเมืองในการเลือกกำหนดบุคคลในวงการรัฐบาลหรือกดดันรัฐบาลให้กระทำตามที่พลเมืองผู้นั้นหรือกลุ่มนั้นต้องการ ตลอดจนมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีลักษณะที่รวมกันสองประการ ได้แก่ (1) ต้องเป็นไปตามความสมัครใจและ (2) ต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีอำนาจ นอกจากนั้น กิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องเป็นไปตามที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ หรืออาจใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ได้

การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นกลไกที่มีความสำคัญในระบอบประชาธิปไตย การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมือง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐบาล และเป็นกระบวนการชี้วัดพัฒนาการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ ประเทศที่พัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มักกำหนดให้ประชาชนทุกระดับมีสิทธิในการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามกฎหมาย และมีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมในทุกมิติของกระบวนการทางการเมือง

กลุ่มบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จัดเป็นกลุ่มชนชั้นกลางให้ความรู้และปฏิบัติหน้าที่และให้บริการด้านการแพทย์ มีความรู้ที่ต้องใช้เทคนิคความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและในวิถีการทำงานที่เกี่ยวข้องผูกพันกับผู้ป่วยอยู่ตลอดเวลา จึงอาจมีส่วนที่ทำให้โอกาสที่จะได้รับการกล่อมเกลาทางการเมือง ที่จะสร้างโลกทัศน์สำหรับอุดมการณ์ประชาธิปไตย ค่อนข้างมีน้อยกว่าอาชีพอื่น นอกจากนี้เวลาในการทำงานที่แตกต่างจากคนทั่วไป จึงทำให้ขาดโอกาสที่จะปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนข้อมูล หรือวิสัยทัศน์ทางด้านการเมืองหรือด้านสังคมอื่น ๆ กับผู้คนในกลุ่มหรืออาชีพอื่น จึงอาจส่งผลต่อโลกทัศน์ที่จะเป็นฐานให้อุดมการณ์ประชาธิปไตย ทั้งที่โดยฐานของความรู้และความสามารถทางสติปัญญา คนกลุ่มนี้มีสูงมากกว่าคนกลุ่มอื่นในสังคม ประกอบกับความ

ไม่มีคุณภาพของสถาบันทางการเมืองและนักการเมืองทำให้เบื่อหน่ายการเมืองและไม่ประสงค์ที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองจะเข้าร่วมทางการเมือง ลักษณะการมีส่วนร่วมจะมีเฉพาะบางกิจกรรมที่เป็นทางการและเป็นสิทธิหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

“การมีส่วนร่วมทางการเมืองเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบที่แตกต่างกัน ไม่เฉพาะรูปของการเลือกตั้งเท่านั้น การมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบหนึ่งที่มีเป้าหมายแน่นอนและมีผลกระทบทางสังคม คือ การรวมกลุ่มของประชาชน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองภายใต้แนวคิด “Civil Society” หรือที่รู้จักกันในชื่อ “ประชาสังคม” ซึ่งพอสรุปความหมายได้ คือ การที่ประชาชนในสังคมวิกฤติหรือปัญหาในสังคม จึงเกิดจิตสำนึกร่วมกันที่จะแก้ปัญหา จึงเกิดการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นองค์กร เช่น กลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาธิปไตย

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ถึงแม้บุคลากรทางการแพทย์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมืองการปกครองโดยตรง แต่อาจมีการพูดคุยในประเด็นทางการเมืองกับประชาชน หรือมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งทุกระดับ ดังนั้น จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และสามารถพิจารณาในการเป็นสื่อกลางต่อการกระจายความรู้ให้แก่บุคคลทุกระดับ ดังนั้น บุคลากรทางการแพทย์ นอกจากจะมีบทบาทในด้านการให้บริการด้านสุขภาพแก่ประชาชนแล้วยังมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองไม่เฉพาะการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเท่านั้น จึงควรมีบทบาทในการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากขึ้น และเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะได้นำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการมีส่วนร่วมของบุคลากรทางการแพทย์ และสามารถนำปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีสภาพเป็นอย่างไร

1.2.2 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับใด

1.2.3 ข้อเสนอแนะแนวทางการมีร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน

1.3.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการมีร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

14.1 บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน

1.4.2 บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน

1.4.3 บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน

1.4.4 บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษางานวิจัย “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร” มีการกำหนดขอบเขต ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร” ที่มีตั้งแต่อายุ 25 ปี ขึ้นไป เป็นบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 990 คน

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ได้แก่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้แก่ด้าน 3 ด้าน คือ 1.ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง 2.ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง 3.ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

1.5.4 ขอบเขตด้านเวลา

ได้แก่ ระยะเวลาที่กำหนดในการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2565 - เมษายน 2566

1.5.5 ขอบเขต้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้แก่ด้าน 3 ด้าน คือ 1.ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำนวน 5 ข้อ 2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำนวน 5 ข้อ 3. ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำนวน 5 ข้อ

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การมีส่วนร่วม หมายถึง “การมีส่วนร่วม” หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน การพัฒนาทั้งในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม

ในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผน ร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ร่วมติดตามประเมินผลและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงประชาชน ชุมชนและเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่

การเมือง หมายถึง กระบวนการในจัดการรัฐโดยมีความเกี่ยวข้องกับ บุคคล กลุ่มคน เพื่อการกำหนดแนวทางหรือข้อปฏิบัติให้สมาชิกในสังคมยึดถือปฏิบัติร่วมกัน

บุคลากร หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ในตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ แพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ผู้ช่วยพยาบาล ทันตแพทย์ เภสัชกร ของโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การที่บุคลากรโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง และด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง

การมีส่วนร่วมด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง หมายถึง การติดตามข่าวสารทางการเมือง เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ช่วยให้การเลือกตัวแทนและพรรคการเมืองได้ดีขึ้น การติดตามข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำก็ยิ่งทำให้รับรู้และเข้าใจความคิดความเชื่อ และบทบาทของนักการเมืองและพรรคการเมืองได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถตัดสินใจได้อย่างชัดเจนว่า เราจะเลือก หรือไม่เลือกบุคคลและพรรคการเมืองใดเข้าไปทำหน้าที่บริหารประเทศและหากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างครบถ้วนรอบด้าน มีความความน่าเชื่อถือ และมีความถูกต้อง ก็จะทำให้สามารถหลีกเลี่ยงความผิดพลาดในการตัดสินใจได้

การมีส่วนร่วมด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หมายถึง การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองการเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่นิติบัญญัติและบริหารเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งของประชาชนทุกคน เพราะหมายถึงเรากำลังมอบอนาคตที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ให้กับบรรดาตัวแทนที่ได้รับเลือก มากไปกว่านั้นยังหมายถึงเรากำลังวางเดิมพันอนาคตของประเทศด้วย หากเลือกได้ถูกต้องเหมาะสม ประเทศก็มีโอกาสเจริญรุ่งเรือง และปัญหาต่าง ๆ จะได้รับการแก้ไขอย่างเต็มกำลัง

การมีส่วนร่วมด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง หมายถึง การไปออกเสียงลงคะแนนในการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่ระดับประชาชนท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ

เพศ หมายถึง เพศผู้ตอบแบบสอบถามของงานวิจัยฉบับนี้ แบ่งเป็น คือ 2 เพศ 1) เพศชาย 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุผู้ตอบแบบสอบถามของงานวิจัยฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ช่วงอายุ คือ 1) อายุ 25 ปี - 35 ปี 2) อายุ 36 - 45 ปี 3) อายุ 46 - 55 ปี และ 4) อายุ 56 ปี ขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามของงานวิจัยฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ระดับ 1) ระดับปริญญาตรี 2) ระดับปริญญาโท 3) ระดับปริญญาเอก

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ผู้ตอบแบบสอบถามของงานวิจัยฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ระดับ 1) รายได้ 15,000 – 20,000 บาท 2) รายได้ 21,000 – 30,000 บาท และ 3) รายได้ 31,000 ขึ้นไป

1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.7.1 ทำให้ทราบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

1.7.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

1.7.3 ทำให้ทราบแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

1.7.4 สามารถนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทำวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รวบรวมจากเอกสารต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นที่วิจัย ดังนี้

2.1 แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.2 แนวคิดการติดตามข่าวสารทางการเมือง

2.3 แนวคิดการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

2.4 แนวคิดการเลือกตั้ง

2.5 บริบทของพื้นที่ที่ศึกษา

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.1.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตย อย่างยั่งยืนและส่งเสริมหลักกระบวนการในระบอบประชาธิปไตยอย่างเป็นระบบการ และเป็นการส่งเสริมให้บุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้เข้ามารับรู้การทำงานของรัฐบาล ตามหลักธรรมาภิบาล การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีหลายรูปแบบ ได้มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การได้เข้าไปเกี่ยวข้องที่อาจเป็นการเข้าร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อม หรือทางอ้อมในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งก็ได้ โดยอาจจะเป็นปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคน หรือองค์กรประชาชนได้อาสาเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เริ่มตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ โดยมีความเข้าใจปัญหาของตนและตระหนักถึงสิทธิของตน การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในด้านจิตใจ และอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลในสถานการณ์กลุ่มที่จะกระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรค์ที่จะกระทำในสิ่งที่บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม และแบ่งความรับผิดชอบกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มทำให้เกิดการมีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดความพอใจของสมาชิกและมีแรงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ตลอดจนทำให้เขาได้รับการยอมรับมีความรับผิดชอบ และเกิดความนับถือตนเองมากขึ้น ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิก การมีส่วนร่วม จึงหมายถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอาจเป็นการเข้าร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อมก็ได้ และยังเป็นวิธีการที่ผู้นำสามารถนำมาปรับใช้ในการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่สมาชิก เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้มีแรงจูงใจในการดำเนินงานมากขึ้น การเข้าไปมีส่วนร่วม

ยังทำให้เกิดทัศนะต่อการดำเนินกิจกรรมดีขึ้น ส่งผลให้สมาชิกเกิดความพอใจ เกิดความผูกพันและมีแรงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ

การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือไม่และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ตาม เพื่ออิทธิพลของกลุ่มการเมืองในการเลือกกำหนดบุคคลในวงการรัฐบาล หรือกดดันรัฐบาลให้กระทำตามที่พลเมืองผู้นั้นหรือกลุ่มนั้นต้องการ ตลอดจนมีอิทธิต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีลักษณะที่รวมกันสองประการ ได้แก่

1) ต้องเป็นไปตามความสมัครใจและ

2) ต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีอำนาจ นอกจากนั้นกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องเป็นไปตามที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ หรืออาจใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ได้

การมีส่วนร่วมทางการเมือง การแสดงออกของประชาชนทุกระดับของระบบการเมือง อันมีผลกระทบต่อการเมืองโดยตรง เช่น ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการลงคะแนนเสียง การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตย อย่างยั่งยืนและส่งเสริมหลักกระบวนการในระบอบประชาธิปไตยอย่างเป็นระบบการและเป็นการส่งเสริมให้บุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้เข้ามารับรู้การทำงานของรัฐบาล ตามหลักธรรมาภิบาล การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีหลาการมีส่วนร่วม คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ในสิ่งที่มีผลกระทบต่อตนเองหรือชุมชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมในรูปแบบของกลุ่มผลประโยชน์ การรวมตัวกันของบุคคลเป็นกลุ่มบุคคลหรือองค์กรในสังคม มีเป้าหมายหลักอยู่ที่การรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตนเท่านั้น โดยไม่มีเป้าหมายที่จะเข้าไปเป็นรัฐบาลเพื่อบริหารประเทศแต่อย่างใด สำหรับเป้าหมายของแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกันไป บางกลุ่มอาจเรียกร้องให้รัฐบาลทำตามสิ่งที่กลุ่มตนต้องการ เช่น การเรียกร้องให้แก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน ราคาพืชผลการเกษตร หรือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่กลุ่มของตน หรืออาจเรียกร้องให้รัฐบาลจัดทำนโยบายหรือโครงการที่กลุ่มตนจะได้เป็นโยชน์ เป็นต้น

การมีส่วนร่วมทางการเมือง ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการขับเคลื่อนระบอบประชาธิปไตยให้ไปสู่แก่นแท้ของระบอบการเมืองการปกครองที่เป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยได้มากขึ้นและง่ายขึ้นโดยได้มีการปรับปรุงโครงสร้างทางการเมือง เริ่มตั้งแต่กระบวนการการเลือกตั้งที่มาและคุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา หลักเกณฑ์ในการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย และการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

และข้าราชการระดับสูง และเพิ่มหลักการให้กับการออกเสียงประชามติ โดยให้ผลของการออกเสียงประชามติเป็นการให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีหรือให้มีผลเป็นข้อยุติได้ ซึ่งแต่เดิมผลของประชามติเป็นเพียงแค่การให้คำปรึกษาเท่านั้น

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เพิ่มอำนาจให้กับประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปในระดับท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในพื้นที่ดูแล และตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้บริหารส่วนท้องถิ่นได้อีกด้วยรัฐธรรมนูญฉบับปี 2550 ได้เพิ่มช่องทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้กับประชาชนไว้อีกประการหนึ่ง คือ การให้สิทธิประชาชน 50,000 คน เข้าชื่อเพื่อเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ซึ่งนับเป็นหลักการใหม่ที่เกิดขึ้นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะเสริมสร้างบทบาทของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

สรุป การเปิดโอกาสให้บุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการพัฒนาการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำมาใช้มากขึ้นในปัจจุบัน เพื่อให้บุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงทัศนะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร อีกทั้งจะทำให้ปัญหา และความต้องการของบุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้รับการตอบสนองด้วยกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งเป็นการส่งเสริมให้การปกครองระบอบประชาธิปไตย ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การมีส่วนร่วมในรูปแบบของพรรคการเมือง

การรวมกลุ่มของบุคคลที่มีความเชื่อทางการเมืองคล้ายคลึงกัน มีเป้าหมายหลักอยู่ที่การส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อไปทำหน้าที่ทั้งฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ อย่างไรก็ตามการเข้ามารวมตัวกันในรูปแบบพรรคการเมืองยังมีเป้าหมายอื่นอีกเช่น การให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชน การดูแลและรักษาผลประโยชน์ของส่วนร่วม การสร้างผู้นำทางการเมือง การควบคุมและติดตามตรวจสอบทางการเมือง ฯลฯ ในส่วนของประชาชน สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในพรรคการเมืองได้ เช่น การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การบริจาคเงินสนับสนุนกิจกรรมของพรรคการเมือง การช่วยรณรงค์หาเสียงในช่วงที่มีการเลือกตั้ง เป็นต้น

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มการตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชน การมีส่วนร่วมร่วมทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบทเพื่อแก้ปัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ดีขึ้นได้นั้น ผู้นำการเปลี่ยนแปลงต้องรับปรัชญาที่ว่า มนุษย์ทุกคนต่างก็มีปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างเป็นสุขได้รับความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น และพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อกิจกรรมของชุมชน ขณะเดียวกันต้องยอมรับความจริงที่ว่ามนุษย์สามารถพัฒนาได้ต้องมีโอกาสและได้รับการชี้แนะที่ถูกต้อง การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะต้องมีมากพอที่จะเกิดการริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ กล่าวคือจะต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะต้องเข้าร่วมปฏิบัติการนั้น ๆ เหตุผลเบื้องแรกของการที่คนเรามาร่วมกันได้ควร

จะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดย หรือทำในนามกลุ่มนั้น กระทำผ่านองค์การ (Organization) ดังนั้นองค์การจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการได้ กระบวนการทำให้ประชาชนมีความสมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดการเปลี่ยนแปลงเพื่อตัวประชาชนเองโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้วยตนเอง และมีส่วนดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังที่ปรารถนาหรือที่ตั้งไว้ทั้งนี้ต้องมิใช้เป็นการกำหนดกรอบแนวความคิดจากบุคคลภายนอก การที่รัฐบาลทำการส่งเสริมชักนำสนับสนุน และสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชน ในรูปส่วนบุคคล กลุ่มคน ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์กรอาสาสมัครรูปต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเรื่องใด ๆ เรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกันในเรื่องต่อไปนี้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาที่กำหนดไว้ คือ

1. ร่วมทำการศึกษา ค้นคว้าปัญหา และสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมตลอดจนถึงความต้องการของชุมชน

2. ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนา เพื่อแก้ปัญหาและปัญหาของชุมชนหรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือสนองความต้องการของชุมชน

3. ร่วมวางนโยบาย หรือแผนงาน หรือโครงการหรือกิจกรรมเพื่อขจัดและแก้ไขปัญหาสนองความต้องการของชุมชน

4. ร่วมตัดสินใจการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาให้มีประประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. ร่วมการลงทุนในกิจกรรม โครงการของชุมชนตามขีดความสามารถของตนเองและของหน่วยงาน

7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบายแผนงาน โครงการและกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

8. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาโครงการและกิจกรรมที่ได้ทำไว้ทั้งโดยเอกชน และรัฐบาลให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการที่ให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจเพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามหลักการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนร่วมรับรู้ ร่วมคิด และร่วมตัดสินใจเพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุก ๆ ฝ่ายในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาไทย พ.ศ.2550 จึงให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการที่โปร่งใส สุจริต เปิดเผยข้อมูล และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจ และทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

คำกล่าวที่ว่า “การเมืองเป็นเรื่องของคนทุกคนและทุกคนก็ไม่สามารถปฏิเสธผลกระทบทางการเมืองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนได้” คำกล่าวนี้ได้สะท้อนให้นักวิชาการหลายท่านได้หันมาให้ความสนใจและศึกษาไว้อย่างมากมายจนสามารถสะท้อนแนวคิดต่าง ๆ ออกมาตามบริบททางสังคมการเมืองและวัฒนธรรมของตนเองโดยเฉพาะประเด็นความหมายการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีผู้ให้แนวคิดไว้อย่างหลากหลายเช่น ไมรอนวีเนอร์ ได้รวบรวมความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ในหลายลักษณะต่าง ๆ ใน 10 ประการได้แก่

1. การเข้าร่วมทางการเมืองคือการกระทำในรูปแบบการสนับสนุน หรือเป็นการกระทำเพื่อเรียกร้องต่อรัฐบาล (support and demand)

2.การเข้าร่วมทางการเมือง คือพยายามเพื่อก่อให้เกิดสัมฤทธิผลในการใช้อิทธิพล (influence) ต่อการปฏิบัติงานของรัฐบาลหรือการเลือกสรรผู้นำรัฐบาล

3. การเข้าร่วมทางการเมืองคือการกระทำที่ถูกต้องตามกฎหมายของพลเมือง (legitimate)

4. การเข้าร่วมทางการเมืองคือการกระทำที่มีตัวแทนทางการเมือง (representation)

5. การเข้าร่วมทางการเมืองคือสภาพที่บุคคลไม่ต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (alienation) เพราะเห็นว่า การเข้ามามีส่วนร่วมนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์กับตัวเองซึ่งแตกต่างจากการเฉยเมยทางการเมือง (apathy) เป็นการขาดความสนใจต่อการเมืองทั้งสิ้น

6. ผู้ที่เข้าร่วมทางการเมืองจะหมายถึงผู้กระตือรือร้น (active) หรือผู้ที่มีความตื่นตัวทางการเมืองเป็นพิเศษ (activists) เช่นผู้ที่สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองการร่วมประชุมทางการเมืองและการให้ความสนใจต่อปัญหาสาธารณะ นอกจากนั้นยังรวมถึงการเข้าร่วมทางการเมืองในระดับต้น ๆ ได้แก่ การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง (ซึ่งถือเป็นการกระทำที่มีแรงจูงใจน้อยมาก) หรือการไม่ได้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง แต่มีการพูดคุยกับเพื่อนบ้านในเรื่องเกี่ยวกับการเมืองการแสดงความคิดเห็นและการแสดงประชามติทางการเมืองรวมทั้งการให้ความสนใจติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน

7. การเข้าร่วมทางการเมืองคือการกระทำที่มีต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา (persistence continuum) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความเป็นสถาบัน (institutionalized) และมีการจัดตั้ง นอกจากนั้นยังรวมไปถึงการกระทำที่เป็นครั้งคราว ซึ่งเกิดขึ้นมาอย่างทันทีทันใด และบีบคั้นความรุนแรง เช่น การจลาจล การยกพวกตีกัน การรวมกลุ่ม และการลอบฆ่านักการเมือง

8. การเข้าร่วมทางการเมืองคือการกระทำที่เป็นความพยายามในการที่จะเข้ามามีอิทธิพลเหนือการปฏิบัติการของราชการ (bureaucratic actions) และนโยบายสาธารณะ (public policy)

9. การเข้าร่วมทางการเมืองคือการกระทำที่มีผลต่อการเมืองในระดับชาติ (national politics) และการเมืองในระดับท้องถิ่น

10. การเข้าร่วมทางการเมืองคือการกระทำทางการเมือง (political action) แต่ในขณะเดียวกัน แต่ละสังคมมีการกระทำทางการเมืองแตกต่างกันออกไป ตามบริบทของสังคมนั้น ๆ เช่น ในสังคมหนึ่งถือว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการกระทำที่เกิดจากความสมัครใจไม่ว่าจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ก็ตามหรืออาจเกิดขึ้นเพียงบางครั้งคราวหรือต่อเนื่อง อาจถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ก็ได้ ซึ่งการกระทำเหล่านี้เพื่อการมีอิทธิพลในการจัดสรรนโยบายสาธารณะและบริหารนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนการเลือกผู้นำทางการเมืองทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นกิจกรรมที่ประชาชนร่วมกันเปล่งเสียงกดดันถึงความต้องการของกลุ่มตน เพื่อให้การกระทำนั้นส่งผลไปถึงรัฐบาลหรือผู้นำทางการเมืองทั้งระดับชาติหรือท้องถิ่น เช่น การเลือกตั้ง การตัดสินใจเชิงนโยบายของรัฐบาลที่มีผลโดยตรงต่อประชาชน ผลแห่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจจะสำเร็จหรือไม่ก็ได้

รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง

รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองถือว่าเป็นภาพสะท้อนของการมีส่วนร่วมทางการเมืองภาคประชาชนอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งตามแนวคิดของ บาร์เบอร์ เจ เดวิด ได้แบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ 2 ประการดังนี้

1. การมีส่วนร่วมโดยตรง เป็นลักษณะที่ประชาชนเป็นผู้ดำเนินการปกครองตนเองโดยตรง เช่น การบริหารงาน การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจในการดำเนินงานด้วยตนเอง

2. การมีส่วนร่วมโดยทางอ้อม เป็นลักษณะที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมแต่มิได้เป็นผู้ดำเนินการปกครองด้วยตนเองโดยตรง แต่เป็นการเลือกตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่ด้วยวิธีการเลือกตั้งโดยประชาชนอย่างเสรี ซึ่งกลไกนี้ต้องการให้ประชาชนเข้ามาควบคุมการบริหารงานฝ่ายปกครองให้เป็นไปตามความต้องการ

รูปแบบของกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่ามี 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ลักษณะแบบตะวันตก ในประเทศที่มีระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยซึ่งประชาชนมักจะเกี่ยวข้องกับการเมืองโดยความสมัครใจอยู่เสมอ

2. ลักษณะแบบสังคมคอมมิวนิสต์ ซึ่งประชาชนถูกบังคับให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมืองในเรื่องที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการบริหารรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็น 2 รูปแบบใหญ่ ๆ ดังนี้

1. รูปแบบตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional Forms) สามารถแบ่งเป็นรูปแบบย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1 การออกเสียงเลือกตั้ง

1.2 การสนทนาเรื่องการเมือง

1.3 การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

1.4 การจัดตั้งและการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ

1.5 การติดต่อส่วนตัวกับเจ้าหน้าที่การเมือง

2. รูปแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional Forms) แบ่งเป็นรูปแบบย่อย ๆ ดังนี้

2.1 การยื่นข้อเรียกร้อง

2.2 การเดินขบวน

2.3 การเข้าประจันหน้ากัน

2.4 การละเมิดกฎหมายของสังคม

2.5 การใช้ความรุนแรงทางการเมือง

2.6 สงครามแบบกองโจรและการปฏิวัติรัฐประหาร

อนึ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ 6 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่

1. การเลือกตั้ง (Voting) เป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สามารถแยกกิจกรรมที่เกี่ยวกับการรณรงค์หาเสียงและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นเพียงการแสดงออกของประชาชนถึงความจงรักภักดีต่อระบอบการเมืองมากกว่าเป็นการกระทำตามความ

ต้องการของตน เป็นการไปทำตามความสำนึกในหน้าที่พลเมืองดีมากกว่า ที่จะเชื่อว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นจะมีผลทางการเมืองที่แตกต่างกันออกไป

2. การเป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและผู้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (Party and Campaign Workers) หมายถึง การเข้ามีส่วนร่วมในพรรคการเมืองทั้งในช่วงระหว่างการเลือกตั้งและการรณรงค์หาเสียง การบริจาคเงินช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้ง การชักชวนประชาชนไปลงทะเบียนเพื่อสิทธิในการลงคะแนนการเข้าร่วมและสนับสนุนพรรคการเมืองการพยายามชักชวนให้ประชาชนลงคะแนนเสียงแก่พรรคหรือผู้สมัครที่ตนขอการลงสมัครรับเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมทางการเมืองนี้เป็นแบบแผนของความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกชนกับรัฐ

3. การเป็นผู้มีบทบาทในชุมชน (Community Activities) เป็นการก่อตั้งกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมหรือร่วมมือกับกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว เพื่อเข้าไปมีบทบาทเกี่ยวกับกิจกรรมสาธารณะหรือติดต่อกับทางราชการในเรื่องปัญหาสังคม ผู้มีบทบาทในชุมชนจึงนับว่าเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นสูงตลอดจนมีระดับความผูกพันทางจิตใจกับชุมชน

4. การติดต่อกับทางราชการ (Contracting Officials) เป็นกิจกรรมที่เน้นเฉพาะของบุคคลซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อบุคคลนั้นเองเท่านั้น เช่น การติดต่อกับทางราชการในเรื่องการเสียภาษีโรงเรียน การทำถนน การติดต่อขอรับสวัสดิการ เป็นต้น

5. การเป็นผู้ประท้วง (Protestors) ขอบเขตของกิจกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองรูปแบบนี้ คือการเข้าร่วมเดินขบวนตามถนน หรือก่อให้เกิดจลาจล (ถ้าจำเป็น) เพื่อบังคับให้รัฐแก้ไขบางสิ่งบางอย่างซึ่งเกี่ยวข้องกับการเมืองให้ถูกต้อง การประท้วงที่เปิดเผยต่อสาธารณะชน

6. การเป็นผู้สื่อข่าวสารทางการเมือง (Communicators) ได้แก่ การติดต่อข่าวสารทางการเมืองอยู่เสมอ การส่งข่าวสารแสดงการสนับสนุนให้แก่ผู้นำทางการเมืองเมื่อเขากระทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือส่งคำคัดค้านเมื่อเขากระทำในสิ่งที่เลวร้าย การร่วมถกปัญหาทางการเมืองการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการเมืองแก่เพื่อนในชุมชน การให้ความสนใจแก่ทางราชการและการเขียนจดหมาย หรือบทความถึงบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ผู้เข้าร่วมลักษณะนี้มักจะเป็นคนที่มีการศึกษาสูง มีข้อมูลเกี่ยวกับการเมืองมากและมีความสนใจทางการเมืองมากด้วย การเป็นผู้สื่อสารทางการเมืองเหล่านี้จะวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลมากกว่าเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองหรือผู้รักชาติ แต่จะไม่แสดงออกด้วยการประท้วง

นอกจากนี้รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่สำคัญไว้อย่างน่าสนใจดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในรูปแบบของกลุ่มผลประโยชน์ การรวมตัวกันของบุคคลเป็นกลุ่มหรือองค์กรในสังคม จะมีเป้าหมายหลักอยู่ที่การรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตนเท่านั้น โดยไม่มีเป้าหมายที่จะเข้าไปเป็นรัฐบาลเพื่อบริหารประเทศแต่อย่างใดสำหรับเป้าหมายของแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกันไป บางกลุ่มอาจเรียกร้องให้รัฐบาลทำตามสิ่งที่กลุ่มตนต้องการเช่น สมัชชาคนจน ก็จะเรียกร้องให้รัฐแก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน หนี้สินของเกษตรกร ฯลฯ กลุ่มผู้ปกระกอบการเอกชนก็จะเรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับเดิมหรือการออกกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับใหม่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่กลุ่มของตน เช่น กฎหมายภาษี กฎหมายการค้าและการลงทุน ฯลฯ บางกลุ่ม

อาจเรียกร้องให้รัฐบาลจัดทำนโยบาย หรือโครงการที่กลุ่มตนได้ประโยชน์ เช่น การสร้างบ่อนกาสิโน การขยายเวลาปิดสถานเริงรมย์ เป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมในรูปแบบของพรรคการเมือง เป็นการเข้ามารวมกลุ่มกันของบุคคลที่มีความเชื่อทางการเมืองที่คล้ายคลึงกัน เป้าหมายหลักจะอยู่ที่การส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อไปทำหน้าที่ทั้งผ่านนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร อย่างไรก็ตาม การเข้ามารวมตัวกันรูปแบบพรรคการเมืองยังมีเป้าหมายอื่นอีกเช่น การให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชน การดูแลและรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม การสร้างผู้นำทางการเมืองการควบคุมติดตามและตรวจสอบทางการเมืองฯลฯ ในส่วนของประชาชนก็สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในพรรคการเมืองได้ เช่น การสมัครเป็นสมาชิกพรรค การเข้าประชุมพรรค การประชาสัมพันธ์ กิจกรรมของพรรค การช่วยรณรงค์หาเสียงในช่วงที่มีการเลือกตั้ง ฯลฯ

3. การมีส่วนร่วมในรูปแบบของการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การไปออกเสียงเลือกตั้งถือเป็นรูปแบบที่มีความสำคัญของการบริหารในระบอบประชาธิปไตยแต่สิ่งที่ควรตระหนักคือประเทศที่ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือประเทศที่ประชาชน ไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันอย่างมากมายไม่ได้หมายความว่าประเทศนั้นจะเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง การไปใช้สิทธิเลือกตั้งในรูปแบบของประชาธิปไตยที่แท้จริงนั้น ต้องมีลักษณะดังนี้

3.1 การใช้สิทธิโดยอิสระ กล่าวคือการไปออกเสียงต้องเกิดจากความสมัครใจไม่ได้เกิดมาจากการบังคับหรือข่มขู่หรือสัญญาว่าจะให้ผลตอบแทนในการไปออกเสียง

3.2 การเลือกตั้งโดยลับ การออกเสียงต้องกระทำในคูหาเลือกตั้งแต่เพียงลำพังโดยไม่มีผู้อื่นอยู่ร่วมด้วย เฉพาะผู้กาบัตรเท่านั้นที่จะทราบว่า ตนเองออกเสียงให้แก่ผู้สมัครคนใด การออกเสียงเลือกตั้งของบุคคล ไม่สามารถประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปได้

3.3 ความเสมอภาคในการเลือกตั้ง บุคคลแต่ละคนมีสิทธิออกเสียงได้คนละหนึ่งเสียงเท่านั้น บัตรที่มีการกาหมายเลขมากกว่าหนึ่งหมายเลข ถือเป็นบัตรเสีย

3.4 ความเป็นกลาง บุคคลที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือกตั้งทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

4. การมีส่วนร่วมในรูปแบบของการแสดงออก บุคคลมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นการเขียน การพูด การโฆษณา การพิมพ์ซึ่งการแสดงออกเหล่านี้อาจอยู่ในรูปแบบของการวิพากษ์ วิจารณ์ตามสื่อต่าง ๆ ร้านกาแฟ บ้านเรือน สถานที่สาธารณะ ฯลฯ รัฐบาลต้องไม่ขัดขวางหรือห้ามปรามการแสดงออกของประชาชน โดยเฉพาะโครงการที่มีผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนและชุมชน รวมทั้งความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติแล้ว รัฐบาลต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นก่อนลงมือดำเนินการเสมอเช่น การสร้างท่อก๊าซ การสร้างเขื่อนการสร้างสนามบิน ฯลฯ นอกจากนี้ การแสดงออกที่สำคัญอีกรูปแบบหนึ่ง คือการชุมนุมหรือการประท้วงโดยสงบและปราศจากอาวุธ รัฐบาลต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงออกเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อจะได้แสดงความโปร่งใสในการทำงานออกมาให้มากที่สุดสำหรับการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารตามระบอบประชาธิปไตยประชาชนต้องตระหนักว่าตนเองเป็นเจ้าของประเทศและต้องเข้าไปรับผิดชอบในกิจการบ้านเมืองในทุกโอกาสที่สามารถกระทำได้ประชาชนต้องไม่ละเลย หรือเพิกเฉยการกระทำหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีของสังคม หน้าที่สำคัญยิ่งของประชาชนคือการสร้างเสริม

คนดีให้เข้ามาบริหารบ้านเมืองดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชทานไว้ว่า “ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้คนทุกคนเป็นดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปรกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช้การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ปกครองบ้านเมืองและควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจไม่ให้ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีอยู่ 2 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ 1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองตามที่กฎหมายรับรอง เป็นการกระทำที่ไม่ผิดกฎหมายชอบตามรัฐธรรมนูญและได้รับการตราไว้ในกฎหมาย และ 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ผิดกฎหมาย เป็นการชุมนุมที่ผิดกฎหมายและไม่มีกฎหมายรับรอง เช่น การแสดงออกทางการพูด การวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น

การมีส่วนร่วมในรูปแบบของการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ถือเป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่สำคัญของการบริหารประเทศภายใต้ระบอบประชาธิปไตย แต่สิ่งที่ควรตระหนักคือ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนมากไม่ได้หมายความถึงความเป็นประชาธิปไตยของประเทศ หากแต่การใช้สิทธิเลือกตั้งในรูปแบบประชาธิปไตยที่แท้จริง ต้องมีลักษณะดังนี้

1. การใช้สิทธิโดยอิสระ คือ การใช้สิทธิเลือกตั้งจะต้องเกิดจากความสมัครใจ ไม่ได้เกิดมาจากการบังคับหรือข่มขู่หรือสัญญาว่าจะให้ผลตอบแทนในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2. การเลือกตั้งโดยลับ การออกเสียงต้องกระทำแต่เพียงลำพัง โดยไม่มีผู้อื่นอยู่ร่วมด้วย หรือสามารถล่วงรู้ได้ว่าผู้มีสิทธิเลือกผู้สมัครคนใดหรือออกเสียงอย่างไร การออกเสียงเลือกตั้งของบุคคลไม่สามารถประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปได้

3. ความเสมอภาคในการเลือกตั้ง บุคคลแต่ละคนมีสิทธิออกเสียงได้คนละหนึ่งเสียงเท่านั้น

4. ความเป็นกลาง บุคคลที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวกับในการเลือกตั้งทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียงเข้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

การมีส่วนร่วมในรูปแบบของการแสดงออก

บุคคลมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การเขียน การพูด การโฆษณา การพิมพ์ซึ่งการแสดงออกเหล่านี้อาจอยู่ในรูปแบบของการวิพากษ์ วิจารณ์ตามสื่อต่าง ๆ รัฐบาลต้องไม่ขัดขวางหรือห้ามปรามการแสดงออกของประชาชน รัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นก่อนลงมือดำเนินการทำกิจการใดที่มีผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนและชุมชน รวมทั้งความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

การมีส่วนร่วมถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารประเทศตามระบอบประชาธิปไตย ประชาชนต้องตระหนักว่า ตนเป็นเจ้าของประเทศและต้องเข้าไปรับผิดชอบในกิจการของบ้านเมืองในทุกโอกาสที่สามารถกระทำได้ ต้องไม่ละเลยหรือเพิกเฉย และควรส่งเสริมคนดีให้เข้ามาบริหารบ้านเมือง

2.การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความสำคัญอย่างไร

ลักษณะของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่เกิดโดยความเต็มใจไม่ว่าจะประสบผลสำเร็จหรือไม่และไม่ว่าจะมีการจัดการอย่างไรเป็นระเบียบหรือไม่และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็น

ครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกกฎหมาย เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐหรือต่อการ บริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ

ความสำคัญการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตย คือ ทำให้ผู้ปกครองและผู้ถูกปกครองได้มีโอกาสทราบความต้องการของกันและกันอย่างแท้จริงทำให้การดำเนินนโยบายของรัฐตอบสนองต่อผู้เป็นเจ้าของประเทศในด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม

รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง 5 ประการ คือ

1.การออกเสียงเลือกตั้ง

2.การรณรงค์หาเสียง

3.การกระทำ ของแต่ละบุคคลเป็นเอกเทศต่อปัญหาทางการเมืองและสังคม

4.การเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม

5.กิจกรรมที่ใช้ความรุนแรง และอาจเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

สังคมไทยปัจจุบัน ประชาชนมีการตื่นตัวในเรื่องสิทธิมนุษยชนสิทธิเสรีภาพในฐานะเป็นพลเมือง เป็นผลให้มีการเรียกร้องสิทธิในการรับรู้และสิทธิในการเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางนโยบาย และเรียกร้องความเป็นธรรมในสังคม รวมทั้งมีการรวมตัวเป็นกลุ่มประชาสังคมและเริ่มเรียกร้องการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและบริหารงานภาครัฐมากขึ้น อันมีรากฐานมาจากกรอบแนวคิดทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงจากประชาธิปไตยแบบตัวแทน (Representative Democracy) เป็นประชาธิปไตย แบบมีสวนร่วม (Participatory Democracy) ซึ่งเป็นระบอบการปกครองที่ยอมรับ และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรง ทั้งทางการเมืองและการบริหารราชการแผ่นดิน ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการเสนอความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจร่วมดำเนินการ และติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน ทำให้เกิดกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะและตัดสินใจที่รอบคอบโปร่งใส เป็นธรรม ได้รับการยอมรับจากประชาชน อันนำไปสู่ความสามารถในการตอบสนองความคาดหวังหรือ ความต้องการของประชาชนในคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ปัจจุบันการเมืองได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของประชาชนมากขึ้นการรับรู้ข่าวสารการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงมีความจำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ การที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนหรือกลุ่มคนจึงสำคัญยิ่งด้วยเหตุการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองจึงมีความสำคัญยิ่งไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมทางการทั้งทางตรงและทางอ้อมโดย ทั้งผู้ที่สนใจและไม่สนไม่อาจเลี่ยงได้ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยนั้นจะต้องเป็นการมีส่วนร่วมแบบสมัครใจการเมืองที่มีส่วนร่วมในการกระตุ้นให้ประชาชน มีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นคือ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย หรือวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมหลายรูปแบบ ได้มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

2.1.2 ความหมายการมีส่วนร่วมและการมีส่วนร่วมทางการเมือง

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้หลากหลายแตกต่างกันไป ตามทัศนะและจุดเน้นของแต่ละบุคคล ทั้งในความหมายกว้างและแคบ ดังนี้

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2561, หน้า 111) การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง การมีส่วนร่วมเป็นการร่วมมือของประชาชน ไม่ว่าปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคลที่เห็นพ้องต้องกันและเข้ามาร่วมรับผิดชอบเพื่อดำเนินการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ โดยกระทำผ่านกลุ่มหรือองค์การเพื่อให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์ การมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีส่วนช่วยเหลือระหว่างกัน ด้วยจิตใจและอารมณ์ของแต่ละบุคคลในการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงานและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อส่วนรวมในการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของสังคม และมีความหมายไปถึงการให้ความร่วมมือ ซึ่งถือเป็นการสนับสนุนต่อระบบการเมือง นั้นคือการมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมายร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐบาล การให้ความสนับสนุนเป็นทางหนึ่งซึ่งนับว่าเป็นการมีส่วนร่วมโดยอ้อม ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดปัญหาจนกลายเป็นประเด็นทางการเมืองต่อไป

ทิพาพร พิมพ์พิสุทธิ์ (2546, หน้า 133)ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมในการกระทำ (Activity) ของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลโดยตรง รวมทั้งการมีส่วนร่วมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในนโยบายโดยอ้อม

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์ (2531, หน้า 34) ได้อธิบายความหมาย การมีส่วนร่วมของ ประชาชนว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานรวมพลังประชาชนกับองค์กรของรัฐหรือองค์กรเอกชน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาของชุมชนโดยยึดหลัก สมาชิกในกลุ่มนั้น ๆ จะต้อง Page 2 ร่วมมือกันวางแผนและการปฏิบัติงานเพื่อสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของประชาชน “เป็นกระบวนการการดำเนินงาน รวมพลังประชาชนกับองค์กรของรัฐหรือองค์กรเอกชนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาของชุมชน โดยยึดหลักการว่า สมาชิกชุมชนนั้น ๆ จะต้องร่วมมือกันวางแผนและปฏิบัติงาน เพื่อสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของประชาชนในชุมชน นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของประชาชนยังมีความหมายครอบคลุมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่เริ่มต้นของการวางแผนไปจนถึงลงมือปฏิบัติตามแผนหรือประเมินผลนั้น ความหมายว่าการวางโครงการใดก็ตาม จะต้องเริ่มต้นด้วยการปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อวิเคราะห์หรือชี้วัด (Identify) ตัวปัญหาให้ได้ และประชาชนต้องมาร่วมกันจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและหาวิธีแก้ปัญหาที่เขาเห็นว่าเป็นไปได้ไปจนถึงลงมือปฏิบัติและการประเมินผลแล้วเสร็จ ก็เริ่มชี้ชัดถึงปัญหาและการวางโครงการใหม่ เป็นวงจรเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ การที่ประชาชนจะทำสิ่งนี้ได้เขาต้องได้รับรู้หรือเข้าถึงโครงการและขั้นตอนของการดำเนินงานของรัฐ ในรูปของการสื่อสารหรือ สัมพันธภาพสองทาง (Two-way Communication) กันอย่างเปิดเผย การมีส่วนร่วมมิใช่เป็นการให้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อประกอบการวางแผนหรือตัดสินใจจากเจ้าหน้าที่นั้น

สุจิต บุญบงการ (2542, หน้า 36-38) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง “กิจกรรมที่บุคคลมีจุดประสงค์เพื่ออิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของระบบจารีตประเพณี

การมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจจะเป็นไปได้ทั้งจุดมุ่งหมาย (Goals) และวิธีการของการพัฒนาที่เป็นจุดมุ่งหมายนั้นเป็นเพราะความเชื่อที่ว่าการเมืองที่ถือว่าเป็นวิธีการอย่างหนึ่งนั้น หมายถึง วิธีการของผู้นำเพื่อนำไปสู่จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่ง เช่นเพื่อเสริมสร้างอำนาจของผู้นำหรือเพื่อพัฒนาประเทศ”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึงการกระทำโดยความสมัครใจของสมาชิกในสังคม เพื่อมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้ปกครองและการกำหนดนโยบายสาธารณะทั้งโดยตรงและโดยอ้อม กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การชุมนุมทางการเมือง การช่วยเหลือทางการเมืองแก่ผู้รับสมัครเลือกตั้งหรือพรรคการเมือง และการติดต่อกับผู้แทนราษฎร นอกจากนี้ ลักษณะของความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังพิจารณาได้จากการสมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอย่างเป็นทางการ

การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การได้เข้าไปเกี่ยวข้องที่อาจเป็นการเข้าร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อม หรือทางอ้อมในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งก็ได้ โดยอาจจะเป็นปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคน หรือองค์กรประชาชนได้อาสาเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เริ่มตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ โดยมีความเข้าใจปัญหาของตนและตระหนักถึงสิทธิของตน การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในด้านจิตใจ และอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลในสถานการณ์กลุ่มที่จะกระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรค์ที่จะกระทำในสิ่งที่บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม และแบ่งความรับผิดชอบกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มทำให้เกิดการมีส่วนร่วม และการมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดความพอใจของสมาชิกและมีแรงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ตลอดจนทำให้เขาได้รับการยอมรับมีความรับผิดชอบ และเกิดความนับถือตนเองมากขึ้น ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของสมาชิก การมีส่วนร่วม จึงหมายถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอาจเป็นการเข้าร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อมก็ได้ และยังเป็นวิธีการที่ผู้นำสามารถนำมาปรับใช้ในการจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่สมาชิก เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้มีแรงจูงใจในการดำเนินงานมากขึ้น การเข้าไปมีส่วนร่วมยังทำให้เกิดทัศนะต่อการดำเนินกิจกรรมดีขึ้น ส่งผลให้สมาชิกเกิดความพอใจ เกิดความผู้พันและมีแรงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ

การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นโดยความเต็มใจ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จหรือ ไม่ว่าจะมีการจัดอย่างเป็นระเบียบหรือไม่และไม่ว่าจะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องกัน จะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐ หรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นไปในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ตาม เพื่ออิทธิพลของกลุ่มการเมืองในการเลือกกำหนดบุคคลในวงการรัฐบาล หรือกดดันรัฐบาลให้กระทำตามที่พลเมืองผู้นั้นหรือกลุ่มนั้นต้องการ ตลอดจนมีอิทธิต่อการกำหนดนโยบายของรัฐทั้งในการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีลักษณะที่รวมกันสองประการ ได้แก่

1. ต้องเป็นไปตามความสมัครใจและ

2. ต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้มีอำนาจ นอกจากนั้นกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองต้องเป็นไปตามที่ระบบการเมืองและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ หรืออาจใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็ได้

สรุป การเปิดโอกาสให้บุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 มีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการพัฒนาการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำมาใช้มากขึ้นในปัจจุบัน เพื่อให้บุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 สามารถเข้ามา มีส่วนร่วมในการแสดงทัศนะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ ของบุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 อีกทั้งจะทำให้ปัญหา และความต้องการของบุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 ได้รับการตอบสนองด้วย กระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งเป็นการส่งเสริมให้การปกครองระบอบประชาธิปไตย ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับการพัฒนาทางการเมือง

สุจิต บุญยงการ (2542,หน้า 51-55) ได้กล่าวว่า ในจำนวนปัญหาที่สำคัญของกระบวนการพัฒนาการเมือง คือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) เมื่อพิจารณาจากขอบเขตและความหมายของการพัฒนาทางการเมืองที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น เห็นได้ว่าการพัฒนาทางการเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมกันของประชาชน ความสามารถของระบบการเมืองที่จะดูดซึมกลุ่มทางสังคมต่าง ๆ ที่มีความต้องการเข้ามามีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล การพัฒนาประชาธิปไตยตลอดจนการเสริมสร้างระบบการเมืองนั้นมีผู้ให้ความหมายไว้หลายนัยมีทั้งความหมายที่เป็นเรื่องของพฤติกรรมทางการเมืองโดยที่ตั้งใจกดดันรัฐบาลโดยตรงเป็นเรื่องของการแสดงออกทางการเมืองโดยเสรีหรือสมัครใจเท่านั้น บางคนเห็นว่าการมีส่วนร่วมแบบถูกระดมด้วย อย่างไรก็ตามความหมายที่กล่าวกันมาข้างต้นนี้ สามารถนำมากล่าวอย่างกระชับว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึงกิจกรรมที่บุคคลมีจุดประสงค์เพื่อมีอิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล ความหมายที่มีลักษณะที่น่าสนใจหลายประการคือ

ประการแรก การมีส่วนร่วมทางการเมืองในความหมายนี้เป็นเรื่องของกิจกรรมไม่ใช่ทัศนคติ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในที่นี้ไม่เป็นเรื่องของความคิด ความรู้สึก หรือความเชื่อทางการเมือง เรายอมรับว่า ทัศนคติทางการเมืองมีผลต่อรูปแบบหรือการแสดงออกของการมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ไม่ใช่เป็นกิจกรรม ดังนั้นเราจึงต้องแยกออกได้ชัดเจนเพื่อป้องกันความสับสนในการวิเคราะห์

ประการที่สอง การมีส่วนร่วมทางการเมืองนี้เราใช้สำหรับบุคคลธรรมดาส่วนนักการเมืองหรือผู้นำทางการเมือง การเกี่ยวข้องกับการเมืองเรียกได้ว่าเป็นงานอาชีพของเขา เป็นเรื่องของการมีบทบาททางการเมือง (Political Role) ในส่วนนี้บางทีเราก็ประสบความลำบากในการแยกว่าใครเป็น “บุคคลธรรมดา” ใคร “เป็นนักการเมือง” สมาชิกพรรคผู้ทำงานให้กับพรรคข้าราชการจะถือว่าเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักการเมือง จะถือว่ามีส่วนร่วมทางการเมืองหรือมีบทบาททางการเมือง อย่างไรก็ตามเราอาจถือลักษณะงานการเมืองที่บุคคลทำอยู่เป็นตัวกำหนดได้อย่างกว้าง ๆ คือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นเป็นบทบาทของบุคคล ซึ่งไม่ได้ทำงานหรือมีอาชีพทางการเมือง ถ้าเขาเป็นสมาชิกพรรคแต่ไม่ได้ทำงานการเมืองเป็นหลักบทบาททางการเมืองของเขาอาจมีเพียงไปลงคะแนนเสียงหาเสียงให้กับผู้สมัครของพรรคของตนเป็นครั้ง ๆ ไป ดังนี้เรียกได้ว่าเป็นเรื่องของการมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ถ้าเขาลงสมัครรับเลือกตั้งและทำงานการเมืองตลอดเวลาหรือเป็นผู้นำทางการเมือง กิจกรรมทางการเมืองของเขาถือว่าเป็นเรื่องของบทบาททางการเมือง

ประการที่สาม การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเรื่องของการแสดงออกเพื่อให้มีผลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลหรือผู้นำประเทศ ถ้านักศึกษาชุมนุมประท้วงในมหาวิทยาลัยเพื่อไล่อธิการบดีออก

จากตำแหน่ง จะไม่ใช่เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง จนกว่านักศึกษาจะใช้การประท้วงนี้กดดันรัฐบาลหรือผู้นำ ทางการเมืองให้ช่วยบีบบังคับให้อธิการบดีลาออก ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงควรเป็นเรื่องของความพยายามที่จะมีผลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลสนับสนุนรัฐบาลเปลี่ยนแปลงผู้นำรัฐบาล ปกป้องหรือเปลี่ยนแปลงตัวผู้นำ และสถาบันทางการเมืองต่าง ๆ การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นได้ทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย สันติหรือรุนแรงความประสงค์จะผลักดันรัฐบาลนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่สร้างหรือริเริ่มขึ้นจากตัวผู้มีส่วนร่วมเองแต่อาจจะมาจากผู้อื่นรวมทั้งจากผู้นำทางการเมืองเองได้ด้วย

ประการสุดท้าย การมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจไม่มีผลเปลี่ยนแปลงต่อการตัดสินใจของผู้นำหรือรัฐบาลแต่อย่างใด แม้ว่าผู้มีส่วนร่วมมีวัตถุประสงค์กดดันรัฐบาล การมีส่วนร่วมทางการเมืองจะมีผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับอำนาจทางการเมืองของผู้มีส่วนร่วมซึ่งมักมีอำนาจทางการเมืองไม่มากนักและไม่สามารถผลักดันการตัดสินใจของรัฐบาลได้ตลอดเวลาและทุก ๆ เรื่อง

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2543, หน้า 403) ได้กล่าวว่า มีประเด็นสำคัญ ๆ มากมายและค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงได้สรุปนิยามการพัฒนาการเมืองไว้ 10 ประการ คือ

1. การพัฒนาการเมือง เป็นพื้นฐานทางการเมืองของการพัฒนาเศรษฐกิจ ในแง่นี้การเมืองที่พัฒนาแล้วจะเปรียบเสมือนปัจจัยที่สำคัญที่จะเอื้ออำนวยต่อความเจริญทางเศรษฐกิจ เช่น ช่วยให้รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น แต่ปรากฏว่าการพัฒนาการเมืองในแง่นี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มาก ทั้งความเจริญทางเศรษฐกิจนั้นอาจเกิดขึ้นได้ในระบบการเมืองที่แตกต่างกัน และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏให้เห็นในหลายประเทศปัจจุบันว่า ความเจริญทางเศรษฐกิจ หาได้มีท่าทีว่าจะเกิดขึ้นในช่วงอายุของเราไม่ แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองถึงขนาดที่เราอาจจัดได้ว่าเป็นการพัฒนาการเมืองแล้วก็ตาม แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่า หากระบบการเมืองมีการพัฒนาสูง จะส่งเสริมให้เกิดความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจจึงขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาการเมืองของแต่ละสังคม

2. การพัฒนาการเมือง เป็นการเมืองของสังคมอุตสาหกรรม นั่นคือการมองกันว่าการเมืองในประเทศอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยหรือเผด็จการจะมีแบบแผนของพฤติกรรมของสมาชิกของสังคมในลักษณะที่มีเหตุผล รัฐบาลที่มีความหมายรับผิดชอบต่อความสงบสุขและมีความกินดีอยู่ดีของประชาชน ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับว่าการเมืองเป็นเพียงเครื่องมือในการแก้ปัญหา หาได้เป็นเป้าหมายในตัวเองไม่ การเมืองของสังคมอุตสาหกรรมจึงนับได้ว่าเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จในการแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปด้วยดี โดยเฉพาะในปัญหาหลักคือ การแจกแจงความกินดีอยู่ดีให้กับสมาชิกอย่างเป็นธรรมกว่าในสังคมอื่น ๆ แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่า สังคมที่พัฒนาจนก้าวสู่สังคมอุตสาหกรรมได้นั้น ระบบการเมืองจะต้องมีระดับการพัฒนาสูง ดังนั้นลักษณะระบบการเมืองของสังคมอุตสาหกรรมคือรูปธรรมของระบบการเมืองที่พัฒนาแล้ว

3. การพัฒนาการเมือง เป็นความทันสมัยทางการเมือง เนื่องจากแนวความคิดที่พยายามโยงการพัฒนาการเมืองกับการเมืองของสังคม อุตสาหกรรมได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นแนวความคิดที่ลำเอียง ไม่ให้ความสำคัญกับประเพณีและปทัสถานของสังคมอื่น ๆ มาตรฐานของสังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมตะวันตกนั้น ไม่สามารถใช้วัดได้ในทุกระบบสังคม ซึ่งจากข้อขัดแย้งเหล่านี้ก็เนื่องมาจากความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลจากความเจริญทางวิทยาการ เหล่านี้เองจะช่วย

สนับสนุนให้มนุษย์ได้มองเห็นแง่มุมต่าง ๆ ของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองได้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเรียกร้องให้มีกฎหมายที่เป็นสากล สามารถให้ความยุติธรรมกับสมาชิกของสังคม โดยทั่วหน้ากัน มีกลุ่มต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย เช่น พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์และกกลุ่มอิทธิพล แต่ละกลุ่มต่าง ก็พยายามเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยมุ่งหวังที่จะใช้อิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายนั้น ๆ ออกมาในรูปของการเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนให้มากที่สุด และความเป็นทันสมัยทางการเมืองเหล่านี้เอง จึงเป็นประเด็นที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทางการเมืองในความหมายนี้ แนวคิดนี้เชื่อมั่นว่า การพัฒนาการเมืองจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบบการเมืองให้มีความทันสมัย (Political Modemization) กล่าวคือ จะต้องมีการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างซับซ้อน จะต้องสร้างสรรค์ให้เกิดเอกภาพในอำนาจทางการปกครอง และจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง เรามักเกิดความสงสัยกันบ้างว่า การพัฒนาการเมืองกับการสร้างความทันสมัยทางการเมือง (Political Modemization) นั้นเป็นสิ่งเดียวกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

4. การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องการดำเนินงานของรัฐชาติ ความคิดนี้เกิดจากความเห็นที่ว่าแนวปฏิบัติทางการเมืองที่เกิดขึ้นอันถือได้ว่ามีลักษณะที่พัฒนาแล้วนั้นจะคล้องจองกับมาตรฐานของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในรัฐชาติยุคใหม่ กล่าวคือ รัฐชาติเหล่านี้สามารถทีจะปรับตัวและดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคมได้ในระดับหนึ่ง และยังได้ลัทธิชาตินิยมอันถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเมืองในแง่นี้ก็คือ การสร้างชาติ (Nation-building) นั่นเอง แนวคิดนี้หมายถึง การทำให้รัฐบาลมีอำนาจครอบคลุมทั้งประเทศ ประชาชนมีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยใช้นโยบายชาตินิยมเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อให้เกิดความเป็นชาติอย่างแท้จริง

5. การพัฒนาการเมือง หมายถึง เรื่องราวของการพัฒนาระบบบริหารและกฎหมาย แนวความคิดต่อเนื่องมาจากความเห็นดีว่า การพัฒนาการเมืองเป็นเรื่องการสร้างชาติ โดยแบ่งรูปแบบของการสร้างชาติออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การสร้างสถาบัน และการพัฒนาพลเมือง ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบนี้จะคล้องจองกันในลักษณะหนึ่ง แนวคิดนี้มุ่งที่การพัฒนาสถาบันบริหารและพัฒนาเครื่องมือของสถาบันนี้ไปพร้อม ๆ กันด้วยนั่นคือการพัฒนากฎหมายเพื่อสร้างความสงบเรียบร้อยและประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม แนวทางนี้ชี้ให้เห็นว่า ระบบบริหารเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจะมีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาการเมือง ระบบการเมืองที่มีระดับการพัฒนาสูง จะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหาร ตลอดจนชี้ให้เห็นว่า ระบบกฎหมายจะได้รับการพัฒนา เพื่อดำรงความยุติธรรมของสังคมและตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ภายใต้ระบบการเมืองที่มีการพัฒนา

6. การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการระดมพลและการมีส่วนร่วมทางการเมือง แนวคิดนี้อ้างว่าการฝึกฝนและการให้ความสำคัญกับสมาชิกของสังคมในฐานะเป็นราษฎรตลอดจนการส่งเสริมให้พวกเขาเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อรัฐชาติใหม่ และถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการเมือง และประเด็นที่สำคัญประการหนึ่งในการศึกษาการพัฒนาการเมืองในแง่นี้คือ เรามักจะผูกพันลักษณะการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองกับสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยมากเกินไปจนมองข้ามการมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะอื่น ๆ ด้วยหัวใจสำคัญของแนวคิดนี้ คือ อำนาจทางการเมืองเป็นของประชาชน ดังนั้นประชาชนจะต้องแสดงบทบาทในการควบคุม กำกับ และตรวจสอบระบบการเมือง เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการเมืองที่ส่งเสริมให้ประชาชนมี

ส่วนร่วมทางการเมืองดังกล่าว คือระบบการเมืองที่พัฒนา หรืออาจกล่าวได้ว่า แนวทางการพัฒนาทางการเมือง คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวางและทั่วถึง

7. การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการพัฒนาประชาธิปไตย แนวความคิดนี้ค่อนข้างจะแคบ คือ มองว่าการพัฒนาการเมืองมีอยู่รูปแบบเดียว คือ การสร้างประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้ จึงมีนักวิชาการหลายท่านวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นคำนิยามที่ลำเอียง มุ่งที่จะยัดเยียด ค่านิยมทางการเมืองแบบตะวันตกให้กับประเทศด้อยพัฒนา ซึ่งควรจะสนใจว่า “พัฒนา” ให้การเมืองของชาติก้าวหน้าได้อย่างไร มากกว่าที่จะสนใจว่าจะสร้างประชาธิปไตยอย่างตะวันตกได้อย่างไรในขณะที่ค่านิยมของตนเองไม่เอื้อประโยชน์ให้เลย แนวคิดนี้สรุปอย่างชัดเจนว่า การพัฒนาทางการเมืองคือ การพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย ยิ่งระบบการเมืองเป็นประชาธิปไตยมากเท่าใด ก็ย่อมแสดงว่ามีการพัฒนามากขึ้นเท่านั้น

8. การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของความมีเสถียรภาพและการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระเบียบ แนวทรรศนะนี้มีความลำเอียงในแง่ของค่านิยมแบบประชาธิปไตยน้อยลง คือมองว่าลักษณะการเมืองที่พัฒนาแล้วจะเกิดขึ้นในระบอบการเมืองใดก็ได้ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ นอกจากนี้ยังมองว่าประชาธิปไตยนั้นไม่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และไม่อาจก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองได้ การพัฒนาการเมืองในแง่นี้จึงเป็นลักษณะของการดำเนินชีวิตทางการเมืองที่ไม่วุ่นวายและเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนนั่นเอง แนวคิดนี้สรุปให้เห็นได้ว่า ลักษณะของระบบการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกฎเกณฑ์กติกาจะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง ทั้งนี้เพราะประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศ

9. การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการระดมพลและอำนาจแนวความคิดนี้พัฒนามาจากความเห็นเก่า ๆ ทั้งในเรื่องของสถาบันและเสถียรภาพทางการเมือง โดยมองว่าเหตุสำคัญที่จะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองและทำให้สถาบันดำเนินไปอย่างประสิทธิภาพได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของระบบการเมืองเอง กล่าวคือ ถ้าระบบการเมืองใดสามารถที่จะระดมพลและอำนาจเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สามารถทำให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนของระบบ และระบบเองก็สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ รวมทั้งสามารถแจกแจงทรัพยากรเหล่านี้อย่างเป็นธรรมโดยได้รับการสนับสนุนจากประชาชนแล้ว ระบบการเมืองนั้นถือได้ว่าพัฒนาแล้ว

10. การพัฒนาการเมือง เป็นแง่หนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังที่เราได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า การพัฒนาการเมืองนั้น จะผูกพันอย่างแน่นแฟ้นกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม การที่ด้านใดด้านหนึ่งของสังคมแปรเปลี่ยนไปจนกระทบถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่น ๆ ด้วย การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ก็ถือว่าเป็นลักษณะหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงทั้งปวงของสังคม ฉะนั้นในการศึกษาพัฒนาการเมืองจึงจำเป็นต้องศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมพร้อมกันไปด้วย

2.2.2 หลักการพื้นฐานของการมีส่วนร่วม

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ถือว่า อำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ มีหลักการสำคัญที่ให้ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง การดำเนินกระบวนการใด ๆ ในระบอบประชาธิปไตย จะต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลกรทางการแพทย์

โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เป็นสำคัญ ซึ่ง อาจจะเป็นในรูปแบบของประชาธิปไตยโดยตรง (Direct Democracy) ประชาธิปไตยแบบผู้แทน (Representative Democracy) หรือประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy) จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ พบได้ว่าหลักการพื้นฐานของการมีส่วนร่วมมีนักวิชาการ หลากหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา และ ธงชัย สิงอุดม (2563)) ศึกษา กรอบแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ได้ให้ความหมายว่า หลักการพื้นฐานของการมีส่วนร่วมมี 10 ประการที่คำนึงถึง คือ

1. เชื่อว่ามนุษย์ต่างมีความคิดและมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน

2. เชื่อว่าทุกคนไม่ได้ชั่วดีมาตั้งแต่เกิดโดยเหตุที่เขายากจนอยู่นั้นมิใช่จากกรรม

3. ต้องคิดว่ามนุษย์มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ เพราะถ้ามีการใช้เทคโนโลยีโดยที่มนุษย์ไม่มาร่วมคิด ร่วมกันรู้ หรือเข้าใจเพียงพอก็อาจไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร หรือตรงข้ามกลับใช้เพื่อทำลายเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเองหรือสิ่งแวดล้อมได้

4. เชื่อว่าชาวชุมชนต่าง ๆ มักมีภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของตนในระดับหนึ่งบางเรื่องที่ชาวชุมชนยึดถือจึงต้องค่อย ๆ ให้ปรับตัวผสมผสานกับวิทยาการภายนอก

5. ต้องคิดว่ามนุษย์มีความสามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนให้ดีได้ถ้าได้รับโอกาสที่จะร่วมคิดร่วมเข้าใจ และร่วมจัดการ (Active partner) เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมการที่มนุษย์บางกลุ่มปฏิเสธเทคโนโลยีอย่างสิ้นเชิง ก็เป็นไปตามระดับการเข้าใจในเทคโนโลยีนั้นอย่างถูกต้องหรือไม่ และมีกลวิธีปรับความเข้าใจนั้นมาสู่ระดับที่แต่ละฝ่ายยอมรับได้เพียงใด ซึ่งต้องให้ได้รับโอกาสที่จะเข้าใจและยอมปรับให้เหมาะสมกับตนอย่างเหมาะสม

6. การมีส่วนร่วมยิ่งมีเพิ่มขึ้น เมื่อมีสภาพที่เหมาะสมต่อไปนี้

6.1 ประชาชนในท้องถิ่นได้รู้สึกว่าเขาได้ควบคุมโชคชะตาของตนเอง แทนที่จะเป็นบุคคลอื่นที่ “เขาไม่รู้จัก” หรือที่ “เขาไม่ไว้ใจ” ที่บอกว่ามาช่วยเขาแต่บ่อยครั้งไม่ได้ช่วยจริงจัง

6.2 ผู้ที่จะเข้าร่วมต้องมีอิสรภาพได้รับความเสมอภาคและได้รับความจริงใจให้เข้ามีส่วนร่วม ดังนั้นการมีส่วนร่วมจะเกิดอย่างเต็มที่และจริงจังเมื่อบุคคลนั้นๆไม่ถูกบังคับให้จ้ายอมเข้าร่วมและที่สำคัญคือต้องเข้าร่วมด้วยโดยเท่าเทียมกับผู้มาร่วมด้วยทุกคนอีกทั้งโครงการให้ ความจริงใจด้วย

6.3 ผู้ที่จะเข้าร่วมต้องมีความสามารถพอที่จะมีส่วนร่วมได้ กิจกรรมหลายเรื่องประชาชนทั่วไปอาจมีส่วนร่วมด้วยได้ แต่ที่เป็นกิจกรรมเฉพาะ เช่น การแพทย์ การก่อสร้างอาคารสูง การทหาร ฯลฯ หากประชาชนเข้าร่วมด้วย อาจไม่ได้ผล หรืออาจเกิดความเสียหาย

6.4 มีการสื่อสาร 2 ทางเพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมได้รับข้อมูลอย่างถูกต้องและสมบูรณ์หากผู้มีส่วนได้-เสียได้รับข้อมูลไม่ถูกต้องและครบถ้วน หรือสื่อสารได้ไม่ดีพอก็จะไม่เข้าใจได้ดีพอว่า โครงการจะทำให้เกิดผลดี-ผลเสีย อย่างไรเพียงใดอาจน้าไปสู้การไม่ยอมรับโครงการได้

6.5 ประชาชนมีส่วนร่วมรับทราบ ร่วมคิดร่วมตัดสินใจในโครงการตั้งแต่เริ่มต้นจะทำให้ต้องการเข้ามาร่วมกับโครงการมากยิ่งขึ้นการร่วมงานกันตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการตัดสินใจในโครงการนั้น ๆ ในระยะยาวจะเกิดผลดียั่งยืนกว่าการที่จะให้ร่วมด้วยเพียงบางส่วนหรือช้าไป

6.6 ประชาชนมีทัศคติที่ดีต่อเจ้าหน้าที่โครงการและต่อโครงการนั้น ๆ และเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมด้วย

6.7 การมีส่วนร่วมนั้นต้องไม่ท้าให้ประชาชนเสียค่าใช้จ่ายมากเกินกว่าผลตอบแทนที่เขาประเมินว่าจะได้รับ

6.8 เมื่อเข้ามามีส่วนร่วมแล้วจะไม่กระทบกระเทือนสถานภาพในหน้าที่การงาน หรือทางสังคมให้ลดน้อยลง

6.9 มีกลวิธีการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างโครงการและผู้มีส่วนได้เสีย

7. เชื่อว่าตนต่างกับชาวบ้านอยู่ไม่น้อยและชาวบ้านเองก็แตกต่างกันอยู่บ้างดังนั้นการจะให้มีส่วนร่วมจะเอาใจเราฝ่ายเดียวไม่ได้

8. อาจใช้การมีส่วนร่วมในหลายรูปแบบ เช่น

8.1 รูปแบบโดยตรง คือมีส่วนร่วมโดยตัว บุคคลแต่ละคน หรือ

8.2 ประชาชนก่อตั้งองค์กรขึ้นมามีส่วนร่วม หรือ

8.3 ให้มีตัวแทนมามีส่วนร่วม โดยอ้อม ซึ่งย่อมขึ้นกับบริบทของแต่ละพื้นที่เช่น ในพื้นที่ที่ประชาชนมีศรัทธาในตัวแทนของเขามาก การมีตัวแทนร่วมด้วยก็เพียงพอ แต่กรณีที่ในหมู่บ้านมีประชาชนหลากหลายกลุ่มจึงควรมีตัวแทนของ กลุ่มจากหลายภาคส่วนมามีส่วนร่วมเพิ่มเติม

9. ไม่มีสิ่งใด ได้มาฟรี ต้องแลกเปลี่ยนกัน มีเสียไปบ้าง เพื่อจะได้มา

10. การมีส่วนร่วมต้องนึกถึงใจของผู้อื่นให้มากมิใช่เอาแต่ใจเราฝ่ายเดียว

สรุป จุดมุ่งหมายของกระบวนการมีส่วนร่วม คือ การให้ข้อมูลต่อสาธารณชนและให้สาธารณชนแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายของรัฐและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเพื่อหาทางออกที่ดีที่สุดสำหรับบุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3การมีส่วนร่วมของบุคคลกรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3เป็นการกระจายอำนาจที่เป็นประชาธิปไตยอย่างกว้างขวาง รูปแบบโดยตรงของประชาชนก่อตั้งองค์กรขึ้นมามีส่วนร่วมโดยให้มีตัวแทนมามีส่วนร่วมทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

2.2.3 รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายรูปแบบการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมแบบชายขอบ (Marginal Participation) เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจไม่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ ฝ่ายหนึ่งรู้สึกด้อยอานาจกว่า มีทรัพยากร หรือความรู้ด้วยกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นต้น

2. การมีส่วนร่วมแบบบางส่วน (Partial Participation) เป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจากการกำหนดนโยบายของรัฐ โดยไม่รู้ความต้องการของประชาชน ดังนั้น การมีส่วนร่วมจึงเป็นเพียงประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมบางส่วน บางเรื่องเท่านั้น

3. การมีส่วนร่วมแบบสมบูรณ์ (Full Participation) เป็นการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนาด้วยความเท่าเทียมกันทุกฝ่าย จะเป็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างแท้จริงของประชาชนตามแนวความคิดและหลักการพัฒนาชุมชน เมื่อนามาใช้ในการเรียนรู้จะสนับสนุนและส่งเสริมให้กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแนวความคิดของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตย จำแนกเป็น 4 แนวคิด ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยโดยตรง (Direct Democracy) ซึ่งการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ประชาชนหรือพลเมืองของรัฐจะทำหน้าที่เป็น “สภา” โดยทุกคนจะมีส่วนร่วมในการ ประชุมพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ด้วยตัวเองเพราะเชื่อว่าประชาชนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎเกณฑ์ในสังคม แต่ภายหลังเมื่อสมาชิกของสังคมเพิ่มจำนวนมากขึ้นและสังคมมีความซับซ้อนขึ้น การปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยตรงจึงกลายเป็นเรื่องยากที่จะสามารถทำได้จริง เพราะประชาชนทุกคนไม่สามารถเข้ามาใช้อำนาจของตนเองได้ในทุกกิจกรรมของประเทศ ปัจจุบันมีการใช้ประชาธิปไตยทางตรงในเรื่องของการลงประชามติ (referendum) การเสนอร่างกฎหมายโดยประชาชน (initiative) การถอดถอนผู้แทนรายบุคคลหรือทั้งสภา

2.การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน หรือประชาธิปไตยโดยอ้อม (Representative Democracy) การมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้คือ การที่ประชาชนได้ทำหน้าที่เลือกผู้แทนของตนเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนในรัฐสภาผ่านระบบที่เรียกว่า “การเลือกตั้ง”

3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy) หรือที่เรียกว่า “ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” ซึ่งเป็นการนำการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยโดยตรงมาผสมผสานกับการ มีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครองมากยิ่งขึ้น โดยให้ประชาชนมีอำนาจตัดสินใจทางการเมืองและการบริหารในเรื่องสำคัญ ๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและวิถีชีวิตของประชาชนอำนาจในการตรวจสอบและควบคุมการทำงานของ “ผู้แทน” ซึ่งก็คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาแล้วแต่กรณีรวมทั้งการเปิดโอกาสให้ “สถาบันการเมือง” ต่าง ๆ อาทิภาคประชาสังคม ภาคประชาชน องค์กรอิสระ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชนสามารถทำหน้าที่ในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้อย่างเต็มที่

4. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยแบบถกแถลง (สานเสวนาหาทางออก) (Deliberative Democracy) เป็นประชาธิปไตยแบบถกแถลงที่เป็นกระบวนการสำคัญของประชาธิปไตยภาคพลเมือง ประชาธิปไตยชุมชน เป็นความ พยายามที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดจากข้อบกพร่องของประชาธิปไตย แบบตัวแทนที่เป็นรูปแบบสถาบันที่ตายตัวไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มีความซับซ้อน และมีความแตกต่างหลากหลายได้ ทั้งนี้ หลักการประชาธิปไตยแบบถกแถลงไม่ได้เป็น สิ่งที่ขัดแย้งกับระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน เพราะระบอบประชาธิปไตยทั้งสองแบบสามารถอยู่คู่กันได้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย แบบถกแถลงจะช่วยแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ของระบบการเมืองแบบตัวแทน โดยการมีส่วนร่วมของภาคพลเมืองที่มีความสำนึกทางการเมือง (Active citizen) และมีจิตสาธารณะรวมหมู่ (Civic life) รูปแบบการมีส่วนร่วมในลักษณะนี้ที่เห็นได้ชัดคือการที่ภาคประชาชน หรือภาคพลเมืองเข้าร่วมกันวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนถกแถลงกัน เพื่อนำ เสนอแนวคิดของตนในการสร้างนโยบายที่เหมาะสมสำหรับตนเอง หลักการสำคัญของการมีส่วนร่วมในรูปแบบนี้คือ กระบวนการที่ให้ประชาชนทุกคน หรือภาคพลเมืองที่ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะและตอบสนองข้อเรียกร้องเพื่อให้ตัวแทนของตนหรือรัฐบาลนำไปปฏิบัติต่อไป

รูปแบบการมีส่วนร่วม United Nation สหประชาชาติ หรือ องค์การสหประชาชาติ อธิบายว่า การมีส่วนร่วมคือการเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้นและ มีพลังของประชาชนในด้านต่าง ๆ

ได้แก่ ในการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคมและการ จัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและปฏิบัติตามแผนการหรือโครงการต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ ได้จำแนกลักษณะการมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมแบบเป็นไปเอง (Spontaneous) ซึ่งโดยการอาสาสมัครหรือการรวมตัวกันเอง เพื่อแก้ไขปัญหาของตน โดยเป็นการกระทำไม่ได้รับการช่วยเหลือจากภายนอก ซึ่งเป็นรูปแบบที่เป็นเป้าหมาย

2. การมีส่วนร่วมแบบชักนำ (Induced) ซึ่งเป็นการเข้าร่วมโดยความต้องการความเห็นชอบหรือสนับสนุนโดยรัฐบาลซึ่งเป็นรูปแบบทั่วไปของประเทศกาลังพัฒนา

3. การมีส่วนร่วมแบบบังคับ (Coercive) เป็นการเข้าร่วมโดยความต้องการความเห็นชอบหรือสนับสนุนโดยรัฐบาลภายใต้การจัดการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือโดยการบังคับโดยตรงรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ผู้กระทำได้รับผลทันทีแต่จะไม่ได้ผลในระยะยาว และมักจะมีผลเสียตรงที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในที่สุด

นักวิชาการหลายท่านยังเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การเข้าร่วมประชุม อภิปราย ทุกเสียงปัญหา เพราะสอบถามความเห็น
2. การทุกเสียงเป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งตามวิธีการประชาธิปไตย
3. การให้คำปรึกษาแนะนำและประชาชนต้องร่วมเป็นกรรมการ
4. การสำรวจเป็นวิธีการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างทั่วถึง
5. การประสานงานร่วม เป็นกรรมวิธีที่ประชาชนเข้าร่วม ตั้งแต่การเริ่มคัดเลือกตัวแทนกลุ่มในการบริหารจัดการ
6. การจัดทัศนะศึกษา เป็นการให้ประชาชนได้เข้าร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนมีการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง
7. สัมภาษณ์หรือพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับผู้นำรวมทั้งประชาชนที่ได้รับผลกระทบ เพื่อหาข้อมูลข้อคิดเห็นที่แท้จริงของความต้องการ
8. การไต่สวนสาธารณะ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มได้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายกฎระเบียบในประเด็นต่าง ๆ ที่กระทบต่อประชาชนโดยรวม
9. การสาธิต เป็นการใช้เทคนิคการสื่อสารทุกรูปแบบ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงและชัดเจน
10. การรายงานผล เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ทบทวนและสะท้อนผลการตัดสินใจหากมีการเปลี่ยนแปลงก็สามารถแก้ไขได้ทันท่วงที

สรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน การที่ประชาชนได้ทำงานร่วมกันที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วม ความสนใจร่วม และความต้องการที่จะให้บรรลุถึงเป้าหมาย โดยการอาสาสมัครหรือการรวมตัวกัน เป็นการเข้าร่วมโดยความต้องการความเห็นชอบ โดยเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มได้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายกฎระเบียบในประเด็นต่าง ๆ ที่กระทบต่อประชาชนโดยรวม

2.2 แนวคิดการติดตามข่าวสารทางการเมือง

การติดตามข่าวสารทางการเมืองเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง กระแสการเมืองมีผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ในปัจจุบันการติดตามข่าวสารทางการเมืองสามารถถึงได้ง่าย สะท้อนถึงประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างความเป็นจริงและถูกต้อง ดังนั้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวการติดตามข่าวสารทางการเมือง ไว้ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 59 ได้บัญญัติว่ารัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่งคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เราซึ่งเป็นพลเมืองไทยจึงต้องสงบสุข ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า และคนในประเทศดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ซึ่งการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยทำได้หลายลักษณะด้วยกัน

1. การติดตามข่าวสารทางการเมือง

การเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยควรมีความสนใจติดตามข่าวสารบ้านเมืองอยู่เสมอ เพื่อจะได้รับรู้ความเคลื่อนไหวด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองทั้งในประทศและนอกประเทศและนำข้อมูลต่างไม่พิจารณาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งในปัจจุบันเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศมีความเจริญก้าวหน้ามาก ข่าวสารบ้านเมืองจึงมีความหลากหลายรวดเร็ว สามารถติดตามได้ผ่านหลายช่องทาง

1.1 วิธีติดตามข่าวสารบ้านเมือง

ในชีวิตประจำวันประชาชนจำนวนมากต้องพบเห็นข่าวสารจำนวนมากจากสื่อต่าง ๆ ใหม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งมีทั้งข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้องเป็นประโยชน์และข่าวสารที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เราจึงควรติดตามข่าวสารบ้านเมืองอย่างถูกวิธีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์โดยปฏิบัติ ดังนี้

1.2 การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีในการติดตามข่าวสารบ้านเมือง

1. ติดตามข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ ข่าวสารในปัจจุบันมีความรวดเร็วฉับไว และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เราจึงควรติดตามข่าวสารบ้านเมืองอยู่เสมอ เพื่อจะได้รับรู้เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ได้ทันท่วงที

2. ไม่ชักจูงหรือโน้มน้าวได้ง่าย รู้จักใช้วิจารณญาณในการรับชมข่าวสารต่าง ๆ และวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือในข่าวโดยอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง และเหตุผลไม่หลงเชื่อข่าวสารโดยง่าย

3. นำข่าวสารมาใช้ให้เกิดประโยชน์ นำข่าวสารที่ได้มาเป็นองค์ความรู้ หรือข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหา รวมถึงสร้างประโยชน์เกิดทั้งแก่ตนเองและสังคมส่วนรวม

4. ไม่วิจารณ์ข่าวสารในทางเสียหาย เราไม่ควรนำข่าวสารที่ได้รับมาวิจารณ์หรือเผยแผ่ให้เกิดความเสียหายหรือสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น แต่ควรนำมาวิเคราะห์สนทนาแลกเปลี่ยนกันอย่างสร้างสรรค์

5. แสดงความคิดเห็นในข่าวสาร ควรแสดงความคิดเห็นในข่าวสารต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ เช่น การนำประเด็นหัวข้อข่าวมาสนทนาแลกเปลี่ยนกันโดยใช้เหตุผล เพื่อให้เกิดมุมมองหรือแนวคิดที่หลากขึ้น

1.3 ประโยชน์ของการติดตามข่าวสารบ้านเมือง

1. ทำให้รับรู้ข่าวสารบ้านเมือง การติดตามข่าวสารทำให้เรารับรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. ช่วยเปิดโลกทัศน์ของตนเอง ข่าวสารแต่ละข่าวมีเนื้อหาสาระน่าสนใจ มีแง่มุมที่หลากหลาย เป็นสิ่งที่ทำให้โลกทัศน์ของเรากว้างขึ้น รวมถึงช่วยเพิ่มพูนความรู้รอบตัว

3. ช่วยฝึกฝนการคิดวิเคราะห์ การติดตามข่าวสารบ้านเมืองอยู่เสมอ ช่วยให้เรารู้จักคิดวิเคราะห์ประเด็นสำคัญในเนื้อหาข่าวตามถึงสามารถเสนอแนะแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ

สรุป ประชาชนมีการติดตามและมีความสนใจติดตามข่าวสารบ้านเมืองอยู่เสมอเพื่อจะได้รับรู้ความเคลื่อนไหวด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองการนำประเด็นหัวข้อข่าวมาสนทนาแลกเปลี่ยนกันโดยใช้เหตุผลกับยุคปัจจุบันให้สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมให้ทันต่อข่าวสารในยุคสมัยใหม่

ความหมายของการสื่อสารทางการเมือง

วอร์เรน เค จี และคณะ (Agree et al., 1976, p. 4) มองการสื่อสารทางการเมืองว่าเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้อง กับการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ทัศนะและความคิดเห็นตลอดจนประสบการณ์ทางการเมืองระหว่างบุคคล การสื่อสารทางการเมืองนับเป็นกระบวนการพิเศษที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคม การเมืองและทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมการเมือง และการสื่อสารทางการเมืองยังเป็นกิจกรรมที่แพร่หลายทั่วไป ซึ่ง อัลมอนด์ และ โคลแมน/Almond and Coleman,1960) ระบุว่าการสื่อสารทางการเมือง คือ กิจกรรมที่เผยแพร่ทั่วไป อันเป็นการทำหน้าที่ทั้งหลายดำเนินอยู่ในระบบการเมือง กระบวนการสังคมประกิต การสร้างโครงข่ายผลประโยชน์ การประสานผลประโยชน์ การสร้างกฎ การประยุกต์ใช้กฎและการปรับเปลี่ยนกฎ ล้วนดำเนินไปโดยอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือ และเบรน แมคแนร์ (Brian McNair) ได้กล่าวถึงความหมายของการสื่อสารทางการเมือง (Political Communication) โดยยกคำกล่าวของ Denton and Woodward ที่ได้ให้นิยามของการสื่อสารทางการเมืองไว้ว่า “เป็นการอภิปรายเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะ (รายได้จากภาษี) อำนาจรัฐ (ใครเป็นผู้มอบอำนาจในการตรากฎหมาย การตัดสินใจในการใช้อำนาจนิติบัญญัติอำนาจบริหาร) การอนุญาตที่เป็นทางการ (รัฐจะให้ประโยชน์หรือลงโทษอย่างไร)”

แนวคิดทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง กระบวนการส่งข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐไปยัง ประชาชนด้วยเหตุผล เพื่อ การกล่อมเกลาทางการเมือง การสร้างความรู้ความเข้าใจทางการเมือง การรับทราบการตัดสินใจหรือนโยบาย การชี้แจงข้อเท็จจริงให้กับประชาชนทราบ ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นกับประชาชน ซึ่งเดนตัน และ วูดเวิร์ด (Denton & Woodward) ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การอภิปรายสาธารณะ (Public discussion) เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะโดยอำนาจที่เป็นทางการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตัดสินใจในทางนิติบัญญัติและ ทางการบริหาร ตลอดจนการอนุมัติ หรือการลงโทษที่เป็นทางการ และยังรวมถึงวาทกรรมทาง การเมืองที่เป็น

ภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งเป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งสารมีเจตนาที่จะมีอิทธิพลต่อ สภาพแวดล้อมทางการเมือง ความสำคัญของการสื่อสารขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร โดยสุรพงษ์ โสธนะเสถียร (พ.ศ.2544, หน้า 5-6) ได้ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมืองไว้ว่า เป็นกระบวนการในการชี้นำและตรวจสอบพลังความพยายามของมนุษย์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งปวง คำนึงถึงพลังของประชาชน การสื่อสารทางการเมืองจึง ไม่เชื่อในเรื่องชะตากรรม แต่เชื่อมั่นในความสามารถและการกระทำของมนุษย์ที่อาศัยผลประโยชน์จากธรรมชาติของการเมือง การสื่อสารทางการเมืองจึงเป็นเรื่องของมนุษย์ที่แสวงหาประโยชน์เสมือนเกษตรกรอาศัย ความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตนในการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวข้าว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลผลิตในธรรมชาติ และฮาโรลด ดี ลาสเวลล์ (Harold D. Lasswell) คือนักคิดคนสำคัญด้านการสื่อสารทาง การเมืองที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารทางการเมืองว่าประกอบด้วยผู้ส่งสาร สาร สื่อ ผู้รับสารและผลกระทบของการสื่อสาร ซึ่งองค์ประกอบหลังคือส่วนสำคัญในการสื่อสาร ทางการเมือง เพราะผลของการเมืองจะกระทบถึงปัจเจกชนและรัฐเสมอไม่ทางตรงก็ทางอ้อม องค์ประกอบของยุทธศาสตร์การสื่อสารตามแนวคิดของลาสเวลล์ (Lasswell) มีดังนี้

1. ผู้ส่งสาร ในทางการเมือง ผู้ส่งสาร หมายถึง นักการเมือง พรรคการเมือง องค์กร สถาบันและโครงสร้างการปกครองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ และกิจกรรมทางการเมือง เกิดขึ้นจากบุคคลเป็นหลัก ดังนั้นการสื่อสารทางการเมืองจึงถูกนำมาศึกษามากว่าการสื่อสารใน อาชีพอื่น เพราะเกี่ยวโยงกับอำนาจและการรักษาอำนาจ สะท้อนให้เห็นได้จากการเลือกตั้งที่มีการ แข็งขันที่ชอบธรรมแตกต่างกัน เพื่อความสำเร็จของนักการเมืองจึงมีการดึงสื่อมวลชนให้มา สนับสนุนการหาเสียง หรือการรณรงค์ทางการเมืองได้ และในทางกลับกันก็เป็นการผลักดันฝ่ายตรงข้ามตกอยู่ในมุมอับ หรือการนำเสนอภาพพจน์ตัวเองผ่านสื่อมวลชน ก็จะยิ่งเพิ่มศักยภาพการสื่อสารให้ขยายวงกว้างออกไปอีก อย่างไรก็ตามการโฆษณาหาเสียงในตำแหน่ง ประธานาธิบดีและผู้ท้าชิงทั้งสหรัฐอเมริกา และฝรั่งเศสมีวิธีการนำเสนอที่คล้ายคลึงกัน คือ แบบ แผนการหาเสียง เทคนิคการผลิต และการใช้บทสนทนาแต่ที่แตกต่างกันบางประการในเรื่อง ของยุทธศาสตร์การหาเสียงทางการเมืองของทั้งสองประเทศ โดยการเลือกตั้งในฝรั่งเศสจะเน้นถึง ประเด็นการหาเสียง (issues) การนำเสนอ นโยบาย การวางบุคลิกภาพ และการพัฒนาภาพพจน์ต่อผู้รับสาร ในขณะที่ในสหรัฐอเมริกา มักเน้นแต่เรื่องตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง การปรากฏตัวต่อหน้าสื่อมวลชนรวมไปถึงการกล่าวร้ายต่อผู้สมัครคนอื่น เป็นต้น

2. สารสนเทศทางการเมือง การวางยุทธศาสตร์การเมืองสารสนเทศจะเป็น ทรัพยากรที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะเนื้อหาสาระของการสื่อสารการเมืองโดยตรง สารสนเทศจะผ่านการกลั่นกรองจนเป็นความรู้ที่มีการจัดระเบียบพร้อมที่จะนำไปใช้ได้ด้วยเหตุนี้ สารจึงมีการปรับเปลี่ยนขยายตัว หรือทดแทนสารสนเทศเก่าที่ล้าสมัย ตลอดจนสามารถเคลื่อนย้ายแพร่กระจายออกไป และแบ่งปันข้อมูลร่วมกันในยุคของสังคมข่าวสารซึ่งเป็นที่ต้องการ ของทุกฝ่ายสารสนเทศจึงมีพลัง และทำให้เกิดการซื้อสารสนเทศเพื่อการแข็งขัน ดังนั้น การซื้อหรือการแลกเปลี่ยนสารสนเทศจึงต้องมีการไตร่ตรองเพื่อการนำไปใช้ในการวางยุทธศาสตร์ต้องมีความละเอียดป้องกันข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น

3. ช่องทางการสื่อสาร จากอดีตจนถึงปัจจุบันช่องทางการสื่อสารทางการเมืองที่เป็นหลักนั้นได้แก่สื่อสารมวลชน รัฐบาล (พรรคการเมือง) ในหลายประเทศมักจะพยายามเข้าไปมี อิทธิพลเหนือระบบสื่อมวลชน โดยอาศัยสื่อสารมวลชนเป็นเครื่องมือเพื่อผลักดันให้ประชาชนมี แนวความคิดที่ไม่

แตกต่างไปจากรัฐบาลและยอมรับรัฐบาล ยุทธศาสตร์การสื่อสารทางการเมือง จึงอยู่ที่การสร้างอิทธิพลเหนือระบบสื่อมวลชน อย่างไรก็ตามช่องทางการสื่อสารแบบใหม่ก็เข้ามา มีบทบาทมากขึ้นในลักษณะของสื่อกึ่งมวลชน (quasi-mass media) เพื่อเข้าไปมีอิทธิพลเหนือ พฤติกรรมนักการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาคม ตัวอย่างสื่อกึ่งมวลชน เช่น จดหมายข่าว วารสารวิชาชีพ บันทึกช่วยจำ วิทยุสมัครเล่น อีเมลล์ (E-mail) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม สื่อกึ่งมวลชนจะประสบความสำเร็จได้ต้องเกิดการขยายตัวทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

4. ผู้รับสาร ปัจจุบันโทรทัศน์เป็นสื่อการเมืองที่แพร่หลายมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจาก สามารถรับได้ทั้งเสียงและภาพที่เคลื่อนไหวได้ เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อมวลชนอื่น ๆ แล้ว โทรทัศน์ เป็นสื่อที่เหมาะสมกับบุคคลทุกระดับทุกภูมิหลัง นอกจากนี้โทรทัศน์ยังมีพลังในการกระตุ้นหรือ ชักนำผู้รับสารได้โดยง่าย ปกติในการคัดเลือกข่าวสารและการจัดการวารสาร (agenda setting) ผู้เปิดรับสื่อมักจะอาศัยหลักเกณฑ์วัดความสำคัญของข่าวสารจากความน่าเชื่อถือของแหล่งข่าว (source credibility) หรือแม้แต่การเสนอข่าวที่กดดันต่ออารมณ์ของผู้เปิดรับสื่อ จนอาจกล่าวได้ว่าผู้เปิดรับสื่อโทรทัศน์เป็นผู้ให้เหตุผล ในการจัดลำดับความสำคัญของข่าว โดย แมคแนร์ (Brian McNair) กล่าวว่ากิจกรรมทางการเมืองทั้งหมด คือ การสื่อสารทางการเมืองกล่าวคือทุกอย่างที่ปรากฏสู่สายตาของประชาชน ไม่เพียงแต่การพูด การเขียนเท่านั้น การแต่งกาย ทรงผม ตราสัญลักษณ์ ล้วนเป็นองค์ประกอบ ของการสื่อสารทางการเมืองอันจะนำไปสู่ภาพลักษณ์ หรืออัตลักษณ์ของบุคคล

สรุปกระบวนการสื่อสารทางการเมืองโครงสร้างการปกครองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ กระบวนการส่งสารและรับสารเป็นส่งสำคัญมาก ช่องทางการสื่อสารทางการเมืองที่เป็นหลักนั้น ได้แก่สื่อสารมวลชนต่อประชาชนให้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเมือง เกี่ยวกับรัฐบาล เกี่ยวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นต่อการรับรู้ข่าวสารทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนโดยตรง

บทบาทของการสื่อสารในกระบวนการทางการเมือง ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติทางการเมือง การพูดคุย การเผยแพร่ การประชุม การอบรม การแจกใบปลิว การติดป้ายประกาศ การแจกแผ่นพับข่าว และบทความทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์

และนิตยสาร สามารถที่จะช่วยสร้างสำนึกทางการเมือง ค่านิยมทาง การเมือง และทัศนคติทางการเมืองให้แก่ประชาชนสร้าง การชี้ให้ประชาชนเห็นผลงานของรัฐบาลนั้น นอกจากจะสร้างความนิยม ในตัวรัฐบาลแล้ว ยังทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในระบบการปกครองที่เรากำลังใช้อยู่ในขณะนี้ ด้วยในทางตรงกันข้าม ถ้าข่าวคราวที่ออกมามีแต่ คำต่อว่ารัฐบาลชี้ความล้มเหลวของรัฐบาล ประชาชนก็จะเสื่อมศรัทธาในรัฐบาล และในบางครั้งหมายถึงการเสื่อมศรัทธาในระบอบการปกครองที่เรากำลังใช้อยู่ด้วยก็ได้ ข่าวคราวที่เกี่ยวกับนักการเมืองจะสร้างความรู้สึกให้แก่ประชาชนว่าเขาศรัทธานักการเมืองเพียงใด และจะทำให้เขารู้สึกต่อไปด้วยว่าเขาควรจะเข้าไป ยุ่งเกี่ยวกิจกรรมทางด้านการเมืองมากน้อยเพียงใด

2. สร้างความสนใจในการเมือง ในสมัยก่อนนั้นคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจการเมือง นัก เพราะไม่ค่อยได้รู้ข่าวคราวของการเมือง ไม่ค่อยพบเห็นนักการเมืองหรือผู้บริหาร แต่ในปัจจุบันนี้ข่าวสารของรัฐบาลมีให้อ่านกันเป็นประจำ โดยที่ข่าวนักการเมืองจะเป็นข่าวเห็นทั้งในหนังสือพิมพ์ วิทยุ

โทรทัศน์ เสียงพูดของเขาจะมีให้ได้ยินทางวิทยุกระจายเสียง เรื่องราวของเขาจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ทางนิตยสารอยู่เป็นประจำเพราะฉะนั้นคนยุคนี้จะสนใจข่าวการบ้านการเมืองเพิ่มมากขึ้น

3. สร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง นอกเหนือจากการสร้างความสนใจแล้ว การสื่อสารยังถูกนำเอามาใช้สร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองได้อย่างมากการเผยแพร่ประชาธิปไตยโดยสื่อบุคคลก็ดี โดยสื่อมวลชนก็ดีได้ทำให้ประชาชนเข้าใจดีขึ้นว่าประชาธิปไตยคืออะไร การพูดหมายถึงกฎหมายการออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ ในปัจจุบันประชาชนมีความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น

4. สร้างบทบาททางการเมือง ความสนใจที่ก่อให้เกิดความรู้ และทัศนคตินั้นได้นำไปสู่การกำหนดบทบาททางการเมือง ประชาชนในปัจจุบันได้รู้ถึงบทบาท สิทธิและหน้าที่ของตนเองในฐานะที่เป็นประชาชนดีขึ้น การเขียนจดหมายถึงสื่อมวลชนก็เป็นการแสดงบทบาททาง การเมือง การเดินขบวน การร้องเรียนรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ก็เป็นการใช้การสื่อสารแสดงบทบาททางการเมือง การลงคะแนนเสียงถือเป็นการสื่อสารรูปแบบ หนึ่งที่บอกให้นักการเมืองรู้ว่าเราต้องการใครหรือไม่ต้องการใคร ว่าเราสนใจเลือกตัวบุคคล หรือพรรคการได้รับข่าวสารทำให้เรารู้บทบาททางการเมือง และการแสดงบทบาททางการเมืองก็เป็นการส่งข่าวสารไปยังผู้บริหารเช่นกัน

5. การสื่อสารเป็นการนำเอารัฐบาลไปอยู่ในบ้านของประชาชน ในปัจจุบันนี้แม้เราจะไม่ค่อยพบรัฐบาลเลยแต่เราก็มีความรู้สึกเขาเหล่านั้นอยู่ในบ้านของเรา เขาอยู่ในหนังสือพิมพ์ที่เราอ่านเขาอยู่ในข่าวโทรทัศน์ที่เราดู เขาอยู่ในวิทยุที่เราฟัง การสื่อสารจึงกลาย เป็นแหล่งข้อมูลความรู้ที่ดีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของรัฐบาล

6. การสื่อสารมวลชนทำให้ความสนใจของประชาชนมีลักษณะเป็นนานาชาติ ในปัจจุบันนี้โทรคมนาคม การส่งข่าวผ่านดาวเทียมทำให้ความสนใจของประชาชนเปลี่ยนไป แทนที่จะสนใจแต่เพียงสิ่งที่อยู่ รอบตัวใกล้ตัวเท่านั้น กลับไปสนใจสิ่งที่ไกลตัว มีความเป็นสากลกันมากยิ่งขึ้น ทำให้รัฐบาลต้องตื่นตัวกับการตอบสนอง

7. การสื่อสารถูกนำมาใช้ในการรับรองสถานภาพ ก่อนที่จะเป็นนักการเมืองคนบาง คนไม่เป็นที่รู้จักเลย แต่การที่สื่อมวลชนเขียนถึงเขาบ่อย ๆ ในวงสนทนามีคนพูดถึงเขาบ่อย ๆ คนที่มีความสำคัญก็มีความสำคัญขึ้นสถานภาพเขาเป็นอะไรก็จะได้รับการยอมรับขึ้น เพราะฉะนั้นในการเสนอนักการเมืองให้รับใช้ประชาชนนั้น พรรคการเมืองจะสร้างการยอมรับโดยการเสนอบุคคลดังกล่าวนั้นในสื่อมวลชนด้วยความถี่สูง ให้คนรู้จักคุณสมบัติ และผลงานต่าง ๆ ของเขา

บทบาทของสื่อมวลชนในฐานะเป็นเครื่องมือของการเมืองและเศรษฐกิจว่า ดังนี้

1. ถ่ายทอดข่าวสารและความรู้ทางการเมืองโดยผ่านสื่อบุคคล สื่อมวลชน สื่อประเพณี หรือสื่อผสม นักการเมืองที่มีชื่อเสียงต่างได้แสดงให้คนยุคปัจจุบันเห็นแล้วว่าการ สื่อสารเป็นเครื่องมือถ่ายทอดข่าวสารและความรู้ทางการเมืองที่มีพลัง

2. จัดวางระเบียบวาระเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางการเมืองที่ควรนำมาถกเถียง อภิปราย สื่อมวลชนอาจเบนความสนใจของผู้รับสารได้ ในขณะที่ผู้รับสารโดยทั่วไปมักจะให้ความสนใจกับเรื่องราวที่ตนชอบ หรือประเด็นปัญหาที่ตื่นเต้นในชีวิตประจำวัน สื่อมวลชนอาจเสนอเน้นประเด็น

ใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดให้ประชาชนหันมาสนใจ ยิ่งสื่อมวลชนให้น้ำหนักความสำคัญเรื่องใดมากประชาชนก็มักให้ความสำคัญแก่เรื่องนั้นมากขึ้นไปด้วย

3. การเผยแพร่ปลูกฝังความเชื่อทางการเมือง อาจทำได้โดยการสื่อสารประเภทชัก จูงใจและประเภทห้ามปราบ หรือทำให้เกรงกลัว การสื่อสารประเภทชักจูงใจเป็นที่รู้จักกันดีอยู่แล้วเพราะใช้กันแพร่หลายในการพูด การโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ แต่การสื่อสารประเภทห้าม ปราบยังมิได้ศึกษากันมากนักทั้ง ๆ ที่มีการนำไปปฏิบัติกันมากในวงการเมืองอยู่บ่อย ๆ เช่น ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ก็มักจะมีการพูดให้เกรงกลัวไม่ไปลงคะแนนให้กับพรรคอื่น

4. การพัฒนาด้านการเมือง กระบวนการพัฒนาที่สมบูรณ์ย่อมจะต้องมีการพัฒนา การเมืองอยู่ด้วยไม่ใช่มีแต่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น การพัฒนาการเมืองไปสู่ระบอบ ประชาธิปไตย หมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน รวมทั้งการชักชวนโน้มน้าวให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง การสื่อสารทุกประเภทควรที่จะเข้ามาช่วยสังคมประเทศ ในการสร้างสรรค์บรรยากาศ และความร่วมมืออย่างเต็มที่ในทุกระดับ

สรุปการมีส่วนร่วมทางการเมืองในทางการเมือง บทบาทของการสื่อสารในกระบวนการทางการเมือง การพูดคุย การเผยแพร่ การประชุม วิทยุโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์และนิตยสาร สามารถสร้างจิตสำนึกทางการเมือง ค่านิยมทาง การเมือง การสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง

2.3 แนวคิดการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเป็นความแสดงออกเพื่อให้เห็นหรือสะท้อนถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และได้รับทราบกันว่าการเมืองเป็นอย่างไร มีทิศทางและแนวโน้มต่อประชาชนโดยรวมเป็นอย่างไร ดังนั้นสิทธิและเสรีภาพได้ให้ประชาชนได้แสดงความเห็นทางการเมืองได้ โดยอยู่ในกรอบของกฎหมาย และการแสดงออกทางด้านการเมืองทั้งความคิด และเห็นทางออกในด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นประโยชน์โดยรวม

เสรีภาพการแสดงออก เสรีภาพของทุกคน

เสรีภาพการแสดงออก (Freedom of Expression) หรือเสรีภาพในการพูด (Freedom of Speech) เป็นสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ หมายถึง สิทธิที่เราสามารถที่จะแสดงออกหรือสื่อสารความรู้สึกนึกคิดหรือความเห็น ทั้งด้วยการพูด การแสดงท่าทาง หรือการสื่อสารด้วยตัวหนังสือ ไม่ว่าจะบนหน้ากระดาษหรือในโลกออนไลน์ตลอดจนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น เสียงเพลง ภาพถ่าย ภาพกราฟิกหรือภาพเคลื่อนไหว นอกจากนี้ยังรวมถึงสิทธิในการค้นคว้าเข้าถึงหรือได้รับข้อมูล ความรู้สึกนึกคิด ความเห็นที่มีการสื่อสารและเผยแพร่ด้วย

ในระดับปัจเจกบุคคล เสรีภาพในการพูดและการแสดงออกทำให้คนแต่ละสามารถแสดงตัวตน แม้เป็นไปด้วยความแตกต่างจากคนอื่นและปทัสถานของสังคมนั้น ไม่ว่าจะผ่านการแต่งตัว การแสดงออกในรูปแบบอื่น ๆ ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อเผชิญความไม่เป็นธรรมและกระบวนการยุติธรรมในประเทศไม่สามารถนำผู้กระทำผิดมารับผิดชอบได้ เช่น เมื่อถูกเจ้าหน้าที่รัฐในท้องถิ่นเรียกรับสินบนหรือข่มขู่ เสรีภาพการแสดงออกที่จะโพสต์เรื่องราวนั้นลงสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมย่อมเป็นสิ่งจำเป็นและควรได้รับความคุ้มครอง

ใช้ในการสื่อสารกับรัฐเพื่อสะท้อนปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงหรือป้องกันมิให้เกิดเหตุซ้ำ อย่างชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเลยที่ได้รับผลกระทบจากเหมืองแร่ได้สร้างเฟสบุ๊กเพจขึ้นเพื่อเผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับผลกระทบนั้นต่อสาธารณะ นอกจากนี้เสรีภาพการแสดงออกยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้โลกเกิดการพัฒนาในทุกมิติทั้งในทางวิชาการและผลประโยชน์สาธารณะโดยทั่วไป เพราะการที่มีคนหลายฝ่ายนำความคิดหรือข้อเสนอที่แตกต่างกันมาอภิปรายอย่างเสรีและกว้างขวางย่อมชี้นำไปสู่ทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาที่กว้างไกลและมีประสิทธิภาพมากกว่า

จากสภาพดังกล่าวทำให้เกิดการแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่สร้างสรรค์ ไม่ประเทืองปัญญา ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่เป็นมิตรต่อกัน ในบางครั้งก็นำไปสู่การแตกแยกในสังคม เช่น การใช้ภาษาดูถูกดูแคลนคนบางเชื้อสายโดยไม่มี ความยุติธรรม

การแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ที่กล่าวมาเบื้องต้น มีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ผู้แสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ ขาดข้อมูลข่าวสาร จึงแสดงความคิดเห็นอย่างผิดๆ เป็นต้นว่า มีการกล่าวยืนยันว่าการฆ่าหมู่ของกองทัพจักรพรรดิญี่ปุ่นที่นครนานกิง มีคนตายเพียงไม่กี่ร้อยคน ทั้ง ๆ ในความเป็นจริงมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่า มีคนถูกข่มขืนและถูกกระทำชำเราถึง 3 แสนคนข้อมูลที่ผิด ๆ เหล่านี้ฝ่ายขวาของญี่ปุ่นพยายามที่จะทำให้เกิดขึ้นด้วยการเขียนตำราเรียนในชั้นมัธยมใหม่ เพื่อไม่ให้คนญี่ปุ่นรุ่นหลังมีข้อมูลที่ถูกต้อง หรือบิชอป Bishop ผู้หนึ่งกล่าวว่าการสังหารหมู่คนยิว โดยนาซีไม่เป็นความจริง

2. การขาดความรู้ การขาดความรู้เป็นสิ่งอันตรายอย่างยิ่ง เช่น การขาดความรู้ในเรื่องกฎหมายทำให้เกิดเห็นดีเห็นชอบกับกระบวนการออกกฎหมายที่ผิดหลักการสากล หรือการขาดความรู้เรื่องระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยก็จะนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์ที่ในสังคมถือเป็นเรื่องตลกไร้สาระ

3. ความมี อคติเป็นฝักเป็นฝ่าย ทำให้ไม่สามารถวางตัวเป็นกลาง มองประเด็นอย่างวัตถุวิสัยได้ ใครที่ไม่ได้อยู่ฝ่ายตนจะเป็นคนผิดและคนเลวด้วยการด่วนสรุป

4. การมี ปมด้อย ทำให้การแสดงความคิดเห็น และการวิพากษ์วิจารณ์จะออกมาในลักษณะข้าง ๆ คู ๆ ไม่สามารถจะวิพากษ์วิจารณ์ในเนื้อหาของความคิดเห็น แต่จะใช้สีข้างเข้าถูโดยจะโจมตีเรื่องส่วนตัว ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของความคิดเห็นดังกล่าว หรือมิฉะนั้นก็ด่วนสรุปว่าความเห็นที่แสดงมาไม่น่าเชื่อถือ แต่ไม่สามารถหาเหตุผลใดที่ทำให้เกิดความกระจ่างชัดได้ เนื่องจากไม่สามารถจะเข้าใจประเด็นต่าง ๆ ซึ่งลึกซึ้งเกินกว่าความรู้และภูมิปัญญาของตน

5. การมี ระเบียบวาระซ่อนเร้น ประเด็นเรื่องความมีเหตุมีผลถูกต้องของความคิดเห็นที่ได้ฟังหรืออ่านมานั้นไม่ใช่ประเด็นหลัก ประเด็นหลักคือมีระเบียบวาระซ่อนเร้นที่ต้องทำลายความน่าเชื่อถือของผู้แสดงความคิดเห็น ดังนั้น จึงมีการแสดงออกในลักษณะที่สรุปแบบไร้เหตุไร้ผล (non sequitur) จาบจ้วง ยกตนข่มท่าน โดยไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเพราะไม่สามารถจะพูดตรงจุดได้

สรุป เสรีภาพการแสดงออกทางด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจถึงเป้าหมายในการเมืองว่าเสรีภาพการแสดงออกยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้โลกเกิดการพัฒนาในทุกมิติทั้งในทางวิชาการและผลประโยชน์สาธารณะโดยทั่วไป ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนตามรัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดไว้โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นสำคัญ

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยมีความสำคัญอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ประชาชนทุกคนเมื่อถึงอายุตามที่กฎหมายกำหนดต้องไปเลือกตั้ง การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยเป็นการเลือกตั้งโดยสมัครใจและเป็นธรรม ดังนั้น จึงได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงกระบวนการเลือกตั้งไว้ดังนี้

การเลือกตั้ง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยได้ง่ายที่สุด การเลือกตั้งถือเป็นสิทธิและหน้าที่ของประชนชายไทยทุกคนที่มีอายุครบ 18 ปี เพื่อไปทำหน้าที่เลือกตัวแทนของตนเองเข้าไปใช้อำนาจนิติบัญญัติในรัฐสภา โดยการออกกฎหมาย และเข้าไปบริหารประเทศ ดังนั้นประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง และทำให้การเลือกตั้งสุจริต และเที่ยงธรรม ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งได้ เช่น สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง สอดส่องดูแลการเลือกตั้ง และช่วยแจ้งเหตุหรือเบาะแสการทุจริตซื้อสิทธิ์ขายเสียงเมื่อพบเห็นรวมทั้งใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือร่วมตรวจสอบการเลือกตั้งโดยเป็นสมาชิกหรืออาสาสมัครขององค์การเอกชนที่คณะกรรมการเลือกตั้งรับรองในการตรวจสอบการเลือกตั้ง ร่วมเป็นเจ้าหน้าที่จัดการเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ เช่น กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง กรรมการนับคะแนน กรรมการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง เป็นต้น

สิทธิเลือกตั้ง

สิทธิเลือกตั้ง (Suffrage) เป็นสิทธิที่รัฐให้แก่กลุ่มบุคคลตามที่กำหนดไว้อย่างชัดแจ้งเพื่อให้สิทธิมีส่วนร่วมเลือกบุคคลหรือตัดสินแก้ปัญหาที่มอบให้ กระบวนการยอมรับสิทธิการเลือกตั้ง เรียกว่า “การให้สิทธิการเลือกตั้ง” (Enfranchisement) ส่วนกระบวนการไม่ให้สิทธิเลือกตั้ง เรียกว่า “การตัดสิทธิเลือกตั้ง” (Disenfranchisement) สำหรับเรื่องสิทธิเลือกตั้งแยกพิจารณาได้ 4 ประเด็น คือ

1.ทฤษฎีเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้ง (Disenfranchisement) ทฤษฎีเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งมีหลายทฤษฎี ทฤษฎีสำคัญที่มีบทบาทกำหนดกฎหมายเลือกตั้งที่ปรากฏในประวัติศาสตร์โลก มีดังนี้

1) ทฤษฎีที่ถือว่าสิทธิเลือกตั้งเป็นคุณสมบัติของการเป็นพลเมือง (Attribute of citizenship) ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นผลโดยธรรมชาติจากการเป็นสมาชิกของเมือง หรือเผ่า ทฤษฎีนี้เป็นหลักพื้นฐานทางการเมืองของสังคมการเมืองของกรีก โรมันและชาวเยอรมนีในสมัยโบราณ

2) ในยุคศักดินา (Feudal Times) สิทธิเลือกตั้งถือเป็นอภิสิทธิ์ (Privilege) ที่สัมพันธ์กับสถานภาพทางสังคม สิทธิเลือกตั้งกำหนดตามการถือครองที่ดิน และรวมถึงตำแหน่งในสมาคมการค้าสมัยโบราณ หรือถามองย้อนขึ้นไปอีกก็จะเห็นว่าสิทธิเลือกตั้งตามทรัพย์สินนี้เป็นคุณสมบัติที่มีมาตั้งแต่สมัยกลางแล้ว

3) ทฤษฎีสิทธิตามธรรมชาติ (Natural-rights Theory) ถือว่าสิทธิเลือกตั้งเป็นไปตามหลักความเสมอภาคตามธรรมชาติและความเสมอภาคของผลประโยชน์ของประชาชนในกิจการสาธารณะ

4) ทฤษฎีจริยธรรม (Ethical Theory) ถือว่าการมีส่วนร่วมในการปกครองเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาปัจเจกชนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์

5) ทฤษฎีกฎหมาย (Legal Theory) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการกระทำของรัฐบาลในปัจจุบันกล่าวไว้ว่าสิทธิเลือกตั้งเป็นสิทธิทางการเมืองที่กฎหมายมอบให้ และการเลือกตั้งเป็นกลไกการปกครองที่กำหนดโดยกฎหมายของรัฐ

2. การขยายสิทธิเลือกตั้ง (Extension the suffrage) การกำหนดสิทธิเลือกตั้งตามคุณสมบัติทางทรัพย์สินมีผลอยู่เป็นเวลานาหลายปีหลักปฏิบัติอเมริกาและฝรั่งเศส หลักการสำคัญ คือ การเป็นเจ้าของทรัพย์สินเป็นตัวกำหนดการมีส่วนเป็นเจ้าของสังคมและเป็นความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับการมีสิทธิ ทฤษฎีที่ต่อต้านหลักการอันนี้ ได้แก่ ทฤษฎีสิทธิตามธรรมชาติและทฤษฎีจริยธรรม ทฤษฎีทั้งสองโต้แย้งว่าคนที่เสียภาษีหรือเป็นทหารก็มีส่วนร่วมทางการเมืองเท่ากับคนที่เป็นเจ้าของทรัพย์สิน ยิ่งกว่านั้น สิทธิเลือกตั้งยังเป็นเรื่องความไว้เนื้อเชื่อใจของส่วนรวมและการศึกษามากกว่าคุณสมบัติทรัพย์สิน การกำหนดสิทธิเลือกตั้งตามทรัพย์สินสร้างความไม่พอใจให้กับคนจำนวนมากในขณะนั้น

ในประเทศฝรั่งเศสได้มีการกำหนดสิทธิเลือกตั้งตามคุณสมบัติทางทรัพย์สินเปลี่ยนมาดูจากการจ่ายภาษีในปี ค.ศ.1814 และต่อมาก็เปลี่ยนเป็นการให้สิทธิเลือกตั้งแก่ผู้ชายในปี ค.ศ.1848 ส่วนประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดสิทธิการเลือกตั้งถูกกำหนดโดยรัฐแต่ละรัฐและต่อมาก็เปลี่ยนตามแบบประเทศฝรั่งเศสสำหรับในประเทศอังกฤษได้มีการกำหนดสิทธิเลือกตั้งตามทรัพย์สินค่อย ๆ ลดลงตามกฎหมายปฏิรูปในปี ค.ศ.1867 และ 1884 ในที่สุดก็หายไปในปี ค.ศ.1918 ส่วนที่อื่นในยุโรปเมื่อมีการให้สิทธิเลือกตั้ง กฎหมายก็ยังกำหนดตามทรัพย์สินหรือให้เลือกตั้งได้หลายเสียงหรือให้เลือกตัวแทนตามการมีทรัพย์สินจนสิ้นสุดศตวรรษที่ 19 ผู้ชายจึงมีสิทธิเลือกตั้งดังที่ปรากฏในหลายประเทศในยุโปรตะวันตก

ส่วนผู้หญิงยังไม่ปรากฏว่ามีประเทศใดให้สิทธิเลือกตั้งจนศตวรรษที่ 20 เหตุผลที่อ้าง ได้แก่ การมีสิทธิของผู้หญิงจะทำลายความเป็นภรรยาและมารดา ผู้หญิงออกเสียงตามอารมณ์มากกว่าเหตุผล ผู้หญิงไม่ค่อยสนใจกิจการสาธารณะและไม่ทันสมัย หรือถ้าหากให้ผู้หญิงเลือกตั้ง ผู้หญิงก็จะเลือกสามีหรือบิดาของตัวเอง แต่ข้อโต้แย้งนี้ก็ไม่อาจฝืนความจริงได้เพราะผู้หญิงมีการศึกษา ทำงานหาเงินและช่วยเหลือให้บริการต่าง ๆ ในช่วงสงคราม ปี พ.ศ. 1918 อังกฤษจึงเริ่มให้สิทธิเลือกตั้งแก่ผู้หญิงที่อายุเกิน 30 ปี และอีกสิบปีต่อมาก็ให้สิทธิแก่ผู้หญิงที่อายุเกิน 20 ปี ส่วนสหรัฐอเมริกามีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในปี ค.ศ. 1920 ห้ามกีดกันการเลือกตั้งโดยยกข้ออ้างเรื่องเพศ ส่วนสหภาพโซเวียดให้สิทธิเลือกตั้งแก่ผู้หญิงที่ใช้แรงงานเมื่อต้นทศวรรษ 1930 ต่อมา ค.ศ. 1936 ก็ให้สิทธิแก่ผู้หญิงทุกคนหลังใกล้สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอิตาลีและประเทศอื่นในยุโรปเกือบทั้งหมดก็ให้สิทธิเลือกตั้งเป็นการทั่วไป

3. คุณสมบัติในการใช้สิทธิเลือกตั้ง (Qualifications for the suffrage) ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ กำหนดคุณสมบัติของการใช้สิทธิเลือกตั้งกำหนดตามเกณฑ์ต่าง ๆ หลายเกณฑ์สำหรับเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่

1) อายุ (Age) มีการกำหนดอายุขั้นต่ำไว้สำหรับการใช้สิทธิเลือกตั้งตามปกติ คือ อายุ 20 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุตามเกณฑ์ทั่วไปของกฎหมาย แต่บางประเทศก็กำหนดไว้ต่ำกว่าเกณฑ์ เช่น สหภาพโซเวียด 18 ปี สหรัฐอเมริกาบางรัฐ 18-19 ปี และไทย 18 ปี

2) ความเป็นพลเมือง (Citizenship) ประเทศต่าง ๆ จำกัดสิทธิเลือกตั้งไว้ให้พลเมือง วัตถุประสงค์ในอดีตก็เพื่อจูงใจให้ตั้งหลักแหล่งเร็วขึ้น หลายรัฐในสหรัฐอเมริกาให้สิทธิแก่คนต่างด้าวที่ประกาศว่าเป็นพลเมือง แต่ความเป็นพลเมืองไม่ทำให้ได้สิทธิเลือกตั้งเสมอไป ต้องคำนึงถึงการมีสิทธิตามเกณฑ์อื่นด้วย พลเมืองหลายคนไม่มีสิทธิเลือกตั้งเพราะขัดกับเกณฑ์อื่น

3) การอยู่อาศัย (Residence) เกือบทุกรัฐในสหรัฐอเมริกากำหนดว่าผู้เลือกตั้งจะต้องอยู่อาศัยในสถานที่ที่กำหนดในระยะเวลาตามเงื่อนไขและอาจเลือกตั้งได้เฉพาะเขตที่อยู่เงื่อนไขนี้กำหนดไว้เพื่อเตรียมการลงทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและตรวจสอบระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการโกงเลือกตั้ง

4) การรู้หนังสือ (Literacy) การทดสอบการรู้หนังสือมาจากพื้นฐานการคิดว่าคนที่อ่านหนังสือไม่ออกออกย่อมไม่สามารถรับข่าวสารเกี่ยวกับสาธารณะหรือกาบัตรเลือกตั้งไม่เป็น ทำหน้าที่เป็นกรรมการเพื่อตัดสิทธิเลือกตั้งผู้อื่นไม่ได้ จึงต้องใช้คนที่มีการศึกษามากกว่าใช้ดุลพินิจแทน

5) คุณสมบัติอย่างอื่น เป็นคุณสมบัติทางสมองและศีลธรรม การเลือกตั้งทุกแห่งในประเทศสหรัฐอเมริกาห้ามคนวิกลจริตและคนปัญญาอ่อนลงคะแนนเกือบทุกรัฐห้ามคนเป็นอาชญากรและละเมิดกฎหมายเลือกตั้งใช้สิทธิ โดยเฉพาะการติดสินบนส่วนที่อังกฤษ ขุนนางไม่มีสิทธิออกเสียงเพราะมีสิทธิออกเสียงในสภาขุนนางได้อยู่แล้วในประเทศละตินอเมริกา (Latin America) หลายแห่งก็ยังใช้เกณฑ์ทรัพย์สินและการเสียภาษีเป็นคุณสมบัติในการกำหนดสิทธิเลือกตั้งอยู่

4. อิสรภาพในการใช้สิทธิเลือกตั้ง (Freedom of the suffrage) ในขบวนการต่อสู้เพื่อสิทธิเลือกตั้งนั้น มุ่งไปที่ความเสมอภาคในการเลือกตั้ง แต่สนใจเสรีภาพในการเลือกตั้งค่อยข้างน้อย อันที่จริงระบอบประชาธิปไตยต้องอาศัยทั้งเสรีภาพทางการเมือง และความเสมอภาคโดยต้องให้ความสำคัญกับเสรีภาพที่เท่าเทียมกันในการเลือกตั้ง เพื่อเลือกคนไปเป็นรัฐบาล และช่วงที่เว้นว่างไม่มีรัฐบาลก็ต้องหาคนมาแทน ถ้าการเลือกตั้งไม่มีอิสระหรือคนที่ได้เลือกนั้นไม่ได้ไปควบคุมรัฐบาล เสรีภาพในการเลือกตั้งเป็นเรื่องหลอกลวง หากมีการบีบบังคับหรือโกง ความเสมอภาคและเสรีภาพก็ไม่มีด้วยกัน ปัจจุบันการเลือกตั้งมีอยู่ทั่วโลก แต่จะเป็นประชาธิปไตยหรือเผด็จการอยู่ที่ว่าการเลือกตั้งนั้นเป็นอิสระหรือไม่ ระบอบเผด็จการมีคนใช้สิทธิมากไม่แพ้ระบอบประชาธิปไตย แต่เป็นการออกเสียงเพื่อยืนยันความศรัทธาที่มีต่อรัฐบาลเท่านั้น

การเลือกตั้ง (Election) เป็นการเลือกของคนที่มีคุณสมบัติที่จะใช้สิทธิ เพื่อเลือกผู้สมัครไปดำรงตำแหน่งสาธารณะ โดยทั่วไปเห็นตรงกันว่าควรจัดเลือกตั้งวันอาทิตย์หรือวันหยุดอื่น ๆ ส่วนสถานที่ลงคะแนนควรกำหนดไว้ ณ จุดที่ผู้เลือกตั้งสะดวกต่อการเดินทางไปหน่วยเลือกตั้ง กฎหมายหลายประเทศมีเนื้อหาต่างกันเกี่ยวกับการไปเลือกตั้ง จำนวนผู้สมัครที่ให้เลือกในแต่ละครั้ง โอกาสการเลือก ความลับในการเลือก ความบ่อยครั้งและวิธีการจัดการเลือกตั้ง ดังแยกพิจารณาได้เป็นประเด็น ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1) การเลือกตั้งทางตรงและทางอ้อม (Direct and indirect elections) ตอนเริ่มระบอบประชาธิปไตยในสหรัฐอเมริกา คนส่วนใหญ่คิดกันว่าหากให้ผู้เลือกตั้งตัดสินใจเลือกตั้งเองจะเลือกได้ไม่ดี จึงให้เลือกผ่านคนกลาง รัฐธรรมนูญจึงกำหนดให้มีคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral College) ทำหน้าที่เลือกประธานาธิบดีประเทศต่าง ๆ ในโลกไม่ว่าจะเป็นรัฐเดี่ยวหรือรัฐรวมนิยมกำหนดให้เลือกสภาสูงทางอ้อม แต่ก็ไม่กี่ประเทศที่ให้เลือกสภาล่างทางอ้อม กรณีของสหรัฐอเมริกาต่อมาเมื่อระบบพรรคการเมืองพัฒนาแล้ว จึงลดความสำคัญของคณะผู้เลือกตั้งให้เหลือเพียงตำแหน่งที่เป็นทางการ เนื่องจากการตัดสินใจเลือกประธานาธิบดีจริง ๆ เป็นผลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เมื่อประชาชนเลือกมาอย่าง ไร คณะผู้เลือกตั้งก็เลือกตามส่วนที่เป็นฝรั่งเศส ในสาธารณรัฐที่สี่การเลือกตั้งประธานาธิบดีและสภาสูงเป็นการเลือกตั้งทางอ้อมเมื่อปี ค.ศ. 1962 ก็แก้รัฐธรรมนูญในยุคสาธารณรัฐ

ที่ห้าให้ประชาชนเลือกประธานาธิบดีทางตรง สำหรับทางอังกฤษ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ละพรรคแจ้งประชาชนทราบล่วงหน้าว่าจะเอาใครมาเป็นรัฐมนตรีบ้าน ทำให้ประชาชนยอมรับคณะรัฐมนตรีมากขึ้น

2) ประเภทของตำแหน่ง (Types of offices) การตัดสินใจในการเลือกตั้งมีประเด็นสำคัญที่จะต้องพิจารณา คือ ผู้เลือกตั้งคนไปใช้อำนาจหรือว่าเลือกไปก็ไม่มีประโยชน์เพราะคนนั้นไม่มีอำนาจอะไร สำหรับการเลือกตั้งที่อังกฤษ บัตรเลือกตั้งมีชื่อผู้สมัคร 2-3 คน เพื่อเลือกตำแหน่งว่าง 1 ที่นั้น แต่เมื่อเลือกแล้วคนชนะก็เข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยในสภาจริง ๆ ส่วนในสหภาพโซเวียด บัตรเลือกตั้งมีชื่อผู้สมัครสมาชิกสภาโซเวียดสูงสุดและตำแหน่งอื่น ๆ อีกแต่อำนาจจริง ๆ อยู่ที่ผู้ปกครองในวังเครมลิน (Kremlin) ส่วนที่สหรัฐอเมริกา ในวันเลือกตั้งจะมีรายชื่อผู้สมัครเยอะ ทั้งการเลือกตั้งระดับชาติ มลรัฐและทิ้งถิ่น ในจำนวนนี้มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ประจำด้วย เช่น เจ้าหน้าที่การคลังของรัฐ เสมียนเทศบาลและพนักงานชันสูตรศพ บัตรเลือกตั้งที่เป็นบัตรยาว (Long Ballot) ของสหรัฐอเมริกานี้ เป็นมรดกที่ตกทอดโดยไม่รู้จักผู้สมัคร ส่วนใหญ่ลงคะแนนให้คนที่สมัครในนามของพรรค

3) จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง (Number of candidates) ประเทศประชาธิปไตยยังไม่แน่ใจว่าจะจำกัดจำนวนผู้สมัครดีหรือไม่ บางทีก็มีผู้สมัครมากจนไม่มีใครได้เสียงข้างมากบางประเทศเคยให้ผู้เลือกตั้งเขียนชื่อคนสมัครเองแต่ไม่ประสบความสำเร็จ ทำนองเดียวกับการเลือกตั้งสองรอบที่ทำคนได้คะแนนสูงสุดสองคนมาให้ประชาชนเลือกใหม่ เพราะผู้เลือกตั้งรู้สึกว่าเป็นภาระเนื่องจากมีการเลือกตั้งมากเกินไป ส่วนการเคร่งครัดเกินไปก็จะพบในประเทศเผด็จการเบ็ดเสร็จ ในระบบฟาสซิสต์และนาซี ผู้สมัครฝ่ายตรงข้ามแทบจะไม่มีโอกาสหาเสียงเพราะถูกข่มขู่จนแทบหาคนสนับสนุนไม่ได้ ในสหภาพโซเวียด เอาไว้ว่าใคร ๆ ก็มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งได้ แต่จะมีเพียงคนเดียวเท่านั้นได้รับการรับรองจากองค์กรระดับท้องถิ่นของพรรค

4) บัตรเลือกตั้ง ความคิดเรื่องการเลือกตั้งเป็นการลับ Secrecy เป็นวิธีคิดที่ค่อยข้างจะใหม่ตอนเริ่มเลือกตั้งเมื่อต้นศตวรรษที่ 19 ใช้วิธีให้ผู้เลือกตั้งขานชื่อคนที่เลือกตอนนั้นคิดกันว่าการเลือกตั้งเป็นกิจกรรมสาธารณะจึงควรเปิดเผยต่อสาธารณะ แต่พอถึงทศวรรษ 1870 สหรัฐอเมริกาและอังกฤษก็เปลี่ยนมาเลือกตั้งเป็นการลับ เพราะนายจ้างและคนอื่น ๆ ข่มขู่ผู้เลือกตั้งสหรัฐอเมริการับเอาบัตรเลือกตั้งของประเทศออสเตรเลียมาใช้ในปี ค.ศ. 1888 ในบัตรเลือกตั้งมีรายชื่อผู้สมัครทุกคน คนทำบัตร คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้ผู้เลือกตั้งเข้าไปในคูหา (Polling Place) กาชื่อผู้สมัครด้วยตัวเองจากนั้นก็หย่อนลงในหีบบัตร (Ballot Box) ก่อนออกไปจากคูหา หลักของการทำรูปแบบของบัตรเลือกตั้งมีอยู่ 2 หลัก คือ

(1) บัตรเลือกตั้ง แบบรัฐอินเดียนา Indiana Ballot

(2) บัตรเลือกตั้งแบบรัฐแมสสาชูเสทส์ (Massachusetts Ballot) หลักของรัฐอินเดียนา

5) ความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการเลือกตั้ง (Frequency and time of election) การเลือกตั้งควรจัดให้บ่อยพอที่ผู้เลือกตั้งจะใช้อำนาจควบคุมให้บังเกิดผล แต่ก็ต้องไม่บ่อยจนทำให้รัฐบาลทำงานไม่ได้เพราะเปลี่ยนคนและนโยบายบ่อนเกิดไป โดยทั่วไปกำหนดให้วาระการดำรงตำแหน่ง (terms in office) มีระยะเวลา 4 ปี หรือ 5 ปี ซึ่งถือกันเป็นเวลาที่เหมาะสมที่อังกฤษและอีกหลายประเทศให้อำนาจยุบสภา (Dissolutions of the legislative body) และจัดให้เลือกตั้งใหม่เมื่อใดก็ได้ที่สภาไม่ยอมรับนโยบายที่รัฐมนตรีเสนอมา กรณีที่มีการยุบสภา การหาเสียงก็มีเวลาสั้นลง

6) การจัดการเลือกตั้ง (Administration of elections) การทำหน้าที่จัดการเลือกตั้งอยู่ในมือคนที่ได้รับการแต่งตั้งมาจากส่วนกลาง เช่น การจัดทำทะเบียนผู้มีสิทธิ การออกเสียงและนับคะแนน และการรับรองผลการเลือกตั้ง ส่วนสหรัฐอเมริกา มอบให้การเลือกตั้งทั้งหมดเป็นเรื่องของเทศบาลและท้องถิ่นอื่น วิธีการของสหรัฐอเมริกาจึงมักทำให้เกิดการโกงการเลือกตั้ง แต่การจัดทำทะเบียนผู้เลือกตั้งควรเป็นงานของเจ้าหน้าที่ประจำ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งชั่วคราวการเลือกตั้งส่วนความรับผิดชอบสำหรับการให้คนมีสิทธิเลือกตั้งได้ออกเสียงและการนับคะแนนควรมอบให้กับคนที่คัดมาเพื่อจัดการใน วันเลือกตั้งโดยตรง

7) การป้องกันการทุจริต (Prevention of corrupt practices) การละเมิดความบริสุทธิ์ของการเลือกตั้ง เช่น ติดสินบน Bribery ข่มขู่ (Intimidation) ลงคะแนนซ้ำ (Repeating) ใช้สิทธิแทน (Personation) เป็นสิ่งที่ต้องห้ามโดยกฎหมายของทุกประเทศ ความผิดดังกล่าวจะถูกลงโทษมีตั้งแต่ปรับ จำคุก ตัดสิทธิและตัดคุณสมบัติที่จะสมัครรับเลือกตั้ง แต่ปัญหาอยู่ที่การบังคับใช้กฎหมายเพราะเจ้าหน้าที่มักหย่อนยานหรือเข้าข้างใดฝ่ายหนึ่ง

8) ปัญหาการไม่ไปใช้สิทธิ (Problems of nonvoting) แต่ละประเทศมีสัดส่วนของการไปใช้สิทธิต่างกัน บางครั้งคนไปเลือกประธานาธิบดีมีไม่ถึงครึ่งของจำนวนประชากรที่เป็นผู้ใหญ่ เหตุผลที่ไม่ไปใช้สิทธิส่วนหนึ่งเป็นเพราะระบบเลือกตั้งกำหนดจำนวนคณะผู้เลือกตั้งไม่เท่ากัน คนกลุ่มน้อยไปบ้างรัฐรู้สึกว่าการเลือกตั้งของเขาไม่มีผลต่อการเลือกตั้ง สามารถสรุปผลได้ก่อนการเลือกตั้งเสร็จสิ้น หลายคนไม่สนใจใช้สิทธิ รู้สึกเบื่อที่มีการเลือกตั้งมากเกินไป คนมีการศึกษา มีทรัพย์สินหรือรายได้และคนหนุ่มสาวต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมโดยตรงมากขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากวิกฤตเศรษฐกิจและการกระทำทางการเมืองที่ไม่น่าพึงพอใจ สิทธิเลือกตั้งจึงเปลี่ยนฐานไปเป็นสิทธิคัดค้าน การกระทำของรัฐบาล

2.5 บริบทของพื้นที่ที่ศึกษา

สภาพพื้นที่ทำวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในพื้นที่ โรงพยาบาลพญาไท 3 ที่ตั้ง เลขที่ 111 ถนนเพชรเกษม แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160 โทร 02 467 1111

รพ.พญาไท 3 “Best Employers Thailand 2018”

เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2539 โรงพยาบาลพญาไท ขยายบริการทางการแพทย์ให้กับลูกค้าในพื้นที่ธนบุรี สถานที่ตั้งเลขที่ 111 ถนนเพชรเกษม 19 แขวงภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160 บนเนื้อที่ 10,228 ตารางเมตร โรงพยาบาลประกอบด้วย 1 อาคารที่สามารถรองรับ 300 เตียง ให้คำปรึกษา และเทคโนโลยีทางการแพทย์และอุปกรณ์ที่ทันสมัย สามารถให้บริการ 2,000 ราย/วัน กรณีผู้ป่วยนอกเฉลี่ย 42,000 ต่อเดือน โรงพยาบาลให้บริการสุขภาพที่สมบูรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ธนบุรี พญาไท 3 ได้รับความนิยมมากที่สุด 4 กลุ่ม คือ ศูนย์สุขภาพผู้หญิง ศูนย์สุขภาพเด็กและวัยรุ่น และถือเป็นศูนย์เด็กที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, ศูนย์หัวใจ, ศูนย์สมองและระบบประสาท พร้อมความเชี่ยวชาญในการผ่าตัดผ่านกล้อง microdiscectomy

วิสัยทัศน์และพันธกิจ

ด้วยปรัชญาแนวทางการบริหารงาน เครือโรงพยาบาลพญาไท กับการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลสู่จุดยืนที่โดดเด่นของโรงพยาบาลเอกชน จึงทำให้เกิดปรัชญาที่ว่า "เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์สุขภาพที่ดี เพื่อศักยภาพแห่งการใช้ชีวิต " ปรัชญาการทำงานที่เด่นชัด และมุ่งมั่นพัฒนาเพื่อเสริมสร้างบริการที่เป็นเลิศภายใต้มาตรฐาน ISO 9001, 14001, 18001 และมาตรฐาน HACCP และการรับรองโดยกระทรวงสาธารณสุขตั้งแต่ปี 2540 จากโครงการ Hospital Accreditation (HA) ทำให้เป็นที่ไว้วางใจและขยายขอบข่ายของโรงพยาบาลให้เป็นที่รู้จักสู่ภูมิภาคภายนอกประเทศ โดยการพัฒนาไม่หยุดนิ่งเพื่อสร้างคุณภาพชีวิต และสุขภาพของประชากรให้มีความเป็นอยู่ที่ดี

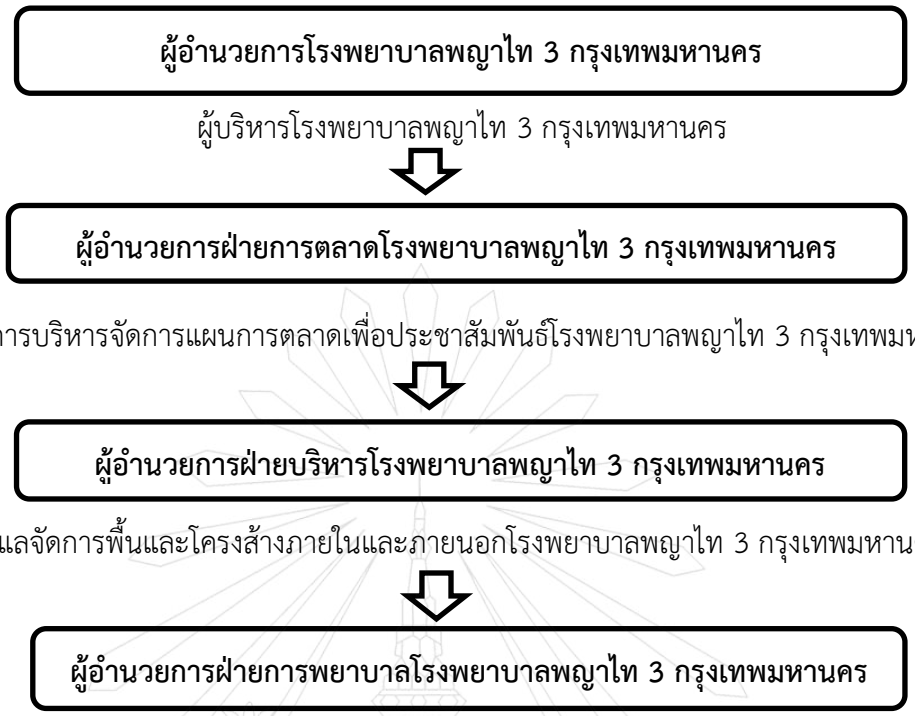
มุ่งมั่นในการดูแลลูกค้าให้มีสุขภาพดี สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ด้วยการสร้างความโดดเด่นโดยการผสมผสานความรู้ ด้านการบริการทางการแพทย์ที่มีมาตรฐานระดับสากล เข้ากับการให้บริการลูกค้าอย่างเอาใจใส่ ด้วยเอกลักษณ์ของความเป็นไทย จนเกิดรูปแบบการบริการที่สร้างคุณค่าและประโยชน์สูงสุดโดยยึดถือความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ และเป็นองค์กรที่มีผลประกอบการชั้นนำในธุรกิจการดูแลสุขภาพ

“มุ่งสู่การเป็นผู้นำด้านความเชี่ยวชาญทางการแพทย์ พร้อมความเป็นเลิศด้านบริการย่านฝั่งตะวันตก” คือ วิสัยทัศน์ของโรงพยาบาลพญาไท 3 โดยวางเป้าหมายการบริหารงาน 3 ด้าน ได้แก่ การดูแลรักษาผู้ป่วยด้วยคุณภาพและมาตรฐานที่เป็นเลิศ (Quality Excellence) การบริหารจัดการด้านการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effective Financial Management) และเป็นโรงพยาบาลที่มีชื่อเสียงสามารถดึงดูดผู้ป่วย แพทย์ และพนักงาน (Magnet Hospital for patient, doctor and staff)

โรงพยาบาลพญาไท 3 ก่อตั้งเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2539 ได้ขยายการให้บริการทางการแพทย์กับลูกค้าในพื้นที่ย่านฝั่งธนบุรี บนเนื้อที่ 10,228 ตารางเมตร สามารถรองรับผู้ป่วยได้ 230 เตียง ให้คำปรึกษาดูแลผู้ป่วย พร้อมเทคโนโลยีอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ล้ำสมัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ดำเนินการผ่านศูนย์ความเป็นเลิศ ศูนย์เชี่ยวชาญพิเศษ ซึ่งได้รับความนิยมมากที่สุด 8 ศูนย์ คือ ศูนย์สุขภาพเด็ก ศูนย์สุขภาพผู้หญิง ศูนย์หัวใจ ศูนย์สมองและระบบประสาท ศูนย์กล้ามเนื้อกระดูกและข้อ ศูนย์ศัลยกรรมศูนย์ ศูนย์โรคทางเดินอาหาร และศูนย์อายุรกรรม อีกทั้งมีคลินิกเฉพาะโรค จำนวน 43 คลินิก ด้วยจำนวนบุคลากรมากกว่า 1,000 คน ขับเคลื่อนผ่านวัฒนธรรมองค์กร คือ We Before Me ได้แก่ We Open เปิดใจ ไว้ใจ คิด พูด ทำ และแสดงออกอย่างเปิดเผย We can ทำได้ มีทัศนคติ คิดดี ทำดี We Change ปรับเปลี่ยนได้ พร้อมรับสิ่งใหม่ๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง และพัฒนาอยู่เสมอ We Serve ใส่ใจ ดูแลทุกคนอย่างรู้ใจ ยินดีให้บริการ We Own ตั้งใจมีวินัย มีจิตสำนึกในหน้าที่ และรับผิดชอบต่องานเสมือนเจ้าของ และWe Happy สุขใจ รักในงานมีความสุข สนุกกับสิ่งที่ทำ ด้วยคุณสมบัติดังกล่าว โรงพยาบาลพญาไท 3 จึงสามารถคว้ารางวัล “สุดยอดนายจ้างดีเด่นแห่งประเทศไทย 2018” หรือ “Best Employers Thailand 2018” ซึ่งบริษัทเอออน ฮิววิท (ประเทศไทย) จำกัด ร่วมกับสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดขึ้น โดย นพ.สุรพล โล่ห์สิริวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาไท 3 เล่าถึงจุดแข็งที่ดันองค์กรสู่ “Best Employers Thailand”ว่า สืบเนื่องจากนโยบายของ CEO เน้นให้ความสำคัญเรื่องการบริหารทรัพยากรบุคคล ตามระบบ HR ตั้งแต่การรับสมัคร (Recruit) การพัฒนา

บุคลากร (Human Resources Development) การดูแลด้านอาชีพ (Career Path) การบริหารจัดการคนเก่ง (Talent Management) รวมทั้งมีการจัดโครงการ และสวัสดิการต่างๆ เพื่อให้พนักงานมีความสุข เช่น โครงการอบรมพนักงานเข้าใหม่ โดยการจัด Workshop และ Coaching เพื่อสอบถามถึงความสุขในการทำงาน ข้อแนะนำ เพื่อนำไปปรับปรุงระบบงานให้มีประสิทธิภาพ โครงการสอนลูกแทนคุณ (Employee Kids) ขณะที่โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ก็ต้องพัฒนาระบบการทำงานให้สอดคล้องกับการพัฒนาพนักงาน ด้วยการสร้างความสัมพันธ์การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยมองว่า “ถ้าพนักงานมีความสุขในการทำงาน ก็จะส่งต่อความสุขให้กับผู้รับบริการ” การดูแลพนักงานจะแบ่งออก 2 ด้าน ได้แก่ การดูแลด้านกาย คือ การดูแลด้านสุขภาพให้พนักงานมีสุขภาพดี มีการตรวจสุขภาพประจำปี ฉีดวัคซีนป้องกันโรคฟรี จัดกิจกรรม Health Promotion เช่น การลดความอ้วน การดูแลด้านอาหาร เพื่อส่งเสริมร่างกายให้แข็งแรง และการดูแลด้านจิตใจ จัดหาผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้แก่พนักงาน เช่น การอบรมธรรมมะ การอบรมหลักบริหารการเงิน ใช้เงินอย่างถูกวิธีชีวิตเป็นสุข มีการสร้างเสริมศักยภาพพนักงานในด้านต่างๆ การจัดกิจกรรมส่งเสริมความผูกพันในองค์กร กิจกรรม OD การสร้างความสามัคคีในองค์กร กิจกรรมให้พนักงานมีความสุขในการทำงาน รวมทั้งส่งเสริมพนักงานทำงานเป็นทีม รับผิดชอบงานร่วมกัน พร้อมเปิดกว้างในการรับฟังเสียงสะท้อนจากพนักงานทุกคน ในฐานะผู้ปฏิบัติงานจะมีมุมมองที่แตกต่างออกไป สำหรับแผนการบริหารงานในปี 2562 ตั้งเป้าสู่การเป็นองค์กรแห่งการเปลี่ยนแปลง ยืดหยุ่นกับสภาพแวดล้อมอย่างรวดเร็ว หรือ Atile Organization ปรับตัวให้ทันยุคการเปลี่ยนแปลง และรองรับคนรุ่นใหม่ Generation Z ที่มีความว่องไว และรวดเร็ว พร้อมนำนวัตกรรม และเทคโนโลยี มาเสริมประสิทธิภาพการทำงาน สู่การแก้ไขปัญหารวดเร็ว นพ.สุรพล โล่ห์สิริวัฒน์ ได้กล่าวฝากถึงพนักงานว่า หากพนักงานทุกคนทำงานด้วยความตั้งใจ ด้วยใจบริสุทธิ์ จะส่งผลให้มีความสุขทั้งกาย ใจ และยืนยันว่าจะดูแลพนักงานทุกคนให้ดีที่สุด พร้อมก้าวเดินไปข้างหน้าด้วยกัน ร่วมทุกข์ ร่วมสุขด้วยกัน ภายใต้คติการทำงาน คือ “ทำให้ดีที่สุด ปล่อยวางกับผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น” ด้วยหลักการบริหารงานดังกล่าวของโรงพยาบาลพญาไท 3 ส่งผลลัพธ์ให้พนักงานมีความสุขกับการทำงาน ตามหลัก Say พนักงานพูดถึงองค์กรในทางที่ดี Stay พนักงานรักองค์กร และอยู่กับองค์กรอย่างยาวนาน โดยอัตราการลาออกต่ำสุดในเครือโรงพยาบาลพญาไท เพียง 12 % และ Strive ทำอย่างเพื่อองค์กรอย่างเต็มที่ ส่งผลให้ผลประกอบการเติบโตขึ้น พุ่งขึ้น 14 % ที่สำคัญกระแสตอบรับจากผู้รับบริการ ไปในทิศทางที่ดี ซึ่งถือเป็นปัจจัยนำมาสู่การเป็น “Best Employers Thailand 2018”

ประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้



2.1. แผนผังการบริหารจัดการการรักษาผู้ป่วยภายในโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่วนร่วมทางการเมืองจากนักวิชาการและนักวิจัย หลายท่าน สรุปได้ดังนี้

พันธุ์ทิพา อัครธีรนัย (2560) ได้วิจัยเรื่อง“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2560” ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ศุภชัย จุฬะแพทย์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานโครงสร้างพื้นฐาน : ศึกษา เฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” Phang Kosal (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของตำบลสวายปรอเตียล อำเภอสะอาง จังหวัดกันดาล ราชอาณาจักรกัมพูชา”

จินตนา กะตากูล (2562) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองยังไม่มากเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีน้อย ตลอดจนประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งน้อย ควรเพิ่มการ

ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น

พระวีรเดช ฐานวีโร (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดงอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์” ศุภรดา งบสูงเนิน (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะตง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี” และ สุปัน สมสาร (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในนโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่น เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู”

ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางประอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางประอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

วนัส รสโหมด (2563) ปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลงานวิจัยพบว่า 1) ความสนใจทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ด้านการรับรู้ข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจต่อเหตุการณ์บ้านเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ความสนใจทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับน้อย

วิจิตร เกิดน้อย (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน

พระปลัดเอกชัย จนฺทโชโต (คงชีวะ) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี” ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ประชาชนที่มี การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

พระมหาณัฐพล กิตฺติปณฺโญ (อรรถารส) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไม่แตกต่างกัน

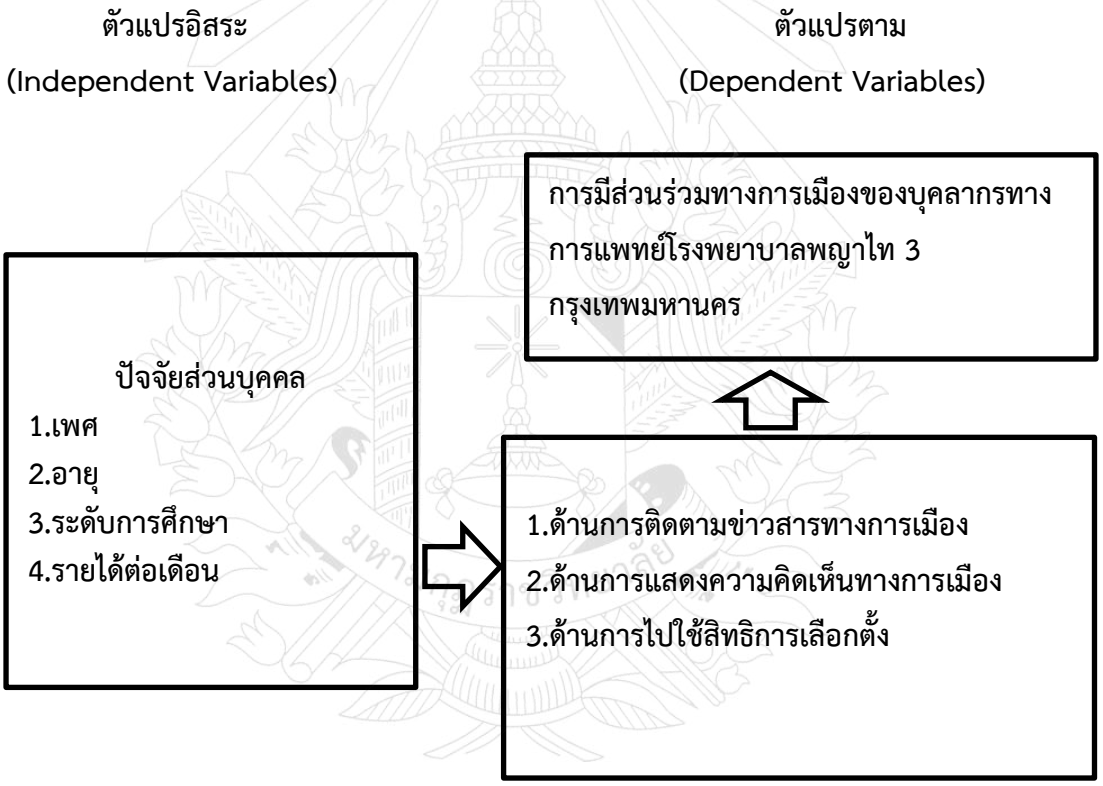
รัตนา สารักษ์ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง” ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนใน อำเภอนิคม

พัฒนา จังหวัดระยอง รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ศราวุธ ขันธวิชัย และคณะ (2564) พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ในเรื่องของกลไกสำคัญที่คือการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต้องเริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะทั้งโดยทางตรงในระดับท้องถิ่นและทางอ้อมในระดับชาติ

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้จึงได้นำแนวคิดด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง



บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยนำข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจพื้นที่เบื้องตัน และการทบทวนวรรณกรรมกำหนดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม รวมไปถึงกรอบแนวคิดในการวิจัย และใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ในเชิงปริมาณโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้น ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อมูล จำนวนบุคลากร จำนวน 990 คน (สถิติประชากร บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ ระหว่างวันที่ 1 ถึง 29 กรกฎาคม 2565 เวลา 9.25 น.)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 361 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จของ Krejcie & Morgan (ไชยวัฒน์ รุ่งเรืองศรี, 2550)

3.2 เทคนิควิธีสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 คำนวณตัวอย่าง อย่างเป็นสัดส่วน (Proportional to size) ตามจำนวนบุคลากรมากน้อยของโรงพยาบาล โดยมีวิธีคำนวณ จากบุคลากรในโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ได้แก่ แพทย์ พยาบาลวิชาชีพ ผู้ช่วยพยาบาล ทันตแพทย์ เภสัชกร จำนวน 990 คน ตามรายละเอียด ดังนี้

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง X บุคลากรแต่ละหน่วยงาน
จำนวนบุคลากรทั้งหมด

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนบุคลากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงาน

	จำนวนบุคลากรทั้งหมด	**วิธีคำนวณ**	**จำนวนกลุ่มตัวอย่าง**
1. แพทย์	100	361 x 100 ÷ 990	36
2. พยาบาลวิชาชีพ	500	361 x 500 ÷ 990	183
3. ผู้ช่วยพยาบาล	200	361 x 200 ÷ 990	73
4. ทันตแพทย์	100	361 x 100 ÷ 990	36
5. เภสัชกร	90	361 x 90 ÷ 990	33
รวม	**990**		**361**

3.2.2 วิธีการสุ่มแบบง่าย (Sample random sampling)

ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample random sampling โดยวิธีการจับสลากตามรายชื่อบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จนครบ ตามจำนวน 361 คน โดยไม่จำกัดว่าเป็นเพศชายหรือหญิง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทำวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถาม (Questionnaire) ขึ้นมาเพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลที่กำลังติดตามศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยต่อไป และยังมีการกำหนดกรอบแนวคิดของเรื่องที่ทำวิจัย โดยได้ตั้งคำถามให้ครอบคลุมตามลักษณะและวัตถุประสงค์ที่ทำวิจัยและเกี่ยวข้องกลับกลุ่มบุคลากรที่ได้เป็นตัวอย่างของการวิจัยและได้จัดทำเครื่องมือแบบสอบถามมี 3 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน เป็นลักษณะแบบตรวจเช็คราย การ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นปลายปิด (Open-Ended) แบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน

1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง
2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง
3. ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง

จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคริร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

คะแนน		ระดับการมีส่วนร่วม
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปลานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

วิธีการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยที่ใช้เกณฑ์มาตรฐานเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้คำนวณเป็นขั้นตอนที่ระบุไว้ต่อไปนี้

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับการวัด}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = \frac{4}{5} = 0.80$$

จะได้เกณฑ์การแปลการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

ลำดับ	ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	ความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย
5	4.21 - 5.00	มากที่สุด
4	3.41 - 4.20	มาก
3	2.61 - 3.40	ปลานกลาง
2	1.81 - 2.60	น้อย
1	1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพื่อที่ต้องการเปิดโอกาสผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือวิจัยเครื่องนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งใช้ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัยเป็นไปตามเงื่อนไขข้อกำหนดของทางคณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

การสร้างเครื่องมือ

จากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารหนังสือตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่องานให้บริการมีหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ เพื่อที่จะได้กำหนดทิศทางในการศึกษางานวิจัย ให้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยที่เป็นเงื่อนไขของคณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

3.4.1 ศึกษารูปแบบการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

3.4.2 นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาจากหนังสือดูตำรากำหนดกรอบโครงสร้างของคำถามโดยให้ควบคุมถึงเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด

3.4.3 สร้างแบบสอบถามตามนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

3.4.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจวิจารณ์ แก้ไขเสนอแนะ ปรับปรุงตามข้อ 3 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และครอบคลุมของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

1. ดร.ฐากูร หอมกลิ่น วุฒิการศึกษา ปร.ด. รัฐประศาสนศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. ดร.เกษฎา ผาทอง วุฒิการศึกษา ร.ด (รัฐศาสตร์) ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3. ดร.อารดา ฉิมมากูร วุฒิการศึกษา รป.ด. รัฐประศาสนศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

จากนั้นนำร่างแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC อยู่ที่ 1.00

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีรวมสอดคล้องของข้อสอบถาม

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

โดยที่ +1 แน่ใจว่าสอดคล้อง

0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

-1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ ใช้ได้จำนวน 15 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ที่ 1.00

3.4.5 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right)$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อมั่น หรือ ครอนบาคอัลฟา

$\sum s_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 = ความแปรปรวนรวมของคะแนนรวม

k = จำนวนข้อคำถามหรือข้อสอบ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทดลองใช้กับบุคลากรที่มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 ซึ่งแสดงผลเอาไว้อย่างละเอียดในภาคผนวก ช

3.4.6 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาจัดพิมพ์และนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลงานวิจัยจากเครื่องมือต่าง ๆ คือแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนในการรวบรวมดังต่อไปนี้

3.5.1 ขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากทางคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลในการให้บริการ

3.5.2 นำหนังสือจากคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยพร้อมด้วยแบบสอบถาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3

3.5.3 ดำเนินงานเก็บข้อมูล โดยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 361 คนที่ได้กำหนดไว้ อธิบายรายละเอียดต่าง ๆ ของแบบสอบถามและให้เวลาในการรวบรวมคำตอบแบบสอบถามและได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลกลับคืนมา

3.5.4 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทางคอมพิวเตอร์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดในการออกแบบสอบถามความคิดเห็นของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ช่วงระหว่างเดือนวันที่ วันที่ 1 เมษายน 2565 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2565 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบเชิงสถิติและประมวลผลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptve Statistics) โดยใช้ค่าสถิติความถี่ (Frequency) และใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.(Standard Deviation) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามโดยใช้สถิติพื้นฐานความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำข้อมูลทั้งหมดเสนอแบบความเรียง

ตอนที่ 2 ผู้วิจัย ได้นำข้อมูลทั้งหมดจากการออกแบบสอบถามความคิดเห็นของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ที่ดินผืนฐานการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานเพื่อเป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรสำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่มคือศึกษาอายุ ใช้สถิติอนุมานหรืออ้างอิงโดยมีนัยสำคัญเอาสีติที่ 0.05

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้มิติในการใช้ทำวิจัย 2 ประเภทดังนี้

3.7.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลต่อไป

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่การทดลองค่า (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA or F-test) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe´)

สูตรการหาค่าสถิติในการวิจัยมีดังนี้

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage) (นิภา เมธาวิชัย, 2543)

$$P = \frac{Xx100}{N}$$

P = ค่าร้อยละ
X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
N = จำนวนประชากร

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือมัชฌิมเลขคณิต (ส่งศรี ชมพูวงศ์, 2547)

$$\overline{X} = \frac{\sum x}{N}$$

$\overline{X}$ = ค่าเฉลี่ย

∑X = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

3. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคนา สายยศ, 2540)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum fx^2-(\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

∑fx = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

N = จำนวนประชากร

4. การทดสอบสมมติฐาน (t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

$$t = \frac{\overline{X_1}-\overline{X_2}}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1}+\frac{S_1^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที่-เทสท์ (t-test Independent)โดยที่ df=$n_{1+}n_{2-}2$

$\overline{X_1}\ \overline{X_2}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

$S_1^2\ S_2^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

$n_1\ \ n_2$ = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

5. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE WAY ANOVA) หรือ (f-test) (นิภา เมธาวิชัย, 2543)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F = อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b = ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_b = ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ”เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
4.2 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติดังต่อไปนี้คือ

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที (t–test) ทดสอบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจาการแจกแจงแบบ (F–test) F (F-distribution) ทดสอบกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่ม)
P-value	แทน	ค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง
2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง
3. ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้การทดสอบค่า t*test การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe')

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยเรื่องนี้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 ประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ บุคลากรในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	178	25.48
หญิง	183	74.52
รวม	**361**	**100.00**

จากตารางที่ 4.1 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 25.48 และเป็นเพศหญิง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 74.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 25 - 35 ปี	20	5.54
อายุ 36 - 45 ปี	51	14.13
อายุ 46 - 55 ปี	91	25.21
อายุ 56 ปี ขึ้นไป	199	55.12
รวม	**361**	**100.00**

จากตารางที่ 4.2 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 56 ปี ขึ้นไป จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 55.12 รองลงมา อายุ 46-55 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 25.21 และอายุ 36-45 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.13 น้อยที่สุด อายุ 25-35 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี	45	12.47
ระดับปริญญาโท	219	60.06
ระดับปริญญาเอก	97	26.87
รวม	**361**	**100.00**

จากตารางที่ 4.3 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 60.66 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.87 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ 15,000-20,000 บาท	71	57.1
รายได้ 21,000-30,000 บาท	41	19.9
รายได้ 31,000 บาท	36	16.3
รวม	**361**	**100.00**

จากตารางที่ 4.4 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นบุคลากรในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

การศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลากรในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{\mathbf{X}}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน

ด้านที่	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง	3.37	0.56	มาก
2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง	3.43	0.64	มาก
3. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	3.36	0.69	มาก
รวม	**3.37**	**0.48**	**มาก**

จากตารางที่ 4.5 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง และด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง

ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.ท่านได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาล	4.43	0.74	มาก
2.ท่านได้ติดตามข่าวสารการเดินขบวนและการประท้วงรัฐบาล	3.63	0.66	มาก
3.ท่านได้ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น	3.54	0.88	มาก
4.ท่านได้ติดตามข่าวสารการแถลงข่าวของพรรคการเมืองต่างๆ ตามสื่อออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก, ไลด์, ทวิตเตอร์ ,อินสตาแกรม	3.52	0.87	มาก
5.ท่านได้ติดตามข่าวสารการเมืองผ่านทางโทรศัพท์ มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์	3.59	0.85	มาก
รวม	**3.37**	**0.56**	**มาก**

จากตารางที่ 4.6 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการ มีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ท่านได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาล รองลงมาคือท่านได้ติดตามข่าวสารการเดินขบวนและการประท้วงรัฐบาล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดท่านได้ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ระดับความคิดเห็นต่อบุคลากรในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของพรรคการเมือง	3.03	0.93	มาก
2.ท่านได้ร่วมแสดงความคิดผ่านสื่อโทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ	3.14	0.96	มาก
3.ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบาย ต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง	3.92	0.77	มาก
4.ท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาทางการเมือง	3.70	0.78	มาก
5.ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการแสดงออกทางการเมืองและเวทีสาธารณะ	3.57	0.81	มาก
รวม	**3.43**	**0.64**	**มาก**

จากตารางที่ 4.7 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบาย ต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง รองลงมาคือท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาทางการเมือง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของพรรคการเมือง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ระดับความคิดเห็นต่อบุคลากรในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านได้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ	3.68	0.93	มาก
2. ท่านได้ชักชวนเพื่อนบ้าน บุคคลที่รู้จักให้ไปเลือกตั้งทุกครั้ง	3.71	0.76	มาก
3. ท่านได้ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ	3.74	0.81	มาก
4. ท่านได้ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ์	3.73	0.88	มาก
5. ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับท่าน	4.02	0.86	มาก
รวม	**3.36**	**0.69**	**มาก**

จากตารางที่ 4.8 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ท่านได้ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ รองลงมาคือท่านได้ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับท่าน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า บุคลากรทางการแพทย์ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าสถิติสำหรับเปรียบเทียบข้อมูล 2 กลุ่ม ได้แก่ ค่าสถิติ (t-test) ค่าสถิติเปรียบเทียบข้อมูลมากกว่า 3 กลุ่ม ได้แก่ ค่าสถิติ (One way Anova of F-test) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	178	3.90	0.56	มาก
หญิง	183	3.61	0.53	มาก
รวม	**361**	**3.75**	**0.54**	**มาก**

จากตารางที่ 4.9 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศพบว่ามากที่สุด คือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	178	3.90	0.56	3.51	0.00*
หญิง	183	3.61	0.53		
รวม	**361**	**3.75**	**0.54**		

จากตารางที่ 4.10 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	178	3.87	0.55	มาก
หญิง	183	3.63	0.58	มาก
รวม	**361**	**3.75**	**0.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.11 บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	178	3.87	0.55	0.58	0.01*
หญิง	183	3.63	0.58		
รวม	**361**	**3.41**	**0.58**		

จากตารางที่ 4.12 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยบุคลากรเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	178	3.95	0.59	มาก
หญิง	183	3.60	0.53	มาก
รวม	**361**	**3.77**	**0.59**	**มาก**

จากตารางที่ 4.13 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามเพศ พบว่ามากที่สุดคือ เพศหญิง

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบการใช้ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทาง การเมือง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	178	3.95	0.54	3.65	0.00*
หญิง	183	3.60	0.53		
รวม	**361**	**3.77**	**0.59**		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยบุคลากรเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 มากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ชาย	178	3.88	0.59	มาก
หญิง	183	3.59	0.51	มาก
รวม	**361**	**3.73**	**0.52**	**มาก**

จากตารางที่ 4.15 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ อยู่ในระดับมาก โดยเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 3.ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	178	3.88	0.59	3.43	0.93
หญิง	183	3.59	0.51		
รวม	**361**	**3.73**	**0.52**		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อายุ 25 - 35 ปี	79	3.67	0.62	มาก
อายุ 36 - 45 ปี	91	3.32	0.83	มาก
อายุ 46 - 55 ปี	98	3.25	0.83.	มาก
อายุ 56 ปี ขึ้นไป	93	3.20	0.76	มาก
รวม	**361**	**3.28**	**0.54**	**มาก**

จากตารางที่ 4.17 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุดคือ อายุ 46 - 55 ปี รองลงมาคือ อายุ 56 ปี ขึ้นไปและอายุ 36 - 45 ปี น้อยที่สุด คือ อายุ 25 - 35 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.04	5	0.02	0.07	0.93
ภายในกลุ่ม	37.82	355	0.27		
รวม	**37.86**	**360**			

จากตารางที่ 4.18 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อายุ 25 - 35 ปี	79	3.77	0.58	มาก
อายุ 36 - 45 ปี	91	3.78	0.55	มาก
อายุ 46 - 55 ปี	98	3.65	0.63	มาก
อายุ 56 ปี ขึ้นไป	93	3.67	0.62	มาก
รวม	**361**	**3.75**	**0.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.19 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก พบว่ามากที่สุด คือ อายุ 46-55 ปี, รองลงมา อายุ 56 ปี ขึ้นไป และน้อยที่สุด คือ อายุ 25-35 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 1.ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.45	5	0.22	0.67	0.51
ภายในกลุ่ม	6.93	355	0.33		
รวม	**9.37**	**360**			

จากตารางที่ 4.20 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อายุ 25 - 35 ปี	79	3.81	0.68	มาก
อายุ 36 - 45 ปี	91	3.72	0.72	มาก
อายุ 46 - 55 ปี	98	3.83	0.79	มาก
อายุ 56 ปี ขึ้นไป	93	3.80	0.59	มาก
รวม	**361**	**3.77**	**0.54**	**มาก**

จากตารางที่ 4.21 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุด คืออายุ 46-55 ปี รองลงมา คืออายุ 56 ปีขึ้นไป และน้อยที่สุด คืออายุ 25 -35 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.45	5	0.20	0.59	0.56
ภายในกลุ่ม	48.21	355	0.35		
รวม	**48.61**	**360**			

จากตารางที่ 4.22 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อายุ 25 - 35 ปี	79	3.72	0.52	มาก
อายุ 36 - 45 ปี	91	3.74	0.51	มาก
อายุ 46 - 55 ปี	98	3.76	0.43	มาก
อายุ 56 ปี ขึ้นไป	93	3.72	0.56	มาก
รวม	**361**	**3.73**	**0.52**	**มาก**

จากตารางที่ 4.23 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า มากที่สุด คือ อายุ 46-55 ปี รองลงมา คือ อายุ 36-45 ปี และน้อยที่สุด คือ อายุ 36-45 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามอายุ

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.01	5	0.01	0.02	0.98
ภายในกลุ่ม	37.83	355	0.27		
รวม	**37.84**	**360**			

จากตารางที่ 4.24 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ระดับปริญญาตรี	110	3.72	0.52	มาก
ระดับปริญญาโท	122	3.74	0.51	มาก
ระดับปริญญาเอก	129	3.76	0.43	มาก
รวม	**361**	**3.73**	**0.52**	**มาก**

จากตารางที่ 4.25 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ระดับปริญญาเอกรองลงมา คือระดับปริญญาโท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.49	5	0.16	0.60	0.61
ภายในกลุ่ม	37.37	355	0.27		
รวม	**37.86**	**360**			

จากตารางที่ 4.26 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตาม ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ระดับปริญญาตรี	110	3.77	0.63	มาก
ระดับปริญญาโท	122	3.88	0.58	มาก
ระดับปริญญาเอก	129	3.52	0.49	มาก
รวม	**361**	**3.77**	**0.59**	**มาก**

ตารางที่ 4.27 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่ามากที่สุด คือ ระดับปริญญาเอก รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.65	5	0.20	0.59	0.62
ภายในกลุ่ม	45.12	355	0.34		
รวม	**46.77**	**360**			

จากตารางที่ 4.28 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ระดับปริญญาตรี	110	3.81	0.52	มาก
ระดับปริญญาโท	122	3.74	0.57	มาก
ระดับปริญญาเอก	129	3.56	0.54	มาก
รวม	**361**	**3.75**	**0.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.29 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ระดับปริญญาเอก รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.25	5	0.08	0.23	0.87
ภายในกลุ่ม	48.37	355	0.35		
รวม	**48.61**	**360**			

จากตารางที่ 4.30 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตาม ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ระดับปริญญาตรี	110	3.72	0.57	มาก
ระดับปริญญาโท	122	3.85	0.53	มาก
ระดับปริญญาเอก	129	3.55	0.48	มาก
รวม	**361**	**3.73**	**0.52**	**มาก**

จากตารางที่ 4.31 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มากที่สุด คือ ระดับปริญญาเอก รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 3.ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามระดับการศึกษา

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.83	5	0.28	1.03	0.38
ภายในกลุ่ม	37.01	355	0.27		
รวม	**37.84**	**360**			

จากตารางที่ 4.32 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รายได้ 15,000 – 20,000 บาท	110	3.72	0.57	มาก
รายได้ 21,000 – 30,000 บาท	122	3.85	0.53	มาก
รายได้ 31,000 ขึ้นไป	129	3.55	0.48	มาก
รวม	**361**	**3.73**	**0.52**	**มาก**

จากตารางที่ 4.33 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า มากที่สุด คือรายได้ 31,000 ขึ้นไป รองลงมา คือรายได้ 21,000–30,000 บาท และน้อยที่สุด คือ รายได้ 15,000 – 20,000 บาท ขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3.09	5	.69	38.63	0.00*
ภายในกลุ่ม	6.28	355	.02		
รวม	**9.37**	**360**			

* มีนัยสำทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงพิสูจน์รายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ตารางที่ 4.35 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

	รายได้ 15,000–20,000 บาท	รายได้ 21,000–30,000 บาท	รายได้ 31,000 ขึ้นไป
	$\bar{X}$ 3.93	3.69	3.45
รายได้ 15,000–20,000 บาท	3.93 -	0.24	0.48* (0.00*)
รายได้ 21,000–30,000 บาท	3.69 -	-	0.24
รายได้ 31,000 ขึ้นไป	3.45 -	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันกับรายได้ 21,000 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รายได้ 15,000 – 20,000 บาท	110	3.56	0.65	มาก
รายได้ 21,000 – 30,000 บาท	122	3.73	0.53	มาก
รายได้ 31,000 ขึ้นไป	129	3.84	0.54	มาก
รวม	**361**	**3.75**	**0.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.36 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า มากที่สุด คือ รายได้ 31,000 ขึ้นไป รองลงมา คือ รายได้ 21,000 –30,000 บาท และรายได้ 15,000–20,000 บาท ขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.65	5	0.83	2.55	0.08
ภายในกลุ่ม	45.12	355	0.33		
รวม	**46.77**	**360**			

จากตารางที่ 4.37 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รายได้ 15,000–20,000 บาท	110	3.52	0.63	มาก
รายได้ 21,000 – 30,000 บาท	122	3.77	0.58	มาก
รายได้ 31,000 ขึ้นไป	129	3.88	0.49	มาก
รวม	**361**	**3.77**	**0.59**	**มาก**

จากตารางที่ 4.38 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า มากที่สุด คือ รายได้ 31,000 ขึ้นไป รองลงมา คือ รายได้ 21,000 – 30,000 บาท และน้อยที่สุด คือ รายได้ 15,000 – 20,000 บาท ขึ้นไปตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.66	5	1.33	4.02	0.02*
ภายในกลุ่ม	45.95	355	0.33		
รวม	**48.61**	**360**			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe')

ตารางที่ 4.40 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้ต่อเดือน	รายได้ 15,000 – 20,000 บาท		รายได้ 21,000 – 30,000 บาท	รายได้ 31,000 ขึ้นไป
	$\overline{X}$	3.77	3.88	3.52
รายได้ 15,000 – 20,000 บาท	3.77	-	-11	0.25
รายได้ 21,000 – 30,000 บาท	3.88	-	-	0.36* (0.02*)
รายได้ 31,000 ขึ้นไป	3.52	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครที่มีรายได้ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ บุคคลากรที่มีรายได้ รายได้ 21,000–30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 แตกต่างกับบุคลากรที่มีรายได้ รายได้ 31,000 ขึ้นไป นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	n	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
รายได้ 15,000 – 20,000 บาท	110	3.56	0.65	มาก
รายได้ 21,000 – 30,000 บาท	122	3.73	0.53	มาก
รายได้ 31,000 ขึ้นไป	129	3.84	0.54	มาก
รวม	**361**	**3.75**	**0.58**	**มาก**

จากตารางที่ 4.41 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า อยู่ในระดับมากและเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า มากที่สุด คือ คือ รายได้ 31,000 ขึ้นไป รองลงมา คือรายได้ 21,000 – 30,000 บาท และ รายได้ 15,000 – 20,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้งจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.87	5	0.94	3.62	0.03*
ภายในกลุ่ม	35.97	355	0.26		
รวม	**37.84**	**360**			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

ตารางที่ 4.43 แสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffé)

รายได้ต่อเดือน	รายได้ 15,000 – 20,000 บาท	รายได้ 21,000 – 30,000 บาท	รายได้ 31,000 ขึ้นไป
	$\overline{X}$ 3.65	3.84	3.58
รายได้ 15,000 – 20,000 บาท	3.65 -	-20	0.07
รายได้ 21,000 – 30,000 บาท	3.84 -	-	0.26* (0.03*)
รายได้ 31,000 ขึ้นไป	3.58 -	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่าบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3กรุงเทพมหานครที่มีรายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ บุคคลากรที่มี รายได้ 21,000–30,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร แตกต่างกับบุคลากร ที่มีรายได้ 31,000 ขึ้นไป นอกนั้นไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามปลายเปิด(Open Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการมีร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.44 ข้อเสนอแนะผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.ติดตามข่าวสารการแถลงข่าวของพรรคการเมืองต่างๆ ตามสื่อออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์, ทวิตเตอร์, อินสตาแกรม	9
2. ติดตามข่าวสารการเมืองผ่านทางโทรศัพท์ มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์	8
รวม	17

จากตารางที่ 4.44 พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง มากที่สุด ดังนี้ คือ ติดตามข่าวสารการแถลงข่าวของพรรคการเมืองต่างๆ ตามสื่อออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม จำนวน 9 คน และ ติดตามข่าวสารการเมืองผ่านทางโทรศัพท์ มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ จำนวน 8 คน

ตารางที่ 4.45 ข้อเสนอแนะผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.ได้ร่วมแสดงความคิดผ่านสื่อ โทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ	6
2.ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง	5
รวม	11

จากตารางที่ 4.45 พบว่า บุคลากรกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ดังนี้ คือ ได้ร่วมแสดงความคิดผ่านสื่อโทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ จำนวน 6 คน และ ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง จำนวน 5 คน

ตารางที่ 4.46 ข้อเสนอแนะผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1.ได้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ	17
2.ได้ชักชวนเพื่อนบ้าน บุคคลที่รู้จักให้ไปเลือกตั้งทุกครั้ง	12
รวม	29

จากตารางที่ 4.46 พบว่า บุคคลากรกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง ดังนี้ คือ 1. ได้ไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ จำนวน 17 คน และ 2. ได้ชักชวนเพื่อนบ้านบุคคลที่รู้จักให้ไปเลือกตั้งทุกครั้ง จำนวน 12 คน

ตารางที่ 4.47 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

1.ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง	2.ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง	3.ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง
- รับฟังด้วยเหตุด้วยผล	- เกิดความร่วมมือกลุ่มและมีจิตสาธารณะ	-รู้กฎหมายและกิจการการเลือกตั้ง

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาล พญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการมีร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ใน การวิจัยครั้งนี้คือ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 361 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการเปิดตารางสำเร็จของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากตามรายชื่อบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 จนครบตามจำนวน 361 คน โดยไม่จำกัดว่าเป็นเพศชายหรือหญิง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยงกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน จำนวน 4 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง 2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง 3. ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคร์ต (Likert Scale) และตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ เกี่ยวกับการข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาของเสนอแนะแนวทางการมีร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จนครบ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ใช้การทดสอบ t-test สำหรับข้อมูล จำนวนตามเพศ ส่วนข้อมูลจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ใช้การทดสอบ F-test หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ต่อด้วยวิธีหาความแตกต่างรายคู่ของเชฟเฟ่ (Scheffé) และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาทางการมีร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วเรียงลำดับความถี่ (Frequency)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลวิจัยพบว่า บุคลากรผู้ตอบแบบสอบถาม 990 คน จำนวนสุ่มตัวอย่าง 361 คน

พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 74.52 และเป็นเพศชาย จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 25.48 ตามลำดับ

บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 56 ปี ขึ้นไป จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 55.12 รองลงมา อายุ 46 - 55 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 25.21 และอายุ 36 - 45 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.13 น้อยที่สุด อายุ 25 - 35 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.51 ตามลำดับ

บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 60.66 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.87 ตามลำดับ

บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และมีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง และด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน

1. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร บุคลากรได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาลติดตามข่าวสารการเดินขบวนและการประท้วงรัฐบาล, ติดตามข่าวสารการเมืองผ่านทางโทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์, ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น, บุคลากรส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารการแถลงข่าวของพรรคการเมืองต่าง ๆ ตามสื่อออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์, ทวิตเตอร์, อินสตาแกรม

3.2 ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบาย ต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาทางการเมือง ร่วมแสดงความคิดเห็นในการแสดงออกทางการเมืองและเวทีสาธารณะ แสดงความคิดผ่านสื่อ โทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของพรรคการเมือง

3.3 ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร บุคลากรฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ์ ชักชวนเพื่อนบ้าน บุคคลที่รู้จักให้ไปเลือกตั้งทุกครั้ง ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับท่าน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

5.2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า บุคลากรมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 สามารถเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาให้แก่บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิต บุญบงการ (2542, หน้า

36-38) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) หมายถึง “กิจกรรมที่บุคคลมีจุดประสงค์เพื่ออิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาล การมีส่วนร่วมทางการเมืองถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของระบบจารีตประเพณี การมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจจะเป็นไปได้ทั้งจุดมุ่งหมาย (Goals) และวิธีการของการพัฒนาที่เป็นจุดมุ่งหมายนั้นเป็นเพราะความเชื่อที่ว่าการเมืองที่ถือว่าเป็นวิธีการอย่างหนึ่งนั้น หมายถึง วิธีการของผู้นำเพื่อนำไปสู่จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่ง เช่นเพื่อเสริมสร้างอำนาจของผู้นำหรือเพื่อพัฒนาประเทศ”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึงการกระทำโดยความสมัครใจของสมาชิกในสังคม เพื่อมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้ปกครองและการกำหนดนโยบายสาธารณะทั้งโดยตรงและโดยอ้อม กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การชุมนุมทางการเมือง การช่วยเหลือทางการเมืองแก่ผู้รับสมัครเลือกตั้งหรือพรรคการเมือง และการติดต่อกับผู้แทนราษฎร นอกจากนี้ลักษณะของความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังพิจารณาได้จากการสมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอย่างเป็นทางการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า ท่านได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาล ทั้งนี้บุคลากรทางการแพทย์อาจมีการติดตามข่าวสารทางการเมืองในวิถีประจำวัน การพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นทางการเมืองในครอบครัว การพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์ประเด็นทางการเมืองในสถานที่ทำงาน ดังนั้นรูปแบบและโอกาสการติดตามข่าวสารทางการเมืองยังเป็นเงื่อนไขสำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทางการแพทย์ได้มีโอกาสในการถ่ายทอดสด ศักยภาพที่มีอยู่ของตนเอง ที่ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า บุคลากรทางการแพทย์มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ จินตนา กะตากูล (2562) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช” พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองยังไม่มากเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีน้อย ตลอดจนประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งน้อย ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ ข้อที่ว่า ท่านได้ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น อภิปราย ได้ว่า บุคลากรในเทศบาลบางปลามีความคิดเห็นต่อส่วนรวมและมองเห็นถึงความสำคัญในการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วนัส รสโหมด (2563) ปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลงานวิจัยพบว่า 1) ความสนใจทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ด้านการรับรู้ข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจต่อเหตุการณ์บ้านเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ความสนใจทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับน้อย

2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่าท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง การแสดงความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบอิสระ ซึ่งเป็นความคิดเห็นส่วนบุคคลในการแสดงออก ดังนั้น การแสดงออกก็อาจจะมีทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่ผลปรากฏเป็นเช่นนี้อภิปราย ได้ว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภชัย จุฬะแพทย์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานโครงสร้างพื้นฐาน : ศึกษา เฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” Phang Kosal (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของตำบลสวายปรอเตียล อำเภอสะอาง จังหวัดกันดาลราชอาณาจักรกัมพูชา” พระวีรเดช ฐานวีโร (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดงอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์” ศุภรดา งบสูงเนิน (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะตง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี” และ สุปัน สมสาร (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในนโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่น เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู”

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของพรรคการเมือง กระบวนการทางการเมืองที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตยคือทำอย่างไรให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมทางการเมือง กิจกรรมดังกล่าวถูกกำหนดเป็นสากลคือการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง การออกเสียงประชามติ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องสำคัญ ๆ การควบคุมตรวจสอบ และวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลการมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นเป็นการที่รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจให้ประชาชนตามหลักการปกครองตนเองในแต่ละพื้นที่ และการมีกิจกรรมร่วมกับพรรคการเมืองตามบทบาทหน้าที่อันสำคัญ ที่ปรากฏเป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่าดังนั้นจึงมีปัญหาว่าพรรคการเมืองควรจะทำอย่างไรที่จะชักจูงประชาชนทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนให้มากที่สุด ที่ปรากฏเป็นเช่นนี้ อภิปราย ได้ว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศุภรดา งบสูงเนิน (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะตง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี” พระวีรเดช ฐานวีโร (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดงอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์” ผ่องพรรณ เทียมเกาะ และราเชนทร์ นพณัฐวงศกร (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร”

3. ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่าท่านได้ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ์ ที่ปรากฏเป็นเช่นนี้ อภิปราย ได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทาง

การแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เนื่องจากบุคลากรทางการแพทย์มีภาระหน้าที่การงานที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงแตกต่างจากงานอาชีพอื่น ๆ ในสังคม ทั้งเรื่องเวลาทำงาน ลักษณะสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทำให้ไม่อาจมีส่วนร่วมทางการเมืองได้กว้างขวาง เช่น กับบุคคลทั่วไปในสังคม อีกทั้งหน่วยงานองค์กรที่สังกัดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองเฉพาะกลุ่มบางกลุ่มทำให้ไม่อาจกระทำทุกอย่างได้อย่างมีอิสระมากนัก หน่วยงานที่สังกัดมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นทางการเมือง ทั้งทางตรงและทางอ้อมประกอบกับความรู้ ความเข้าใจในช่องทางการมีส่วนร่วมทางการเมือง และนักการเมืองทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่เกิดแรงจูงใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ข้อที่ว่า ท่านไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับท่าน การใช้สิทธิ์เลือกตั้งเป็นสิทธิทางความคิดเห็นส่วนบุคคล เป็นวิธีการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ที่ง่ายและชัดเจนที่สุด ถือเป็นการแสดงออกถึงเจตจำนงของประชาชนในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าไปทำหน้าที่และใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชนทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พันธุ์ทิพา อัครธีรนัย (2560) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2560” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.2.2 การศึกษาวิเคราห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่างกัน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. จากสมมติฐานการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยรวม ทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า เนื่องจากเพศเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกัน แต่ก็มีผลต่อความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพราะผลกระทบต่าง ๆ ส่งผลทั้งต่อทุกเพศ ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตร เกิดน้อย (2563) ได้วิจัยเรื่อง“พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน

2. จากสมมติฐานของการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทาง

การแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร รวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเนื่องจากอายุปันปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกัน ย่อมไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปลัดเอกชัย จนทโชโต (คงชีวะ) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี” ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. สมมติฐานของการวิจัย พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครที่มีอายุ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร รวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเนื่องจากระดับการศึกษาเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกัน แต่ก็ไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพราะผลกระทบต่าง ๆ ส่งผลทั้งต่อทุกระดับการศึกษา ดังนั้น จึงมีความคิดเห็นที่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาณัฐพล กิตฺติปณฺโญ (อรรถารส) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไม่แตกต่างกัน

4. สมมติฐานของการวิจัย พบว่า บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร รวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเนื่องจากรายได้ต่อเดือนเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกัน แต่ก็มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพราะผลกระทบต่าง ๆ ส่งผลทั้งต่อ รายได้ต่อเดือน ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา สารักษ์ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง” ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีค่าแปลผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น บุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร จึงควรรักษามาตรฐานนี้ไว้และพัฒนาให้มากที่สุด โดยนำผลการศึกษาและข้อเสนอแนะไปเป็นแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ต่อไป

การเสนอแนะการมีส่วนร่วมเป็นรายด้าน ตามลำดับดังนี้

1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร บุคลากรได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาลติดตามข่าวสารการเดินขบวนและการประท้วงรัฐบาล, ติดตามข่าวสารการเมืองผ่านทางโทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์, ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น, บุคลากรส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารการแถลงข่าวของพรรคการเมืองต่าง ๆ ตามสื่อออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์, ทวิตเตอร์, อินสตาแกรม

2. ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบาย ต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาทางการเมือง ร่วมแสดงความคิดเห็นในการแสดงออกทางการเมืองและเวทีสาธารณะ แสดงความคิดผ่านสื่อ โทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของพรรคการเมือง

3.ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร บุคลากรฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ์ชักชวนเพื่อนบ้าน บุคคลที่รู้จักให้ไปเลือกตั้งทุกครั้ง ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับท่าน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัย

จากผลการวิจัย “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร ” ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรให้เสนอการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาถึงความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะนำรูปแบบเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

2. การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ควรศึกษาในโรงพยาบาลอื่นเพิ่มเติม เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เชิงลึกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และสามารถนำไปแก้ไขปัญหา ในภาพรวมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองได้

3. ควรมีการศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เช่น ควรมีการศึกษาลักษณะและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแง่อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การติดตามผลทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น

บรรณานุกรม

1) หนังสือทั่วไป

จินตนา กะตากูล (2562) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช”

จิรชาติ นาคสวัสดิ์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง” ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บันฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สืบค้น เมื่อ 11 มกราคม 2666

จินตนา กะตากูล. (2562). การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนศึกษาเฉพาะกรณี หมู่ที่ 4 ตำบลช้างซ้าย อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

นิจนันท์ ทองดี (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาล ตำบลบ้านตาก จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยปทุมธานี, สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2566

ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 กันยายน- ธันวาคม 2563

พันธุ์ทิพา อัครธีรนัย (2560) ได้วิจัยเรื่อง“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2560”

พระวีรเดช ฐานวีโร. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าแดง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารวิจยวิชาการ, 2(2),1-15.

พระปลัดเอกชัย จนฺทโชโต (คงชีวะ) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี”

พระมหาณัฐพล กิตฺติปณฺโญ (อรรถารส) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”

ยุพา จิราวัลย์ ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพนักงานเทศบาลนครปากเกร็ด” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2544 สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2566

รัตนา สารักษ์. (2563). “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนใน อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต.

รัตนา สารักษ์ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง”

รัตนา สารักษ์ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง”

วนัส รสโหมด (2563) ปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลหลักหกอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

วิจิตร เกิดน้อย (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”

วนัส รสโหมด (2563) ปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเทศบาลตำบลหลักหกอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

วิจิตร เกิดน้อย (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ในตำบลไทยาวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”

ศุภชัย จุฬะแพทย์ (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานโครงสร้างพื้นฐาน : ศึกษา เฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช”

ศุภรดา งบสูงเนิน (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะตง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี”

ศราวุธ ขันธวิชัย และคณะ (2564) การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ในเรื่องของกลไกสำคัญที่คือการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ศุภชัย จุฬะแพทย์. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานโครงสร้างพื้นฐาน : ศึกษา เฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองหงษ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, 2(1), 50-70.

ศุภรดา งบสูงเนิน. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะตง อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี. วารสารเกษมบัณฑิต, 20 (ฉบับพิเศษ),129-139.

สุปัน สมสาร (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในนโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่นเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู”

สถาบันพระปกเกล้า. (2562). ประสบการณ์ด้านประชาธิปไตยท้องถิ่นในต่างประเทศ. สืบค้น 31 ตุลาคม 2565, จาก http://wiki.kpi.ac.th/index.php สถาบันพระปกเกล้า.

สุจิต บุญบงการ,”การมีส่วนร่วมทางการเมืองของไทย : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหาร สถาบันทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2542 สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2566

Mibrath, Lester W, Political Participation : How and Why Do People Get Involved in Politics? อ้างใน สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, การเมือง : แวดิดและการพัฒนา, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2548) หน้า 384.

Phang Kosal (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนของตำบลสวายปรอเตียล อำเภอสะอาง จังหวัดกันดาล ราชอาณาจักรกัมพูชา”

2.ภาษาอังกฤษ

1) Books

Milbrath, W.Political Participation : How and Why Do People Get Involved in Politics?. Chicago : Rand Mc.Naily & Company, 1965

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.ฐากูร หอมกลิ่น	ปร.ด. รัฐประศาสนศาสตร์
วุฒิการศึกษา	อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
ตำแหน่ง	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย
2. ดร.เกษฎา ผาทอง	ร.ด (รัฐศาสตร์)
วุฒิการศึกษา	อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
ตำแหน่ง	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย
3. ดร.อารดา ฉิมมากูร	รป.ด. รัฐประศาสนศาสตร์
วุฒิการศึกษา	อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
ตำแหน่ง	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย



ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ IOC

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๔๗

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๐๕๗ **วันที่** ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ดร.ฐากูร หอมกลิ่น

ด้วย นายบัญชา พนาลี รหัสนักศึกษา ๖๔๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๘ ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท ๓

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

(พระครูปลัดสุวัฒนพรหมจริยคุณ)
รองอธิการบดี
รักษาการแทนคณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหามกุฏราชวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๔๗

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๐๕๗ **วันที่** ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ดร.เกษฎา ผาทอง

ด้วย นายบัญชา พนาลี รหัสนักศึกษา ๖๔๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๘ ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลพญาไท ๓

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

(พระครูปลัดสุวัฒนพรหมจริยคุณ)
รองอธิการบดี
รักษาการแทนคณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหามกุฏราชวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะสังคมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) โทร. ๑๑๔๗

ที่ อว ๗๙๐๘/ว๐๐๕๗ **วันที่** ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ดร.อารดา ฉิมมากูร

ด้วย นายบัญชา พนาลี รหัสนักศึกษา ๖๔๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๘ ของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลพญาไท ๓

ในการนี้ คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC) แก่นักศึกษาเพื่อการเก็บข้อมูลงานเขียนวิทยานิพนธ์ต่อไป ซึ่งกำหนดวันและเวลาในการดำเนินการนั้น นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อด้วยตนเองในภายหลังอีกครั้ง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

(พระครูปลัดสุวัฒนพรหมจริยคุณ)
รองอธิการบดี
รักษาการแทนคณบดีคณะสังคมศาสตร์

เรียน สมควรให้ดำเนินการต่อไปได้

(ดร.อารดา ฉิมมากูร)
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

.....

คำชี้แจง

1.แบบสอบถามนี้ต้องการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 ใน 3 ด้าน คือ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

2.1) ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง

2.2) ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง

2.3) ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

นายบัญชา พนาลี

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย✓☐ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะทำการวิเคราะห์ในภาพรวม เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อการจัดการต่อ**การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร**

1. เพศ

☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. อายุ 25 - 35 ปี ☐ 2. อายุ 36 - 45 ปี

☐ 3. อายุ 46 - 55 ปี ☐ 4. อายุ 56 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ 1.ระดับปริญญาตรี ☐ 2. ระดับปริญญาโท

☐ 3.ระดับปริญญาเอก

4. **รายได้เฉลี่ยต่อเดือน**

☐ 1. รายได้ 15,000 – 20,000 บาท ☐ 2. รายได้ 21,001 – 30,000 บาท

☐ 3. รายได้ 31,001 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓☐ ในช่องที่ตรงมากที่สุด

ความหมายในการตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นดังนี้ ให้คะแนน 5 = เห็นด้วยมากที่สุด, ให้คะแนน 4 = เห็นด้วยมาก, ให้คะแนน 3 = เห็นด้วยปานกลาง, ให้คะแนน 2 = เห็นด้วยน้อย, ให้คะแนน 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร	**ระดับความคิดเห็น**				
	มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
2.1 ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง					
1.ท่านได้ติดตามข่าวสารการอภิปรายการไม่ไว้วางใจรัฐบาล					
2.ท่านได้ติดตามข่าวสารการเดินขบวนและการประท้วงรัฐบาล					
3.ท่านได้ติดตามข่าวสารการเลือกตั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่น					
4.ท่านได้ติดตามข่าวสารการแถลงข่าวของพรรคการเมืองต่างๆ ตามสื่อออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลก์ ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม					
5.ท่านได้ติดตามข่าวสารการเมืองผ่านทางโทรศัพท์ มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์					
2.2 ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง					
1.ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของพรรคการเมือง					
2.ท่านได้ร่วมแสดงความคิดผ่านสื่อโทรศัพท์มือถือ โทรทัศน์ วิทยุ					
3.ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลและพรรคการเมือง					
4.ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาทางการเมือง					
5.ท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการแสดงออกทางการเมืองและเวทีสาธารณะ					

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.3 ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง					
1.ท่านได้ไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้งทุกครั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ					
2. ท่านได้ชักชวนเพื่อนบ้าน บุคคลที่รู้จักให้ไปเลือกตั้งทุกครั้ง					
3. ท่านได้ฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งทุกครั้งก่อนไปใช้สิทธิ์					
4. ท่านได้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของผู้สมัคร					
5.ท่านไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับท่าน					

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 **กรุงเทพมหานคร**

ข้อที่ 1 ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง อย่างไร

ปัญหา

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ข้อที่ 2 ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง อย่างไร

ปัญหา

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ข้อที่ 3 ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งอย่างไร และมีการจัดแนวทางในการให้ความรู้แนะนำ. ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ในการตอบคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร อย่างไร

ปัญหา

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือ

นายบัญชา พนาลี

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูล

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถ.ศาลายา-นครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๓๑๗

๗ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตลงพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามเก็บข้อมูล
เจริญพร นายแพทย์ สุรพล โล่สิริวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาไท 3

ด้วย นายบัญชา พนาลี เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๘ นักศึกษาของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์เรื่อง "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท ๓ กรุงเทพมหานคร Political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital Bangkok." มีความจำเป็นขอเข้าพื้นที่ในการแจกแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานสารนิพนธ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมาเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนสารนิพนธ์ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขออำนวยพร

(พระครูปลัดสุวัฒนพรหมจริยคุณ)
รองอธิการบดี
รักษาการแทน คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

☑ อนุมัติ ☐ ไม่อนุมัติ

(นายแพทย์สุรพล โล่สิริวัฒน์)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาไท 3

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๔๗
โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๘๐
ผู้ประสานงาน นายบัญชา พนาลี
โทร. ๐๖-๒๕๒๖-๕๖๒๔

ภาคผนวก จ
หนังสือขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ Tryout

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถ.ศาลายา-นครชัยศรี
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๒๙๘

๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out)

เจริญพร นายแพทย์สุรเศรษฐ์ ง้าวหิรัญพัฒน์ หัวหน้าศูนย์สุขภาพ โรงพยาบาลบางไผ่

ด้วย นายบัญชา พนาลี เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๔๒๐๑๓๑๐๓๒๐๑๘ นักศึกษาของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์ เรื่อง "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท ๓ กรุงเทพมหานคร Political participation of medical personnel at Phyathai 3 Hospital Bangkok." มีความจำเป็นขอเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) สำหรับเก็บข้อมูลในการเขียนงานสารนิพนธ์ จำนวน ๓๐ ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ ๒ – ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมาเพื่อขออนุญาตเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ (Try out) ดังกล่าว แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลในการเขียนงานสารนิพนธ์ให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขออำนวยพร

(พระครูปลัดสุวัฒนพรหมจริยคุณ)
รองอธิการบดี
รักษาการแทน คณบดีคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะสังคมศาสตร์
โทร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๔๗
โทรสาร. ๐๒-๔๔๔-๖๐๘๐
ผู้ประสานงาน นายบัญชา พนาลี
โทร. ๐๖-๒๕๒๖-๕๖๒๔



ภาคผนวก ฉ
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) ของแบบสอบถามเพื่องานวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร

.....

Item-Total Statistics

Items	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item-Total	Cronbach' s Alpha if Item Deleted
1	78.87	103.32	0.37	0.91
2	78.84	102.54	0.45	0.90
3	78.81	102.23	0.44	0.90
4	78.68	99.49	0.60	0.90
5	79.03	100.63	0.51	0.90
6	79.13	100.25	0.50	0.90
7	78.90	96.02	0.72	0.90
8	78.94	97.33	0.69	0.90
9	78.61	105.18	0.17	0.91
10	78.84	103.61	0.30	0.91
11	79.00	96.67	0.71	0.90
12	79.10	101.16	0.52	0.90
13	79.10	99.09	0.56	0.90
14	79.07	102.06	0.44	0.90
15	79.03	101.37	0.45	0.90

Reliability Coefficients

N of Case = 30

N of Items = 15

Alpha = 0.90



ภาคผนวก ช
ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม IOC

ตอนที่ 1 แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม "การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร"

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรทางการแพทย์โรงพยาบาลพญาไท 3 กรุงเทพมหานคร เพียงช่องเดียวเท่านั้น

แบบสอบถามข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้คะแนน (IOC)			ผลรวมของคะแนน ΣR	ค่า IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง						
1	+1	**+1**	**+1**	**3**	**1**	นำไปใช้ได้
2	+1	**+1**	**+1**	**3**	**1**	นำไปใช้ได้
3	+1	**+1**	**+1**	**3**	**1**	นำไปใช้ได้
4	+1	**+1**	**+1**	**3**	**1**	นำไปใช้ได้
5	+1	**+1**	**+1**	**3**	**1**	นำไปใช้ได้
2.ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง						
1	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
3.ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง						
1	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ซ

ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่ และ มอร์แกน(Krejcie and Morgan)

ตารางประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน(Krejcie and Morgan)

จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
10	10	220	140	1,200	291
15	14	230	144	1,300	297
20	20	240	148	1,400	302
25	24	250	152	1,500	306
30	30	260	155	1,600	310
35	34	270	159	1,700	313
40	40	280	162	1,800	317
45	44	290	165	1,900	320
50	50	300	169	2,000	322
55	54	320	175	2,200	327
60	60	340	181	2,400	331
65	54	360	186	2,600	335
70	70	380	191	2,800	338
75	74	400	196	3,000	341
80	80	420	201	3,500	346
85	84	440	205	4,000	351
90	90	460	210	4,500	354
95	92	480	214	5,000	357
100	108	500	217	6,000	361

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นามสกุล : นายบัญชา พนาลี

วัน เดือน ปีเกิด : 8 กรกฎาคม 2529

ที่อยู่ปัจจุบัน : คอนโดหนองแขม 5113 หมู่ 3 ต.หนองค้างพลู อำเภอหนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2549 : สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาผู้ช่วยเหลือผู้ป่วย จำนวน 840 ชั่วโมง

พ.ศ. 2552 : สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสิทธิ์อนุสรณ์ สาขาศิลป์-ภาษา

พ.ศ. 2552 : สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรผู้ช่วยพยาบาล สาขาการพยาบาล วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

พ.ศ. 2555 : สำเร็จการศึกษาระดับตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีวีรสุนทรบริหาธุรกิจ

พ.ศ. 2557 : สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยธนบุรี

พ.ศ. 2565 : กำลังศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย

ตำแหน่งงาน : **หัวหน้าแผนกประกันสัมพันธ์**

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลพญาไท 3
111 ถ.เพชรเกษม ตำบล.ปากคลองภาษีเจริญ อำเภอ.ภาษีเจริญ
จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10160

